

İşçi-Köylü

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: 13

*Yıl:1 *21 Mart-3 Nisan 2008 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

İŞSİZLİĞE İSYAN EDELİM,
ÖRGÜTLÜ MÜCADELEYİ
YÜKSELTELİM
KURULTAYINDA BULUŞALIM!Yer: Mecidiyeköy Kültür Merkezi
Adres: Fulya Mahallesi Mevlüt
Pehlivan Sokak No: 23-B
(Ali Sami Yen Stadyumu karşı-
Otopark üstü)
Gayrettepe/ İSTANBULTarih: 30 Mart 2008
Saat: 10:30-18:00DEVİRİMCİ DEMOKRATİK
SENDİKAL BİRLİK

Emekçiler baharı erken getirdi!

Emekçi karşıtı yasaya hayır!

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'na karşı emekçiler, iş bırakarak, basın açıklamaları, eylemler yaparak karşı duruşu örgütlüyor. Tasarının yeniden görüşülmek üzere geri çekilmesi işçi sınıfının gücünü gösteren önemli bir gelişme oldu.

TEKEL'i satanlar haindir!

TEKEL'in British American Tobacco (BAT)'a satılmasının ardından fabrikalarına kapanan TEKEL işçileri özelleştirmeye karşı tüm gücüyle mücadele etmeye hazır. Ancak bağlı buldukları sendikaların bu kararlılığı taşımadığı tüm bu süreçteki pratiklerinden açıklık.

Direnenler kazanacak!

İşçi sınıfı ve emekçiler, bu süreçte bir sınav vermektir. Doğru bir önderlik altında harekete geçtiğinde onun önünde hiçbir şeyin durmadığını tarih defalarca kez kanıtlamıştır. Sendikal ihanetlere karşı uyanık olarak ve kendi gücümüze güvenerek örgütlelenelim!

Sendikal ihanet "gemileri yakmayın" diyor

Vardık, varız, var olacağız!

Emperyalist saldırganlığın dünyada ve bölgemizde giderek yükseldiği, bu saldırganlığa paralel olarak, ülkemiz uşak egemen sınıflarının, emperyalist politikaları hayata geçirmeye hız verdiği, yine bu politikalar doğrultusunda, işçi-emekçi yığınlara dönük sosyal yıkım saldırılarının ve her türden ekonomik-demokratik hak gasplarının yaşandığı ve halkın gerçek gündemi olan bu gündemleri saptırmak için, sınır ötesi hareket, türban vb. meselelerin gündeme taşındığı bu süreçte, bir 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü daha geride bıraktık.

Bu yılki 8 Mart kutlamaları bir kez daha, egemenlerin ve feminist-reformist akımların tüm içeri boşaltma, sınıfsal özünden koparma çabalarına karşı, olanca kızılığı ile yapıldı.

□ Sayfa 12

AKP'nin yerel yönetimlerdeki emelleri!

R. T. Erdoğan'ın 22 Temmuz seçimlerinin ardından yaptığı bir konuşmada yerel yönetimlerle ilgili radikal değişiklikler istediklerini söylemesi üzerine AKP'nin ilk hedefi DTP'li belediyelere yönelmek olmuştur. Diyarbakır'ı ele geçirerek DTP'nin önemli bir kalesini fethetmiş olacaklarını söyleyen Erdoğan ikinci önemli hedef olarak da Alevilerin ve muhalif kesimin çoğunlukta olduğu Tunceli'nin ele geçirilmesini göstermiştir.

Halka yönelik uyguladıkları "sadaka" politikaları sonucunda seçimlerde özellikle T. Kürdistanı'nda azımsanmayacak kazanımlar elde eden AKP'nin bu uygulamalarına rağmen ele geçiremediği Kürt illerine yönelerek önümüzdeki yerel seçimlerde farklı açılımlarla halka gideceklerini her seferinde dilendirmektedir.

□ Sayfa 6

Sağlık hizmetlerinin tasfiyesinde yeni bir viraj; Kamu Hastane Birlikleri

Emperyalizm, yarı-sömürge ülkelere dayattığı neo-liberal politikaların hayata geçirilmesi için "yeniden yapılandırma" sürecini hayata geçirmektedir. Ülkemizde de bu "yeniden yapılandırma" politikalarına uygun olarak, sağlık alanında da kendi ihtiyaçları ve çıkarlarına göre yeni düzenlemelerin yapılmasını istemektedirler. □ Sayfa 8

TEKEL'de neler oluyor?

Bilindiği üzere TEKEL işçisinin son aylarda gerçekleştirdiği eylemlere karşın, TEKEL British American Tobacco (BAT) satıldı ve satışın gerçekleştiği saatlerde işçiler, Özelleştirme İdaresi önünde eylemlerini sürdürdüler ve polis bu eyleme dönük azgınca bir saldırı gerçekleştirdi. Satışın gerçekleşmesiyle birlikte ise, TEKEL işçilerinin kendilerini fabrikalara kapadığı ve satış durdurulana kadar da çıkmayacakları ilan edildi. Ancak sonraki günlerde TEKEL işçilerinin ciddi bir sessizliğe büründüğü görüldü. 14 Mart eylemlerinde de TEKEL işçilerinin önceki günlerdeki kitlesel sokağa dökülüşlerini göremedik. Hatta 14 Mart eylemleri içinde adları pek geçmedi. Peki, TEKEL'de neler oluyor? □ Sayfa 9

AKP hükümeti ekonomik olarak birçok "olumlu" gelişmeyi sıraladıktan sonra, işsizliği çözemediklerini ama yeni dönemde bu sorunu da çözeceklerini ve kişi başına düşen milli gelirin 10 bin dolara çıkacağını vaat ediyor. □ Sayfa 4

Tütün rejisinden Bat rejisine!

Son 10 yıl içinde özellikle AKP hükümetiyle daha fazla gündemleşen özelleştirme çabaları, TEKEL'in BAT (British-American Tobacco) şirketine peşkeş çekilmesiyle artık son sınırına gelmiştir. □ Sayfa 5

Katlettiler ama bitiremediler!

Bundan tam 13 yıl önce devletin provokasyonları sonucu Gazi Mahallesi'nde gerçekleşen katliam, Gazi halkının can pahası direnişiyi karşılamıştı. Bu katliamı protesto eden I Mayıs Mahallesi de saldırıyla karşı karşıya kalmıştı.

Her yıl olduğu gibi bu yıl da yapılan eylemlerle Gazi ve I Mayıs Mahallesi şehitleri anıldı.

Ayrıca yapılan çeşitli eylemlerle Halepçe ve Beyazıt katliamları da lanetlendi. □ Sayfa 7

Kürt halkı emperyalist planları da boşa çıkartacaktır!

TC'nin 21 Şubat'ta büyük bir medya şovu ve iddialı söylemlerle başlattığı sınır ötesi operasyon, 8 gün içinde bitirilmek zorunda kalmış ve askerinin gerilla karşısındaki başarısızlığı ortaya çıkmıştı. Gerek gerillanın direnişi gerekse de Kürt halkının yükselen tepkisinin sonucunda ciddi kayıplar alan TC'nin askerleri geri dönmek zorunda kalmış ve medya, hükümetin ve ordunun bozulan imajını düzeltmek için yeniden kolları sıvamıştır.

Kandil'e bayrak dikme hedefiyle başlanan işgalin hemen ilk günü yorulan ve donan askerlerin yerlerinin değiştirilmesi devletin beklenmedik bir direnişle karşılaştığını ortaya sermiş, daha sonra operasyonun hedefi, Zap Kampının imhası olarak açıklanarak sınırlandırılmış ancak tüm teknik donanıma rağmen TC askeri Zap Kampına da girememiş ve gerilla tarafından püskürtülmüştür. □ Sayfa 3

İşçi köylü'den

Saldırılarına karşı barikat örelim!

Ülkemiz egemenlerinin saldırdığı politikalarını hayata geçirmeye son sürat devam ettiği, geniş yığınlara dönük sosyal yıkım politikalarının hayata geçirilmeye çalışıldığı bir süreçte 8 Mart'ı kutladık. □ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Newroz'dan 1 Mayıs'a her yerde direniş her yerde kavgaya

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Programımız pratiğimize kılavuz, yönelimimize ışık olsun!

Sayfa 4

Pusula

Devrimci militanlık kendiliğindenciligi yadsır!

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Soykırım parası ile soykırım!

Sayfa 13

Yıkım yasasının muhatapları ne diyor?

İşçi-köylü'den

Saldırlara karşı barikat örelim!

Emperyalist saldırganlığın dünyada, bölgemizde ve ülkemizde özgülünde giderek arttığı, ülkemiz egemenlerinin saldırgan politikalarını hayata geçirmeye son sürat devam ettiği, geniş işçi ve emekçi yığınlara dönük sosyal yıkım politikalarının hayata geçirilmeye çalışıldığı, her türden demokratik talebin saldırganı ile yantıldığı, can bedeli kazanılan hakların gasp edilmek istendiği ve gerçek gündemlerimizin üstünün örtülme istendiği günlerde geçirdiğimiz **8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü** kutlamaları katılımı, yaygınlığı ve öne çıkan yanları ile önümüzdeki süreçte ışık tutacak önemdedir.

İstanbul'dan Kars'a, Dersim'den İzmir'e kadar geniş bir yelpazede birçok ilde **birleşik** ve **devrimci** bir tarzda örgütlenen 8 Mart, geneli özelle birleştirme ve tarihi günleri somut güncelle birlikte ele alma noktasında atılan adımların öne çıkması anlamında olumludur. Dersim'de Partizan okurlarının açmış olduğu Kürtçe pankart, Malatya'da TEKEK işçisi kadınların ziyaret edilmesi, Adana ve Hatay'da Devrimci 8 Mart Platformu'nun oluşturulmasında gösterilen çaba, Trabzon'da saldırıya rağmen yapılan kutlamalar, İstanbul'da "Vardık, varız, var olacağız" sloganı ile Yeni Demokrat Kadınlar olarak yürünmesi; etkinlik ve mitinglerde emekçi kadınların sorunlarının tüm ezilenlere yönelik saldırılar ile birlikte ele alınması güncel yakalama anlamında önemli adımlardır. Tüm bu kutlamaların yansımalarının gazetemizde yarattığı ve yaratacağı canlılık ise gözle görüldüğü üzere dedir.

Yine 13-14 Mart tarihleri arasında Emek Platformu'nun birçok ilde örgütlediği sosyal yıkım yasaları karşıtı eylemler de emekçilerin baharı erken karşılaması ve devletin yasayı tekrar gündemine ele alması anlamında önemlidir. Bir yandan geniş kitlelerin, yıkım yasaları ile ilgili bilgi sahibi olmadıkları görünümüne, diğer yandan da bu yönde yapılacak çalışmaların kısa vadede verim alabileceğini ortaya koyan bu eylemler desteklenmesi, büyütülmesi gereken etkinliklerdir. Toplumun çok büyük bir kesimini saldırgan yasaları ile karşısına alan AKP hükümetinin türban atağında sonra ikinci gündemi de AKP'ye yönelik kapatma davasıdır. Öyle ki şimdiden yerel seçim çalışmalarına başlayan, "yardım kampanyaları" örgütleyen ve özellikle T. Kürdistanı'na yönelik ziyaretlerine hız veren Erdoğan'ın son ziyaretlerinin neredeyse tek konusu partisine yönelik kapatma davası olmuştur. Halk düşmanı yüzünün iyice açığa çıkmasının ardından tekrar mazlum rolünü oynamak için gündeme getirdiği kapatma davasının süreçteki rolü budur. "**Halk iradesi**", "**milletin onayı**", "**demokrasi ayıbı**" vb. argümanların sıkça kullanılması da... Kesinlikle aynı kefeye koymak kayıyda çok kısa bir süre önce DTP'ye yönelik kapatma davasının açılması sürecinde bu argümanların hiçbirini duymamış olmamız tesadüf değildir. Zira egemenlerin "halkın iradesi", "demokrasi" gibi kavramları sadece kendileri için geçerlidir. Bu nedenle de DTP'yi seçen ve meclise taşıyan milyonların iradesinin yok sayılması bir demokrasi ayıbı olarak değerlendirilmemektedir bu kesimler tarafından.

Yukarıda bahsettiğimiz emekçilerin gündemine dönecek olursak; mevcut canlılık ve hareketliliğin bundan sonraki gündemler açısından da devam etmesi gerekmektedir. Önümüzde sınıf mücadelesi tarihi açısından oldukça yoğun tarihler bulunmaktadır. Bunlardan bir tanesi de **Newroz**'dur. Geçen yıllardan farklı olarak İstanbul'da daha ortak örgütlenmesi noktasında adımlar atılan Newroz, bu yıl Kürt halkına dönük ciddi saldırıların yaşandığı bir süreçte kutlanacaktır. Devlet, başlanmış olan Newroz kutlamalarına yönelik saldırı tavrını bugünden ortaya koymuş durumdadır.

Yine DDSB tarafından 30 Mart tarihinde İşsizliğe İsyen Edelim, Örgütlü Mücadeleyi Yükseltelim! başlığıyla düzenlenecek olan Kurultay, emek cephesindeki örgütlülüğümüz açısından önemli bir gündemdir. Bu gündemi sadece o alanın bir etkinliği olarak görmemek ve gereken desteği, yardımı sunmak tüm okurlarımız açısından önemlidir.

Tüm saldırı ve direniş haberleriyle birlikte ele aldığımızda önümüzdeki süreçte kitleleri kazanma çalışmasındaki ısrarımızı ve sabrımızı büyütme görevinin önemine vurgu yapmamız gerekmektedir. Koşullara teslim olmadan, gerçekleri bıkmadan-usanmadan geniş yığınlara taşıma ve bu uğurda savaşma gücünü, özgüvenini kazanma ve süreci örgütlerken aynı zamanda kendimizi örgütleme, faaliyetimizi oturma hedeflerimizi hayata geçirmemizi önemlidir. Bu anlayış doğrultusunda yeni görevlerimize tekrar tekrar dikkat çekmeliyiz.

Yukarıda da ifade etmeye çalıştığımız gibi, egemen sınıfların ve siyasi sözcülerinin bu dönemdeki saldırıları daha geniş kapsamlıdır. Görünen o ki; emperyalistlerin uşağı AKP, işgal hareketinin yarattığı atmosferden hareketle IMF'nin özelleştirme başta olmak üzere var olan ekonomik projelerini uygulamak için daha çok çalışacaktır. Üreticilerin ekonomik ve sosyal alandaki kazanımlarını birer birer budayacaktır. Nitekim TEKEK bu süreçte emperyalist tekelere peşkeş çekildi. Yine sağlık alanında Meclis'te var olan yasalar da büyük bir ihtimalle onaylanacaktır. Kısacası dağlarda gerillaya kurşun sıkılırken, kentlerde emekçilerin sofrasındaki lokmalar çalınmaktadır. Ezilenlerin can bedeli mücadeleleri sonucu elde ettiği sosyal hakları yok edilmektedir. Kurşun sikanlar ve lokmaları çalanlar ayırdır. Gün, ses verme ve birleşen seslerden direniş barikatları örme günüdür.

Önümüzdeki süreçte var olan takvimsel etkinlik günlerinde ajitasyon ve propagandamızı güncel, genelle birleştirerek yapmak, genelini, bugünkü güncel sorunlar içindeki önemini ve anlamını ortaya koyarak pratik görevlerimizi saptamak önemlidir.

Yıkım yasasını geri püskürtmek amacıyla çok sayıda kurumun bir araya gelerek oluşturduğu **Herkesi Sağlık Güvenli Gelecek Platformu**, gerçekleştirdiği bir dizi eylem ve etkinliğin yanı sıra, 5 Mart'ta İstanbul'un çok sayıda merkezinde imza stantları açarak, saldırı yasasına karşı imza toplama başladı. Platformun çıkardığı bildirilerin dağıtılması ve halkı bilgilendiren konuşmaların yapılması eşliğinde gerçekleşen imza toplama faaliyetine ise halkın ilgisi oldukça büyük. İmza stantları 24 Mart'a kadar açık kalacak.

Bunun yanı sıra Türkiye'nin birçok yerinde yapılan basın açıklamaları ve eylemlerde de yasanın getirecekleri ve götürülecekleri emekçi kitlelere anlatılmaya çalışılıyor. Emek Platformu tarafından İstanbul'da iki gün üst üste örgütlenen eylemlere katılım oranının yüksek olması, kortejler dışındaki kitlelerin de ilgi göstererek yürüyüşe katılması, slogan, ışık, alkış vb. ile destek vermesi kitlelerin yasadaki süreçten duyduğu rahatsızlığın önemli göstergelerinden. **Herkesi Sağlık Güvenli Gelecek Platformu**'nun stant açtığı yerlerden biri olan Kartal'da stand gelenlerden görüş aldık. Emekçilere, yasaya dair ne düşündüklerini sorduk:

Dursun Gültekin (İşçi emeklisi); Yasanın kabul edilecek bir yanı yoktur. Çocuklarımız bundan böyle emekli olamayacak anlamına geliyor bu yasa. Bunu engellemek ise ancak toplu halde mücadele etmekle mümkün olur. Alanlara çıkmak gerekiyor, sokağa dökülmek ya da başka kitlesel eylemler gerçekleştirmek gerekiyor. Öyle kenarda durarak engellenemez.

Erol Bahtiyar (İşsiz); Yasa insanların geleceğini tehdit altına al-

vs. diyerek milleti oyalıyorlar, diğer taraftan da bu tür saldırı yasalarını çıkarıyorlar. Buna karşı hep birlikte mücadele etmek gerek.

Yaşar Yücebaş (Emekli); Bizim toplumda itaat geleneği oluşmuş. Yasa ise çoğunluğu yok etmeye dönük. Ben 65 yaşındayım, ama 2 yaşındaki torunum için buradayım. **Onların geleceği söz konusu.** Buna karşı mücadele etmek gerekiyor. Mesela toplu halde Ankara'ya yürümek lazım. Öyle sözle mücade-

hatlar, yani fazla kâr eder. Toplum yoksullaştırılarak, kazanılmış haklar gasp edilerek, sadaka toplumu yaratılıyor. Kendi vicdanlarını rahatlatmak aynı zamanda da iktidarlarını garanti altına almak istiyorlar. Tüm bunlara karşı mücadele ise, din-dil-ırk ayrımı gözetmeksizin, emeğin çıkarları etrafında toplanarak ve ortak bir mücadele geliştirerek mümkün olacaktır.

"Sendikalar, yasayı kitlelere anlatmıyor!"

Görüşünü aldığımız bir diğer kişi ise, hemen hastanenin yanında Optikçilik yapan **Bekir Çiçik**. Çiçik uzun yıllar İsveç'te yaşadıkdan sonra ülkeye dönmüş ve İsveç'te bulunduğu süre içinde Sosyal Demokrat Parti'de politika yapmış. Ancak döneli uzun yıllar olduğu için, benzer yasaların tüm Avrupa'da hayata geçirildiğinden ve buradaki işçi sınıfı ve emekçi yığınların bu yasaları geri püskürtmek için Avrupa'nın sokaklarını doldurduğundan, grevlerle yaşamı felç ettiklerinden çok haberdar değil. Çünkü oralarındaki gündemi pek takip edemediğini söylüyor. Bundan kaynaklı olacak, "aslında 65 yaş çok değil diyor" getirilmek istenen emeklilik yaşını kastederek. Ancak şunu da ekliyor: "Bu tür yasalar toplumsal mutabakatla, aşağıdan yukarıya düşünceler alınarak yapılmalı eğer yapılacaktır." Yasa üzerine, Avrupa'daki gelişmeleri de aktararak, biraz daha konuştuğumuzda ve ise şöyle diyor: "Aslında yasanın içeriğine dair kimsenin tam bir bilgisi yoktur. Hükümet zaten anlatmıyor. Ama bence sendikaların öncelikli görevi olmasına rağmen onlar da kitlelere anlatmıyor. Ne zaman ki biraz anlatılmaya başlandı, hemen eylemler ve grevler gündeme geldi. Oysa, biz esnaf da dâhil, herkese, en geniş kesimlere anlatılmalı bu yasa ki, sokaklara üç bin yerine otuz-

bin kişi dolsun."

Bu görüşmelerden ortaya çıkan tablo, yasanın toplumca çok da bilinmediğini açıkça gösteriyor ve daha kitlesel karşı koymaların olmamasında, örgütsüzlük kadar, bu bilgilendirilmeme de önemli bir rol oynuyor. Bu sorun özgülünde bizlere düşün görev ise, yasa karşıtı faaliyetleri en geniş kesimlere yayma yönü de daha büyük bir çaba içine girer. (Kartal)

"Hastane kuyruklarında öleceğiz"

Görüşünü almak amacıyla yanına yaklaştığımız ve hemen sohbeti giren bir diğer kişi ise **Melek Gök**. Kendisi çalışmaya **Melek Gök**, eşi **Hasan Gök**'ü getirmiş hastaneye. Zaten birazdan eşi de yanımıza geliyor. Melek Gök yasanın maddelelerini tek tek bilirse de, olumsuzluklarının farkında, "**Bu yasa toplum açısından hiç iyi olmayacak**" diyor ve ekliyor; "Yine hastane kuyruklarında olacağız, hasta hastane kuyruklarında öleceğiz. Zaten şu an insanlar emekli kuyruklarında ölüyorlar. Yasayla birlikte hem emekli hem de hastane kuyrukları öldürecek."

O sırada eşi geliyor. Kendisi emekli öğretmenmiş. O da hemen sohbeti katılıyor ve ilk sözü: "Yasa bizden alıp götürür, bize bir yararı olmaz. Bizden sonra emekli olacakları ise mezara götürür" oluyor, emeklilik yaşının yükseltilmesinde de kastederek ve devam ediyor; "Bizim ülkemizde hayat kısa. İnsanlar bu yasayla emekli olabilese bile, ya bir yıl ya iki yıl ancak yaşarlar ve ölürler."

Bir emekli olarak, yasanın en çok da emeklilerle ilgili bölümüyle ilgili kendisi.

Emekli maaşlarının düşürülecek olmasını "**Bize verdiklerini üç dört misli geri alacaklar**" sözleriyle tanımlıyor. Hasan Gök bu yasanın bugün gündeme getirilmiş olmasını, tıpkı türban meselesi gibi seçim yatırımı olarak görüyor.

Yasaya ve diğer saldırılara karşı ne yapılacağına ilişkin cevabı ise net: "İnsanlar biraraya gelip karşı koymalı. Bakın iki gün eylem yapıldı, nasıl geri çekme eğilimine girdiler. En küçük bir kıpırdanışta geri adım atanlar, daha yüksek tepki olursa hiçbir şey yapamazlar" diyor. Karşı koymuşun gücünü iğnemi ise daha çok, sendikaların bölünmüşlüğüne ve ortak hareket edilememesine bağlıyor.

yor. Bu yasa uluslararası emperyalist tekeliler tarafından alınmış bir kararlar hayata geçirilmek isteniyor. Yasanın kendisi işçi-emekçilere dönük açık bir saldırı yasasıdır. Bunu geri püskürtmek ise ancak örgütlü bir güçle mümkün olacaktır. Tüm emekçi kesimleri, **her türden eylemi kapsayan bir çatı altında** biraraya gelerek, toplu halde bir çözüm üretebilir ancak. Tek tek bireylerle olmaz!

Zekeriya Mutlu (Emekli); Bu tür saldırı yasalarından bıktık artık. Bunlar emek düşmanı. Artık yeter demek gerekiyor. Halkın uyanması lazım. Bizi emperyalistlere teslim etmek istiyorlar. Bir taraftan türban

le olmaz.

Zeynep Kaya (Ev emekçisi ve eşi) Hasan Kaya-işçi);

Zeynep Kaya; Bizler ömrümüzü geçirdik ama çocuklarımız için çok önemli. Çünkü yasa hiçbir şey getirmiyor, aksine birçok hakkımızı götürüyor. Deniyor ki; yasa 50 yıl sonra ülkeyi düze çıkaracakmış. Hâlbuki yalan, daha da kötü olacak.

Hasan Kaya; Getirilmekte olan yasayla birlikte, emeğin işgücünün kazancı bloke altına alınıp, sermayeye yeni rantlar çıkarılmak isteniyor. Kapitalist toplumda emek ne kadar az ücret alırsa, sermaye o kadar ra-

İnsanlar yasayı bilmiyor!

Kartal Yavuz Selim Hastanesi Acil bölümünde görüştüğümüz insanların büyük bölümü yasaya dair çok fazla bilgi sahibi olmadıklarını söylüyorlar. Bilgi sahibi olduğunu sananların ise, hükümetin yasayı geçirmeyi kolaylaştırmak için söylediği yalan bilgilere sahip olduklarını görüyoruz. Örneğin "yasa 18 yaşından küçük herkese sağlık ve sosyal güvence getiriyor, daha ne olsun" diyor, yanına yaklaşıp görüşünü almaya çalıştığımız bir kadın. Bunun yanı sıra bilgilendirme olduğunu, yasanın 146 YTL'nin üzerinde geliri olan herkesi yoksulluk sınırının dışında tuttuğunu ve bunun üzerinde geliri olan herkesin sigorta primi ödemesi gerektiğini söyleyerek, **Herkesi Sağlık Güvenli Gelecek Platformu**'nun çıkardığı

bilgilendirme broşürünü veriyoruz. Hemen orada oturan bir başkası lafa karışıyor. Kendisinin yasayla ilgili biraz daha bilgi sahibi olduğunu görüyoruz. Adının **Hilmi Mercan** olduğunu öğrendiğimiz bu kişi, bir hasta yakını. Verdiğimiz bilgilendirme broşürüne şöyle bir göz atıyor önce.

Mercan, yasanın çalışanlar açısından büyük olumsuzluklar içerdiğinin farkında ve diyor ki: "Emeklilik yaşı 65'e çıkarılıyor ve diyorlar ki; 'Avrupa'da da böyle.' Orada insanlar uzun süre yaşıyor, ancak burada yaş ortalaması düşük her şeyden önce, insanların çoğu 65 yaşına kadar yaşamıyor. Ayrıca fiziksel güç gerektiren işlerde o kadar süre çalışmak da zor. Örneğin benim yaptığım iş bedensel olarak çok yıpratıcı ve en fazla 50 yaşına kadar çalışabilirim. Peki 50 yaşından sonra kim iş verir ki bana, 65 yaşında emekli olabileyim."

Yasanın sağlıkla ilgili kısmının da yine ayrı bir olumsuzluk içerdiğini ve bugün doktorlara bıçak parası olarak verilen paranın yasalastırıldığını söylüyor ve "bu yasayla birlikte işini bilmeyen memur da kazanacak" diyerek gülüyor.

✓ **Kürt ulusu yıllardır kendi ulusal kimliğinin tanınması ve üzerinde uygulanan asimilasyon-inkar ve imha politikalarının kaldırılması için büyük be-deller ödemektedir. Kürt ulusu ancak Kendi Kaderini Tayin Hakkı'nı kullandığında, seçimini bir ulus olarak özgürce yapabildiği zaman kendisi için en uygun yolu bulacaktır.**

Kürt halkı emperyalist planları da boşa çıkartacaktır!

TC'nin 21 Şubat'ta büyük bir medya şovu ve iddialı söylemlerle başlattığı sınır ötesi operasyon, 8 gün içinde bitirilmek zorunda kalınmış ve askerlerin gerilla karşısındaki başarısızlığı ortaya çıkmıştı. ABD emperyalizminin izni ile gerçekleştirilen operasyona Irak'ın işbirlikçi yönetimi ve Irak Kürdistanı'ndaki Kürt yönetimi de dolaylı da olsa destek sunmuştu. Ancak gerek gerillanın direnişi gerekse de Kürt halkının yükselen tepkisinin sonucunda ciddi kayıplar alan TC'nin askerleri geri dönmek zorunda kalmış ve medya, hükümetin ve ordu-nun bozulan imajını düzeltmek için yeniden kolları sıvamıştır.

Kandil'e bayrak dikme hedefiyle başlanan işgalin hemen ilk günü yorulan ve donan askerlerin yerlerinin değiştirilmesi devletin beklen-medik bir direnişle karşılaştığını orta-taya sermiş, daha sonra operasyonun hedefi, Zap Kampının imhası olarak açıklanarak sınırlanmış ancak tüm teknik donanımına rağmen TC askeri Zap Kampına da girememiş ve gerilla tarafından püs-kürtülmüştür. ABD emperyaliz-mininden kısa bir süre için izin alan Türk hakim sınıfının kısa sürede başarı ile PKK kamplarını dağıtaca-ğı beklentisi karşılığını bulmayınca, çatışmaların, direnişin ve devletin kayıplarının daha da artacağı ortaya çıkınca ve ülkemizde ve Irak'ta Kürt halkının tepkisi artınca Irak yönetiminin ve Bölgesel Kürt Yö-netiminin de itirazları yükselmiş ve bunun üzerine ABD emperyalizmi de sürecin kendileri açısından daha kötüye gitmesini engellemek için

TC'ye operasyonu sona erdirmesi emrini vermiştir.

Bu gelişmelerle birlikte TC or-dusunun yenilmezliği ve tartışılmazlığı üzerine medyanın yaptığı propa-ganda da gerçeklik karşısında tuzla buz olmuş ve geri kitleler nezdinde yaratılan beklenti nedeniyle hükü-met ve ordu alkış beklerken tepki ve eleştirilerle karşılaşmıştır. Geri çekilişin ardından Washington Post gazetesinin 2 muhabirinin işgal sıra-sında Zap kampında geçirdiği gün-leri anlatan izlenimlerinin ve fotoğ-rafların yayınlanması, geri dönen askerlere pusuların atılması ve ça-tışmaların sınır içinde devam edi-yor oluşu da medyada yer alan ger-illanın direnişi gerekse de Kürt halkının yükselen tepkisinin sonu-cunda ciddi kayıplar alan TC'nin as-kerleri geri dönmek zorunda kal-mış ve medya, hükümetin ve ordu-nun bozulan imajını düzeltmek için yeniden kolları sıvamıştır.

Bölgede ABD emperyalizmini rahatsız eden bir güç olarak büyük bir kitle potansiyeline sahip olan Ulusal Hareket'in kısa ve etkili bir askeri operasyonla zayıflatılarak pa-zarlıkta etki gücünün kırılması he-deflense de gelinen aşamada bu he-defe ulaşılamamıştır. Ancak bu, ABD emperyalizminin bölgeye yö-nelmiş planlarının tamamen bozul-du-ğu anlamına gelmemektedir. Ulusal Hareket'in emperyalizmle uzlaşma-ya hazır, barış yanlısı politik hattının verdiği avantajla hareket eden ABD emperyalizmi "sivil/siyasi" çözüm adına kapsamlı bir paket hazırlama-sı için hem TC'ye baskı yapmakta hem de Talabani ve Barzani'yi dev-reye sokmaktadır.

Bu doğrultuda operasyonun başladığı gün davet edilen Talabani

de efendilerinin kendisine verdiği görevleri yerine getirmek amacıyla geçtiğimiz hafta içinde Ankara'ya ziyarette bulundu. ABD emperya-lizminin çıkmaz içinde kaldığı ve tüm dünyanın tepkisini çeken Irak işgalinde oynadıkları rolle işbirlikçi

yönerlerini kanıtlayan ve hizmetleri-nin karşılığında işbirlikçi yönetimde söz sahibi olan ve Irak Kürdista-nı'nda daha serbest hareket eden Barzani ve Talabani de PKK'nin za-yıflatılması ve silahsızlandırılarak et-kisizleştirilmesi konusunda ABD emperyalizmi ve TC'yle görüş birli-ği içindedir. Özellikle Talabani'nin TC devletine işgal sırasında açık şe-

kilde destek verdiği, AB Büyükelçi-liğiyle Bağdat'ta yaptığı toplantılar-da TC'ye övgüler dizdiği, her fırsatta TC'ye olan sevgisini ifade ettiği bilinmekteydi. Bu nedenle bölgeye yönelik daha uzun dönemli planlar-da ortaklaşmak amacıyla **ABD yö-**

giden, kendisini karşılamadığı halde askere özel teşekkürler sunan Ta-labani işbirlikçi yönünü her fırsatta açık ederken PKK'den de "ortak bir bela" olarak bahsetmiş ve PKK'nin silahları bırakması için her türlü çabayı göstereceğini ifade et-miştir. Yine yanında getirdiği üst düzey bakanlarla enerji ve petrol başta olmak üzere ticari konularda da işbirliğine açık olduğunu ilan ederek bölge halklarının çıkarlarına

Talabani efendilerinin kendisine verdiği görevleri yerine getirmek amacıyla geçtiğimiz hafta içinde Anka-ra'ya ziyarette bulundu. Zi-yaretinde TC'den övgüyle bahseden, Anıtakabir'e giden, kendisini karşılamadığı hal-de askere özel teşekkürler su-nan Talabani, PKK'den de "ortak bir bela" olarak bah-setti.

aykırı olan hemen her konuda safı-nı net şekilde ortaya koymuştur.

Talabani'nin bu tutumu operas-yondan moral bozukluğu ile çıkan TC tarafından övgüyle karşılanmış ve PKK'nin diplomatik yollardan tasfiye edileceği düşüncesi yeniden ağırlık kazanmıştır. Talabani'nin Barzani ile de ortak düşündüğünü ifade etmesi ve PKK'ye yönelik böl-gesel yönetimin uyguladığı ambargo ve baskıları da Leyla Zana'nın ilan ettiği gibi Barzani ile Talabani'nin Kürt halkı için yoldaş değil, kendisi-

netiminin bilgisi ve talebi doğ-rultusunda Talabani ile Abdullah Gül bir araya gelmiş ve Talabani Iraklı Kürt lider ve aşiret reisi sıfa-tından Irak Cumhurbaşkanı sıfatına TC'nin nezdinde yükselmiştir.

Ankara'ya ziyaretinde de TC'den övgüyle bahseden, prog-ramda olmadığı halde Anıtakabir'e

Sınıfsal Yaklaşım

Newroz'dan 1 Mayıs'a, her yerde direniş her yerde kavgal

"Devlet" denilen olgunun Marksist çözümlemesinden bihaber ya da uzak olanlar, gerek ordu gerekse de hakim sınıf partilerine çeşitli misyonlar biç-meye, emperyalistler ile kurulan ilişkilere olmadık anlamlar yüklemeye devam ede dursunlar; **sınıf mücadelesi**, gün-demleri birbiri üzerine devirerek akma-ya devam ediyor. Böyle olunca da, bir-biriyle dolaysız ilişkiler içindeki gün-demlerin keşif/ekleme nokta-sında, baş döndürücü hızla yapılan ma-nevralara ayak uydurulamadığı takdirde, hakim sınıfların altında veya yedeğinde kalmak ise kaçınılmaz hale geliyor.

Bu bunalım ve yön şaşkınlığı en çok reformist partiler ile demokratik, yurt-sever gruplarda kendini gösteriyor. Bunların etkili olduğu demokratik kitle örgütleri, sendikalar, aydın ve ilerici çevreler; sürecin ihtiyacı olarak şekil-lenendirilmeye çalışılan eylem ve direniş-lerin süreklileştirilmesi, etkin ve güçlü bir nitelik kazanabilmesinde sorunlu bir duruş sergiliyorlar.

Bu durumun çözümlemesine kalkış-tığımızda karşımıza ilk önce **Kema-lizm** meselesi çıkmaktadır. Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısının tahlilinde, Kemalizm'e devrimcilik, ilerici, yurt-severlik gömgeği giydiren her türden "sol" etiketli akım, 1946'ya kadar olan dönemin tamamını veya bir bölümünü emperyalizmden arındırma gafletine düşmektedir. Böylelikle, devletin yapı-lanması, kurumları, ideolojik şekillen-işi, emperyalistlerle ilişkilenişi ile sınıfların

durumu, ulusal sorun ve diğer mesele-lere ilişkin hatalı/çarpık yaklaşımlar orta-taya çıkmaktadır.

Çeşitli dönemlerde işbaşına gelen cuntacı generallerin gerçek Kemalist ol-madığı, Mustafa Kemal'in yurtsever, ile-rici, ulusal kurtuluşçu bir paşa olduğu zıvalarından vazgeçilmelidir. Bu sav, '68 döneminde, Revizyonist TKP'ten TİP'e devrolunan ve MDD ile kabartılan çizginin etkisini üzerinden atamamış Dev-Genç'ileri bile sarmalayabilir. Gürsel, Tağmaç, Madanoğlu, Türün, Ev-ren, Güreş, Kıvrıkoğlu, Karadayı, Öz-kök, Büyükanıt, Başbuğ vd. vd. arasında "**Kemalistlik**" konusunda sıralama ve kıyas yapmaya kalkınlar, Erdoğan, Bah-çeli ve Baykal'ın oyuncağı haline gel-mektedir...

22 Temmuz'a doğru yol alınırken, c.başkanlığı seçimi krizi üzerinden CHP'nin başını çektiği laikçi kesim ile AKP arasında süre giden dalaşa işle-nen, şeriat ve darbe "**tehlikeleri**" se-çim atmosferinde rol oynamış, bir dizi diğer faktörün etkisiyle seçimlerden AKP zaferle çıkmıştı. Her iki "**tehlike**" üzerinden yaratılmaya çalışılan günde-min suni olduğuna dikkat çekerek, TSK adına verilen e-muhurunun da dostlar alışverişte görsün misali, "**sözde**" bir nitelik taşıdığından bahsetmiş, "**Nite-kim e-muhura, kendi içindeki bir ça-tışmaya yönelik mesaj ve/veya AKP kılığı ile yürüttükleri dalaşa ağırlığı ve karşılığı olmayan bir hamle ola-rak okunmalıdır.**" demiştir.

Bugün AKP ile TSK'nin türban ko-nusundan başlayıp Irak Kürdistan'ına yönelik hava-kara saldırıları ve işgal ha-rekatlarına uzanan işbirliği ile Şemdin-li'den Ergenekon'a genişleyen derin hal-vet durumları; CHP ile MHP karşısinda-ki ihanetli salvoları varan **saf tutuşla** doruğa çıkınca, ne yapacağını bileme-yen, "ezberleri bozulup" pusulayı şaşı-ranların sayısı tavana vurmuş bulun-u-yor. Bunun başlıca sebebi, yukarıda işa-ret etmeye çalıştığımız "**devlet**" olgu-suna ilişkin sınıfsal yaklaşım sonudur.

Emperyalizmi ABD'den ibaret gö-renler nasıl ekonomideki (dolayısıyla si-yasetteki) ağırlığı en az onun kadar güç-lü olan AB'li emperyalistlerin rolünü is-kaliyorsa, faşizmi devlet biçimi olarak kabul etmeyenler de mücadelelerini hü-kümet partisine göre ayarlama yanlısına düşmektedir. Ha keza faşist kimliği söy-lem biçimine göre tanımlama hatası, öteden beri ülkemizde yalnızca MHP ve türdeş partileri "**faşist**" görme yanıl-samasına yol açmıştır. Bu sayede, DP-AP-DYP-ANAP geleneği hiçbir zaman doğru dürüst faşist olarak adlandırılma-mıştır. MSP-RP-FP-SP-AKP hep gerici-şeriatçı partiler olageldi. CHP-HP-SHP-DSP'ye ise faşist demeye kimsenin dili varmı. Ne zamanki bütün bu hakim sınıf partileri, bizzat "**ağır teklip pra-tikleri**" sergiler oldular, bir kısım dev-rimci, ilerici çevreler, özeleştirme ver-meksizin birer ikişer sıfat değiştirme yoluna gittiler. Yine de bir bütün olarak bütünü bu konulara yaklaşımda tutarsız-lık, kavram kargaşalığı, anlayış ve yakla-şım bozukluğu sürüp gitmektedir...

Devleti meydana getiren kurumlar arasındaki ilişki doğru biçimde çözü-m lenemedi. MGK'nın pozisyonu, anaya-sanın ve yasaların işlevi, TSK'nin devlet yapılanmasındaki yeri, parlamentonun, yargı kurumlarının, hükümetin, siyasi partilerin konumu ve ağırlığı, bu arada

TÜSİAD, TOBB, TİSK gibi kuruluşlar ile ilişkiler sürekli birbirine karşıtırdı. Dolayısıyla bütün bu kurumlar arasında meydana gelen çelişki ve ilişkilerden, tıpkı para-medyadaki köşe yazarları ve TV yorumcuları gibi türlü senaryolar üretildi, yazılmaya ve yaratılmaya de-vam ediyor...

Dün TSK'nın yayınladığı "**e-muhtı-ra**"ya derin anlamlar yükleyenler, bu-gün de Yargıtay başkanlığının AKP ile ilgili açtığı kapatma davasından olmadık sonuçlar çıkarıyorlar. Devlete ait temel kurumlardan birisini oluşturan yargı, her şeyden önce parçalı yapısı ile **ken-di başına** bir organ değildir. İkinci, resmi ideoloji ile şekillendirilmiş ve donatılmış olup mevcut yasalar çerçeve-sinde egemen sınıfların çıkarlarını koru-makla işlevlendirilmiştir. Hakim sınıf klikleri, kendi aralarındaki mücadelede de, yargıyı oluşturan kurumlar üzerinde etkinlik kurdukları oranda, bu mevzileri sonuna kadar kullanmaktadır. Geçmiş-te, gerek Anayasa Mahkemesi aracılığıyla verilen parti kapatma kararları ve yü-ce divan "mahkumiyetleri", gerekse de çeşitli dereceden mahkemeler aracılı-ğıyla yapılan cezalandırmalar neticesin-de yasaklamalardan idamlara varan uygulamalar bunlara örneklerdir.

Yargıtay başkanlığının kapatma da-vası açması, kara hareketi/ışgalı bozgu-nuyla köşeye sıkışan ve devamında SSGSS tasarısına yönelik giderek büyü-yen işçi-kitle muhalefeti karşısında bun-alan AKP için gündemi değiştirme ve "**mağdur**" edebiyatıyla koşulları lehi-neye çevirme fırsatı sunma bakımından, "**danışıklılık**" senaryoları da yazdır-a-cak kadar yararlı bir iş olmuştur. Ne var ki, kimi çevrelerce yerel seçimlere kadar kullanılabileceği denli yüklü bir kredi elde ettiğinden söz edilen AKP'nin o kadar "**şanslı**" olduğunu söyleyebilmek, ancak ulusal sorun ve iş-

çi-emekçi gündeminin gerçek boyutları-nı kavramamakla mümkündür. Dahası, her iki gündemin de yerel seçimlere doğru çok daha **ivme** kazanarak akan bir yön alacağını öngörmekle de ya-kından ilgilidir.

Ulusal sorunla ilgili süreçte, "**sınır ötesi**" harekât tam bir fiyasko ve boz-gun ile neticelenmiş, hakim sınıf klikleri bu kez TSK'nın da polemiklere bulaştı-rıldığı biçimiyle birbirlerine düşmüşler-dir. Diğer yandan süreç sürprizlere izin vermeksizin işlemektedir. ABD'li gene-rallerin (Odierno, Fallon), "**PKK'ilerle masaya oturulmalı**", "**uzlaş**" mesaj-ları duymamazlıktan gelinse, Talaba-ni'nin gelişti "**çalışma ziyareti**" adı al-natılmış dozda enjekte edilmeye ça-ğılırsa da, DTP'ilerle c.başkanı, meclis başkanı ve Cemil Çiçek (önemli şahsi-ye!) düzeyinde kabuller gerçekleşmiş, görüşme tenezzülünde bulunmama ro-lünü üstlenen T.Erdoğan ise ABD gaz-e-telerinde (New York Times, 12.03.08) "**gayri-resmi**" çözüm paketinin bir bölümünü "ağzından kaçırarak" **12** mil-yar dolarlık yatırım planlarından, TV ya-yınlarından, vd. hesaplardan söz etmiş-tir. Ne var ki, pek tabii olarak Kürt ulu-sundan halkımıza yönelik saldırılar, **HPG**'li gerillalara yönelik imha operas-yonları tüm hızıyla devam etmekte-dir...

İşçi hareketi, bendini iki yönlü zorlama eğilimindedir. **Birincisi**, AKP'nin hükümet ettiği egemen sınıfla-rın emperyalist programlar doğrultu-sunda dayattığı, özelleştirme, taşeron-laştırma, esnek üretim, sendikasılaş-tırma politikalarına karşı mücadele alanın-da. Bu alanda metropollerden dalga dal-ga yayılan **kriz sarmalının** tetiklediği saldırılar peş peşe gelmektedir. İşçi sını-fının ne soluk alacak hali, ne geriye yas-lanacak durumu, ne de daha fazla taviz verecek koşulu kalmıştır. **İkincisi**, sınıf

ne zulüm uygulayan düşmanlarıyla hareket eden işbirlikçiler olduğunu bir kez daha kanıtlamaktadır.

Aynı dönemde ABD gazeteleri-ne açıklama yapan Erdoğan'ın siyasi çözümden ve ekonomik plandan bahsetmesi ve T. Kürdistan'ına yö-nelik bir gezi planlaması da sistemin silah başında yenedeği Ulusal Ha-reket'i ABD emperyalizminin ve Irak'taki işbirlikçilerinin desteğini de ardına alarak masa başında yem-meyi hedeflediğini ve temel güven-celerinin Ulusal Hareket'in silahlı mücadeleyi tali plana iten barış çiz-gisi olduğunu göstermektedir.

ABD emperyalizminin planında, meselenin kültürel-bireysel haklar boyutuyla ele alınacağı, Erdoğan'ın da Kürtçe kanal ve ekonomik yatırı-m vb. önerilerde bulunacağı med-ya da çıkan haberler arasında. Kürt ulusal sorununun böylesi kısmi hak-larla çözümlenmesinin mümkün olma-dığı açıktır. Kürt ulusu yıllardır ken-di ulusal kimliğinin tanınması ve üzerinde uygulanan asimilasyon-inkar ve imha politikalarının kaldırıl-ması için büyük bedeller ödemek-tedir. Kürt ulusu ancak kendi kade-rini tayin hakkını kullandığında, se-çimini bir ulus olarak özgürce yap-a-bildiği zaman kendisi için en uygun yolu bulacaktır. Bunun dışında me-selenin ulusal değil de bireysel hak-larla çözümlenmeye çalışılması uzun vadede Kürt ulusunun çıkarla-rına aykırı sonuçlar ortaya çıkaraca-ktır. Tüm ilerici güçlerin bu ko-nuda gereken dikkati göstermesi ve çözümünü emperyalizmin planla-rında aramaması halkımızın yararına olacaktır.

örgütlerinin tepesine çöreklenmiş, sen-dikal ağı ihanet çemberiyle kuşatmış fa-şist, gerici, işbirlikçi yönetimler ile he-saplaşma alanında. "**Emek platfor-mu**" isimli yasak savma merciine 2 sa-atlik direniş kararı aldırın, her iki alan-daki basınçtır. Bu **basınç**, önlenmesi her geçen gün daha da zorlaşan bir bi-çimde artmaktadır...

Şimdi süreç, **Newroz'dan 1 Ma-yıs'a** doğru akmaktadır. Devrimci, de-mokrat, yurtsever güçlerin, bu dinamik-leri **buluşturma ve birlikte büyüten** bir zemin oluşturması, günün görevi olarak öne çıkmıştır. Bu buluşmanın önünde engel teşkil edebilecek anlayış-larla hesaplaşma içerisine girilmeli, grupçu, şoven yaklaşımlar mahkûm edilimlidir. Yakın dönemde yaşananlar, emperyalizme karşı duruşta **arızalı** olan çevrelerin durumlarını sorgulama-ları açısından önemli dersler sunmuş-tur. Aynı şekilde, politikalarına ulusal sorunla ilgili sosyal-şoven **karatılar** düşünenler de kendilerini gözden geçi-rmelidir.

1 Mayıs, o güne bırakılmayacak ka-dar önemine uygun bir süreç olarak örülmelidir. **2008 1 Mayıs**, dönemin ağırlığından ötürü, **ciddi bir hesaplaş-ma** kapsamında ele alınmalıdır. Gelinen aşamada **1 Mayıs**, çatışan güçler cep-hesinde moral üstünlüğün sağlanması bakımından **kritik bir eşik** konumuna gelmiştir. Hemen her sene geçerli olan bu durum 2008 için **fazlasıyla** böyle okunmalıdır. Faşist diktatörlüğün bu-nun bilincinde hareket edeceğine kim-senin şüphesi olmamalıdır. Komünist ve devrimci güçler açısından da, sınıf mücade-lesinin son yıllara göre **daha hareket-li ve diri/canlı** hale gelmiş durumdaki dinamiklerini doğru yöne kanalizetme konusunda, **inisiyatif üstlenme so-rumluluğuyla** hareket etme görevi vardır.

AKP'nin "yoksullukla mücadele"sinin arkasındaki gerçekler!

AKP hükümete geldiği ilk günden bugüne sürekli ekonominin iyiyeye gittiğini, her geçen yıl ne kadar gelişme sağladıklarını anlatıp duruyor. Bununla beraber sermaye çevreleri de bu konunun bir parçası olarak AKP'nin ekonomik istikrarını sağladığını bunun devam etmesi gerektiğini her fırsatta ifade ederek AKP'ye olan destek ve güvenlerinin sürdüğünü vurguluyorlar. Sermaye cephesinden bakıldığında aradan geçen bu 4-5 yılda her geçen gün daha da zenginleştikleri bir gerçek.

Aynı süreçte emekçiler ve yoksul halk cephesinden baktığımızda ise karşımıza farklı bir tablonun çıktığını görürüz. Yapılan özelleştirmelerle, iş güvenliğini ortadan kaldıran yasalarla, köylülüğe dönük tasfiyeci uygulamalarla her geçen gün daha yoksullaştığını görürüz. Geline aşamada AKP hükümeti ekonomik olarak birçok "olumlu" gelişmeyi sıraladıktan sonra, işsizliği çözemediklerini ama yeni dönemde bu sorunu da çözeceklerini ve kişi başına düşen milli gelirin 10 bin dolara çıkacağını vaat ediyor.

En başta şu soruları sormakta fayda var, AKP'nin yoksullukla mücadele için bir programı-anlayışı var mı? Yoksa tam tersi, var olan yoksulluğu kanaksatan ve daha da kalıcı hale getiren politikalar mı uyguluyor? Büyük bir çoğunluk doğru olanın ikincisi olduğunda te-

reddüt etmeyecektir. Peki, durum buyusa AKP nasıl oluyor da yoksullukla mücadele ettiğini toplumun geniş kesimlerine "kabul ettirmeyi" başarıyor. Burada, başka bir dizi etmenin yanında devreye yoksullukla mücadele adı altında halka dağıtılan çeşitli yardımlar devreye giriyor. Kış öncesi dağıtılan kömürler, okullar açılırken dağıtılan kitap, kırtasiye malzemeleri, düzenli aralıklarla dağıtılan erzak paketleri vb. AKP'nin "yoksullukla mücadele" için yaptıklarıdır. AKP aynı zamanda kendine yakın dernek ve çevrelere de bu tür yardım-

lar yapmaları için birçok imkân yaratmıştır. Bugün bu uygulamalarıyla AKP, devletin yerine getirmesi gereken kimi toplumsal görevleri de ortadan kaldırıyor. Devletin kamusal kuruluşlarında büyük bir tasfiyeye gidilirken oluşan boşluğu doldurmak ve tasfiye sürecinin yolunda gitmesini sağlayacak kısıntılara da ihtiyaç vardı. Bu yönüyle de AKP "hayırseverlik" olarak gösterdiği yardımlarla hem devletin kamusal görevleri, işletmeleri bütünüyle tasfiyeye uğratılırken halkın tepkileri engelleniyor hem de daha az bütçe gerektiren ama

halka doğrudan ulaşan yöntemlerle yeni bir "yoksullukla mücadele" tarzı oturuyor.

Yoksullukla mücadelenin, halkın alım gücünün artması ile halkın kendi ihtiyaçlarını kendisinin çalışarak, üretmekle karşılaması ile olacağını herkes kabul eder. Bunların yapılmadığı yerde yoksullukla mücadeleden bahsetmenin anlamsızlığı ortadadır. İşsizler ordusunun elemanlarının her geçen gün arttığı, çalışanların üzerindeki baskıların devam ettiği, iş güvencesinin ortadan kaldırıldığı, emekçilerin sefalet ücretlerine mahkûm edildiği, köylülerin üretmez hale getirildiği, ürün ekebilenlerin masraflarını dahi karşılamadığı bir tabloda yoksullukla mücadele edildiğini söylemenin havanda su dövmekten farkı olmadığı ortadadır. İş bulmak umudunu kesmiş milyonların olduğu, çalışanların aldığı ücretin ev kirasını bile karşılamadığı bir gerçeklik karşısında bu yardımların toplumun geniş kesiminde olumlu bir uygulama olarak görülmesi, umut bağlanması anlamsızdır. Bu uygulamalar sadece yoksulluğun maskelenmesine ve kanaksatmasına yol açmıyor aynı zamanda birçok olumlu toplumsal değerimizi erozyona uğratarıyor, yozlaştırıyor. Halkımız yoksulluk ve çaresizlikten bu yardımları almak için birbirini ezer hale getiriliyor. Kitleler anlık-günlük ihtiyaçlarını karşılamak amacıyla bu yardımlara bağlı hale geli-

yor, getiriliyor. Böylece daha kolay yönlendirilir duruma sokuluyorlar.

AKP'nin yoksullukla mücadele olarak ortaya koyduğu bu uygulamaların anlaşılacağı üzere, yoksulluğun ve sefaletin yaratıcılarının temsilcilerinin asıl görevi yoksulluğu, sefaleti ortadan kaldırmak değil, onu gizlemek, yok saymak ve kanaksatmaktır. Şu bir gerçek ki, ezilenlerin ve ezilenlerin çıkarı her zaman bir-biriyle ters orantılıdır. Egemen sınıfların temsilcisi olan faşist AKP'nin de egemenlerin çıkarları dışında tek bir adım bile atamayacağı ortada olduğuna göre AKP'den böyle bir adım beklemek hayal olur.

Bu noktada yapılması gereken halkın emekçilerin kendi sorunlarına sahip çıkmasını ve bu çerçevede adımlar atmasını sağlamaktır. Yaşanan pratik sorunlardan emekçi kitleler belli boyutlarıyla sorunun kaynağını görebilse de uygulanan birçok politika sonucu çözüm noktasında yolunu bulmada yetersiz bir durumdadır. Bu çözüm yolunu ona gösterecek olan, mücadeleye sevk edecek olan bizleriz. Kitlelerin içinde kitlelerle birlikte, kitlelerin somut sorun ve talepleri çerçevesinde harekete geçildiğinde bu gücün karşısında hiçbir gücün ve engelin duramayacağı bilinciyle kitlelerle olan bağlarımızı doğru politika ve araçlarla güçlendirmeliyiz.

Yapı Yol-Sen iş bıraktı!

Yapı Yol Sen, otoyol çalışanlarının fiili hizmet zammından yararlandırılması, köprüler ve otoyollarının ücretsiz olması, özelleştirmenin durdurulması iller bankasının kapatılmaması talebiyle iş yavaşlattı.

12 Mart günü Tapu Sicil ve Kadastro Müdürlükleri, İller Bankası, Afet İşleri otoyol ve köprülerde çalışan Yapı Yol-Sen üyesi işçiler Bayındırlık Bakanlığı önünde biraraya gelerek taleplerini dile getirdi.

İstanbul'da Kurtköy, Mahmutbey ve Fatih Sultan Mehmet Köprüsü gişelerinde iş yavaşlatan işçiler haklarını istedi. Fatih Sultan Mehmet köprüsü gişelerinde yapılan eylemde konuşan Yapı Yol-Sen İstanbul Şube Başkanı Çetin Dinçer birçok işkolunda döner sermaye gelirlerinden çalışanlara pay verildiğini, kendi iş kollarında çalışanların diğer kurumlar içinde en az maaş alan kesimi oluşturduğuna dile getirdi. Eyleme Haber-Sen 8 No'lu, tez Koop-İş 2 No'lu Şube, Genel-İş Anadolu yakası 3 No'lu Şube de destek verdi. İş yavaşlatma eylemi sırasında gişelerde uzun kuyrukların oluştuğu dikkat çekti.

Tersane işçisi eylemlerini sürdürüyor

Tersane işçileri, 27 ve 28 Şubat tarihlerinde gerçekleştirdikleri grevin ardından hak alma mücadelesine ara vermedi.

10 Mart günü Ada Tersanesi önünde Limer-İş tarafından örgütlenen yapılan basın açıklamasıyla, bir kez daha tersanelerdeki kuralsızlığın kaldırılması talep edilirken, kuralsız ve esnek çalışmanın hakim olduğu ve ölümlerin art arda yaşandığı tersanelerde, patronların hala kuralsız ve yasa dışılığa devam ettikleri vurgulandı. Açıklamada ayrıca, Ağır ve Tehlikeli İşkolu Yönetmeliği gereği çalışma saati 7.5 olması gerekirken, hala uzun çalışma saatlerinin uygulandığı da belirtilerek, GEMAK'ta, RMK'da ve Tuzla Gemi'de 7.5 saat uygulama-

masına geçildiği ve aynı uygulamanın diğer tüm tersanelerde de acil olarak uygulanması gerektiğinin altı çizildi.

13 Mart'ta Tuzla Gemi Tersanesi'nde taşeron çalışan Yüksel Özdemir adlı işçinin 20 metre yüksekten düşerek ağır yaralanması ve Amerikan bandıralı Liberty Star adlı gemide 6 işçinin zehirlenmesi, 14 Mart günü ise Gisan Tersanesi'nde Çetin Demir adlı işçinin forklift çarpması sonucu ağır yaralanması üzerine, tekrar harekete geçen tersane işçileri, 15 Mart günü de bir eylem gerçekleştirdiler.

Emekli-Sen Kartal Şubesi, Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi ve çok sayıda kurumun destek verdiği bir basın açıklaması biçiminde gerçekleşen

eylemde yapılan açıklamada, "Yıllardır kuralsız, yasa dışı, kölece çalışma koşullarına ve iş cinayetlerine karşı onlarca değil yüzlerce eylem yaptık. Tersane ve devlet yetkililerini uyardık. Ama tersane patronları bildiklerini okuyor, yasadışı çalıştırmaktan vazgeçmek istemiyorlar" denildi ve işçilerin göz göre göre ölüme gönderildiği vurgulandı. Açıklama, "Tersane işçileri buna asla müsaade etmeyeceklerdir. Tersane patronları gerçek anlamda çözüm istiyorlarsa çözüm önerilerimiz orta yerde durmaktadır. Çözüm önerilerimiz GİSBR'e sunulmuştur. Taleplerimiz derhal yerine getirilmesi gereken taleplerdir ve de yasalarda mevcuttur" sözleriyle bitirildi. (Kartal)

SCT işçileri grevlerinin 3. yılını kutladı

Mersin'in Tarsus ilçesinde 2006 yılında SCT Orturbo Filtre Fabrikası işçilerinin başlattığı grevin 3. yılına girmesi Adana SCT İşçileri ile Dayanışma Platformu tarafından düzenlenen şenlikle kutlandı. "GSS'ye karşı genel grev genel direniş", "Kahrolsun ücretli kölelik" ve "SCT Orturbo işçileri yalnız değildir" yazılı pankartlar asılan solonda sık sık "İşçilerin inadı sermayeyi yenecek", "İşçiler yürüyor dayanışma büyüyor" ve "Gün gelecek AKP halka hesap verecek" sloganları atıldı.

Platform Sözcüsü Şiyar Rışvanoğlu, işçilerin direnişinin suni gündemlerle unutturulmaya çalışıldığını belirterek "Ancak, SCT işçilerinin direnişi unutulmaya karşı örnek olacaktır. Ülkede ezilen tüm kesimler birlik olmalıdır" dedi. Daha sonra söz alan Birleşik Metal İş Anadolu Şube Başkanı Rasim

Gündal ise işçilerin bir aile olduğunu belirterek, kendilerinin de ailenin bir parçası olduklarını ve grev ve sonuna kadar destek sunacaklarını belirtti.

SCT Filtre Fabrikası işçilerinden Ümmühan Doğan ise küçük kızı ile yaptığı konuşmada 2 yıl boyunca grevde oldukları zaman süresince maddi sıkıntı çektiklerini ifade ederek "Biz nöbet tuttuğumuz fabrikanın önünde biten otlardan yemek yapıyoruz. Bunun için sendika ve platformlardan maddi yardım bekliyoruz" diye konuştu. Son olarak SCT işçileri sözcüsü Erdinç Tömük, işverenle yapılan görüşmelerde işverenin gün gittikçe geri adım attığını söyledi. Her şeye rağmen patronun taleplerini kabul etmediği sürece çalışmayı kabul etmeyeceklerini söyleyen Tömük "Bu grev 2 değil 12 yıl da sürece yine de çalışmayacağız" dedi.

Konuşmaların ardından SCT grevini anlatan sinemayon gösterimi ve müzik dinletisi sunuldu. (H. Merkezi)

Emekçinin Gündemi

Programımız pratiğimize kılavuz, yönelimimize ışık tutsun!

İşçi sınıfı ve emekçilere yönelik kapsamlı saldırıların daha fazla gündeme getirildiği bu dönemde, her biri ezilenleri geleceksizliğe mahkûm etme anlamında oldukça önemlidir. Saldırının kapsam ve boyutunu yarın yaşadıkça daha fazla anlayacak olan emekçilerin mayalanan öfkesi, tam da yıkımın etkilerinin daha fazla hissedilmeye başlandığı bu dönemlerde patlama noktasını gösterecektir.

İşçi sınıfının mücadelesinde önemli birikim ve deneyimler yaratan Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB), yarattığı birikimlerin ışığında bugüne ve yarına ışık tutması hedefiyle programını tartışmaktadır. Buldukları alanlarda ortaya koyduğu duruşu işçi sınıfının mücadelesine mütevazi, fakat bir o kadar da anlamlı notlar düşen DDSB Programı kuşkusuz bu geleneğin üzerinden yürüterek, onu büyütmeye ve daha ileri taşımının adımlarının atılmasına

hizmet edecektir. Sınıflar mücadelesinde durması gerektiği yerin anlaşılmasına katkı sunacak olan programı, işçi sınıfı ve emekçilere maledebildiğimiz oranda değer ve anlam kazanacağını bilerek sürece yaklaşmak oldukça önemlidir.

Kazlıçesme'nin direnme geleneğini Tuzla havzasında büyüten ve hayata geçiren DDSB anlayışının, doğru bir şekilde uygulandığında nasıl bir gelenek yarattığını herkes bilir. Doğru politika ve örgütlenme çalışması ile yakalanan kitlesellekle, işçi sınıfına yönelik saldırılara karşı önemli direnişler yaratılmış ve bunlar işçi sınıfının mücadelesine önemli notların düşülmesine neden olmuştur. Sınıf dayanışmasına örnek oluşturan pratiklerinin yanı sıra, toplumun tüm kesimlerine yönelik saldırılara karşı en anlamlı tavır yine bu anlayışın öncülüğünde alın-

mıştır. 1996 haphaneler saldırısına karşı, iş bırakma eylemi gerçekleştiren yine sınıf sendikacılığı anlayışının yön verdiği pratik hattın kendisinde olmuştur. Bu duruş ve tutum ise aynı zamanda ülkemizde sınıf sendikacılığı anlayışının olmazsa olmazlarını gösteren bir yaklaşım olarak kabul edilmektedir.

Kuşkusuz yaratılan bu birikimlerin kendisini sınıf mücadelesinin o günlük koşullarda sahip olduğu özelliklerden, işçi sınıfının doğanın bu tarzda şekillenmesi için ortaya koyduğu iradeden bağımsız ve kopuk değerlendiremeyiz. Sendikaların bugünkü mevcut erime ve kan kayıpları sarı, bürokrat vb. olmaları değil aynı zamanda işçi sınıfının kimliğinde yaşanan erazyonla da direkt bağlantılı ve alakalıdır. Bu anlamda sınıf mücadelesinin bugünkü koşullarında tek başına örgütlenme diğer bir ifadeyle sendikalaşma, kazanılmış haklar için harekete geçirme genel perspektifinden öte, daha kapsamlı analizlere, mevcut profilin tanımlanmasına ciddi anlamda ihtiyaç vardır. Hakim sınıfların bugün milliyetçiliğin zehrinin ciddi boyutlarda aktığı bu kesim, ekmek ve özgürlük mücadelesin-

de birlikte saf tuttıkları oranda kaderlerinin de ortak, düşmanlarının da ortak olduğunu anlayabilmektedir. Bu yüzden durgunluğun böylesine ciddi boyutlarda yaşandığı böylesi dönemlerde direniş ve grevler daha fazla önem ve anlam kazanmaktadır. Oluşturulan programın bugün ve yarın açısından anlam kazanması kuşkusuz sınıf mücadelesinin pratiği içinde olacaktır. Ortaya konulan anlayış ve perspektif pratikle buluştuğu oranda doğruluğu kanıtlanacak ve aynı oranda gelişim sağlayacak, yetersizlikleri yine bu pratiğin içinde kendini tanımlayacaktır.

İşçi sınıfının sermayeye karşı yürüttüğü mücadelede önemli bir mevzi olan sendikalar, bugünkü aşamada bu rolü oynamaya da yerine getirme niteliğine sahip değildir. İşbirlikçi ve sarı niteliklerinin kendini daha fazla gösterdiği günümüzde mevcut iradeyi açacak bir iradenin şekillendirilmesi ve açığa çıkarılması bir zorunluluktur. Geline aşamada saf tutmak yani emek ya da sermaye arasında bir tercih yapmak zorunluluğu mücadelenin basıncı ile bir zorunluluk

haline gelmiştir. Bu aynı zamanda ideolojik zeminde de bir kışıymayı ve kopuşu da dayatmaktadır. Tartıştığımız ve öngümüzdeki döneme yön verecek olan programımız aynı zamanda bu kışıymanın maddi zeminini de yaratmalıdır.

Tartışmaları ve değerlendirme aşamasında hedeflenen çapta ve nitelikte tartışmalar yürütülemez de işçi sınıfının mevcut sorunlarına kafa yormayı beraberinde getiren tartışmaları önümüzdeki dönem açısından politik ve siyasi zemini daha güçlü bir şekilde yürütmek gerekir. 30 Mart günü yapılacak kurultayla ilan edilecek programımızı yaşamla buluşturmak bizler açısından öncelikli görev olmak zorundadır. Doğrularımız sınıf mücadelesi pratiğinde büyüyecek, eksik ve yanlışlarımız yine bu pratikte ortaya çıkacaktır. Bu anlamda yürüttüğümüz tartışmalara bittigi anlayışla bakmayarak, mücadele pratiği içinde sürenin şekillendirilmesi ve açığa çıkarılması bir zorunluluktur. Geline aşamada saf tutmak yani emek ya da sermaye arasında bir tercih yapmak zorunluluğu mücadelenin basıncı ile bir zorunluluk

İlbek tekstil'de mücadeleye devam!

İlbek Tekstil işçilerinin alacakları için başlattığı direniş bir ayı geride bıraktı. İşçilerin alacaklarını ödememek için fabrikayı kapatan ve makineleri kaçırmaya çalışan patrona karşı işçiler fabrika önünde nöbet tutuyor. Patron İlyas Bektaş işçileri toplayarak düzenlediği toplantıda işçileri "Sizi kurşun yağmuru tutarız, perişan ederiz" sözleriyle tehdit ediyor. Patronun tehditlerine karşı "Direne direne kazanacağız" sloganlarını haykıran işçiler, kararlılıklarını bir kez daha gösterdi. İşçiler tazminatlarını alıncaya kadar direniş devam edeceklerini dile getiriyor. (H. Merkezi)

Grev yapan Telekom işçilerine hapis!

Haber-İş Sendikası tarafından 2007 yılının Ekim ayında gerçekleştirilen Türk Telekom grevi sırasında gözaltına alınan işçiler hapis cezası aldı.

Telekom işçileri grev sırasında fiber optik kablolarla yönelik sabotaj gerçekleştirdikleri iddiası ile gözaltına alınmıştı. Diyarbakır 7. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen davada aralarında Haber-İş Diyarbakır Şube Başkanı Salih Taşdemir'in de bulunduğu 10 işçiye "kanunun suç saydığı fiili işlemek için örgüt kurmak ve yönetmek", "cebir ve tehdit kullanarak iş ve çalışma hürriyetini ihlal etmek", "grev ve lokavt hallerinde işverenin maliki veya kullanımında olan tesis ve mallara zarar vermek"ten hapis cezası verildi.

Mahkeme Daşdemir'e 5 yıl 3 ay 15 gün hapis cezası verilirken sendika üyesi Kazım Antar'a da 4 yıl 3 ay ceza verdi.

Türk Telekom'da gerçekleşen ve kamuoyunda geniş yankı uyandıran grev karşısında aciz kalan devlet sabotaj iddiası ile gözaltına aldığı işçilere hukuksuz bir şekilde hapis cezası veriyor. (H. Merkezi)

Narlı halkı jandarma saldırısına uğradı

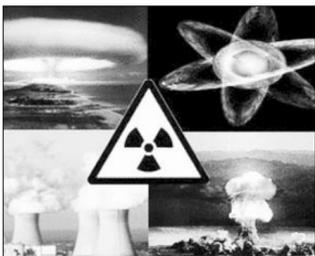

Kahramanmaraş'ın Pazarcık ilçesinde Katı Atık Depolama Tesisi'ne karşı mücadele yürüten köylülerin direnişi sürüyor.

Pazarcık ilçesi **Narlı Ovası**'nda kurulması planlanan tesis ile bölgenin yaşanmaz hale geleceğini dile getiren köylüler tepkilerini yaptıkları eylemlerle duyuruyor. Köylülerin tesise karşı yaptıkları son eylem jandarmanın saldırısına uğradı.

Araptepe bölgesinde kurulacak tesisin yol çalışmalarına başlanması üzerine Narlı halkı biraraya gelerek eylem yaptı. İş makinelerinin önünü keserek çalışmalarını engelleyen köylülere jandarma saldırdı. Çocukların da bulunduğu kitleye saldıran jandarma, 15-20 kişiyi gözaltına aldı. Biber gazı ve coplarla saldıran jandarma bir köylüyü de ağır yaraladı. Kitlenin dağılması, kararlı duruşu üzerine köylülere yeniden saldıran jandarma, 5 kişiyi daha gözaltına aldı. Saldırı üzerine köylüler **Kahramanmaraş-Gaziantep-Narlı** karayolunu trafiğe kapatarak 1.5 saat boyunca trafiği kesti. Köylüler gözaltına alınanların serbest bırakılmasından sonra yolu trafiğe açtı. (H. Merkezi)

"Gülner'da nükleer santral lisansı iptal edilsin!"

Mersin Nükleer Karşı Platform (NKP) üyeleri, AKP hükümetinin nükleer santraller kurma projesini, santral kurulması planlanan Gülner'a bağlı Akkuyu beldesinde kefenli eylemlerle protesto ettiler.

Mersin'den **Gülner'a** gelen **Mersin Nükleer Karşı Platform** üyesi grup, üzerlerine "tehlikelidir" işaretinin yer aldığı beyaz önlükler giyerek, santral sahasının girişine geldi. Herhangi bir çalışmanın olmadığı ancak giriş çıkışı yasaklanan sahada bekletilen güvenlik görevlileri, grubun santral alanı girişinde açıklama yapmalarına izin vermedi. Bunun üzerine gruptakiler saha girişinden 50 metre uzaklıkta basın açıklaması yaptı. Nükleer enerjinin dışa bağımlı ve pahalı bir enerji türü olduğunu söyleyen Platform sözcüsü **Kamer Gülbeyaz**, Türkiye'nin enerji krizinden kurtulmak için yerli ve yenilenebilir enerji kaynaklarına yönelmesi gerektiğine işaret etti.

Gülbeyaz; "32 yıl önce verilen yer lisansı derhal iptal edilmeli ve cennetten bir parça olan bu koy nükleer atıklara değil, turizme açılmalıdır" dedi. (Mersin)

Tütün rejisinden Bat rejisine...

Son 10 yıl içinde özellikle AKP hükümetiyle daha fazla gündemleşen özelleştirme çabaları, TEKEL'in BAT (**British-American Tobacco**) şirketine peşkeş çekilmesiyle artık son sınırına gelmiştir.

TEKEL'i bu kadar gündemde tutan, tütün üretiminin ülkemizdeki ciddi ekonomik paydır. Bu pay, dev uluslararası şirketlerin iştahını Osmanlı'dan beri kabartmaktadır. Özellikle 1883 ve 1925 yılları arasında bu çokuluslu şirketler, Osmanlı ekonomisinde çok ciddi yeri olan tütün üretimini kontrol altına almak için sürekli çaba içinde olmuşlardır. Ve 1884 yılında Osmanlı'nın borç içinde olduğu dönemi fırsat bilerek faaliyete başlayan yabancı şirketler kurumsallaşmış, tütün rejisi adı altında şirketleşmiş ve 40 yıla yakın süre tütün üreticisi üzerinde baskı ve diktatörlük kurarak, köylüye ciddi saldırılarda bulunmuştur. Bu dönemde tütün üretim ruhsatının verilmesinde binbir zorluk çıkararak üreticiyi biktürmüş, yarım dönümden az topraklarda tütün üretimini yasaklamış ve üreticiyi tüttünden gittikçe uzaklaştırmıştır.

Tütünün ekonomideki payı bugün de çokuluslu şirketlerin gözünü kamaştırmaya devam etmektedir. **9 Ocak 2002** tarihinde yürürlüğe giren Tütün Yasasıyla tütün üreticisi darbe almış ve çokuluslu şirketlerin istediği gibi bir yasa kabul edilmiştir. Bu yasayla TEKEL'in destek garantisi kaldırılmakta ve sözleşmeli üretime geçiş sağlanmaya başlanmaktadır. Yasayla birlikte çokuluslu şirketlerin belirlediği oranda ve yerlerde üretim yapılacaktır. İmzalanmış sözleşmede üreticinin hiçbir söz hakkı bulunmamaktadır. Fiyatlar da yine bu şirketlerin isteği doğrultusunda yapılmaktadır. Ancak ekimden hasada kadar geçen süreçte yaşanacak iklimsel sorunlarda ve

bunun sonucu oluşacak zararda işçi, köylünün zararını paylaşmamaktadır.

Yapılan anlaşmada söz verilen iki avanstan ikincisi şayet istenilen hasadın elde edilmeyeceği öngörülüyorsa verilmeyerek, üretici zor durumda bırakılmaktadır. Bu ve benzeri uygulamalarla şekerpancârında olduğu gibi üretimin düşürülmesi istenmektedir ve tütünü bitirerek ülke dışından tütün ithal edilmesinin önünün açılması sağlanacaktır.

Bu durum üreticiyi etkilediği gibi, özel küçük sektörü de zor durumda bırakmaktadır. Yasayla beraber çokuluslu firmaların etkinliği artmakta ve özellikle Philips Morris firmasının etkinliği artmaktadır. Bu durum neticesinde pazara yeni şirketler de gözünü dikmekte ve son özelleştirmeyle birlikte **BAT** gibi dünya pazarında önemli bir yere sahip olan bir şirketin de ülkemizdeki gücü artmaktadır.

Üretici sayısı düşüyor!

Bu saldırılar sonucunda 2002 yılındaki verilere göre 140 bin aile

üretimden çekilmiştir. Tütün üretiminde ciddi yeri olan Ege Bölgesi'nde 516 bin olan üretici sayısı 376 bine kadar düşmüş ve aileleriyle birlikte baktığımızda 500 binden fazla kişi tütünden elini çekip, göç etmek zorunda kalmış ya da daha farklı tarımsal ürünlere yönelmiş ve her halükarda yoksullaşmıştır.

Dayatılan sözleşmeler üreticinin gözünü ciddi oranda korkutmakta ve üretimden kaçmaktadır. Bu nedenle TEKEL'in sözleşme dönemlerine yeterince ilgi gösterilmemiş ve

iki defa sözleşme dönemi uzatılmıştır. TEKEL'le hareket etmeyen üretici, tüccarla anlaşmanın yollarını aramıştır. 2002 verilerine göre TEKEL tüm bölgelerde 240 bin ekici ile 48 milyon kg tütün almak için sözleşme imzalamıştır. Tüccarlarla anlaşma yapan üreticinin sayısı ise yalnızca T. Kürdistanı'nda 96 bindir.

Tütündeki yok etme politikasının en ağır bedelini tütün kalitesi yüksek olan T. Kürdistanı'ndaki üreticiler ödemektedir. Özellikle **Adıyaman** gibi tütün üretiminin birincisi olduğu şehirlerde üretici tütünden tamamen uzaklaştırıl-

Alternatif ürün yalanı!

Karadeniz, Ege, Güney ve Doğu Anadolu'da yaygın olan tütün üretimini engellemek için sistem alternatif ürünleri desteklemektedir. Üreticiyi alternatif ürüne yönlendirmek için Dünya Bankası'ndan gelen desteğin önemli bir payı alternatif ürünlere ayrılmıştır. Bu ürünlerde de 3 yıl destek verilmekte ardından bu destek de kaldırılmaktadır.

Ülkedeki tütünün ekonomik hacminin 12 milyar dolarla dünyanın 5. büyük pazarı konumunda olmasına rağmen TEKEL zayıflatılarak payı % 32'lere düşürülmüş, teknolojik anlamda yenilenmeyip özelle-

Tütünün ekonomideki payı çokuluslu şirketlerin gözünü kamaştırmaya devam etmektedir. Bunun sonucunda 9 Ocak 2002 tarihinde yürürlüğe giren tütün yasasıyla tütün üreticisi darbe almış ve çokuluslu şirketlerin tam istediği gibi bir yasa kabul edilmiştir.

tirmenin önü açılmıştır.

Görüldüğü gibi 1883 yılında olduğu gibi 2002 döneminde de tütün üreticisi üretimden uzaklaştırılmak istenmiş, tütün üretimi azaltılmış, TEKEL ile üretici arasındaki sorunların boyutlanması sağlanmış, üretici yoksullaştırılmış, ardından da TEKEL'in özelleştirilmesi meşrulaştırılmaya çalışılmıştır. Bu noktada sistemin belli bir başarı kazandığını **Ziraat Odalarının** özelleştirmeye verdiği destekten de anlamak mümkündür.

TEKEL'in özelleştirilmesiyle birlikte piyasada ilk iki firmanın pazar payı toplamı % 81'ken ilk üç firmanın toplam payı % 90'ı bulacaktır. Rekabetin söz konusu olmadığı bir durum ortaya çıkacak ve üreticinin

karşı çıkacak gücü kalmayacaktır. Şirketlerin ise istediği kadar üretim yapıp istediği fiyattan alması mümkün olacaktır.

Köylü düşmanı BAT

Bu özelleştirmeyle birlikte binlerce insanın işsiz kalması, çok sayıda üreticinin üretimden kopması beklenmektedir. Şeker pancarı, fındık gibi ülke ekonomisi açısından büyük öneme sahip olan ürünlerde de benzeri şekilde kamusal fabrikalar özelleştirilmekte, kotalar konulmakta ve küçük üreticinin aleyhinde büyük toprak sahiplerine yeni olanaklar sağlayan düzenlemeler yapılmaktadır.

Bugün TEKEL'i satın alan BAT'ın

girdiği tüm ülkelerde üreticiyi çok zor durumda bıraktığı ve çok ağır sözleşmeler dayattığı bilinmektedir. Bugün **BAT Uganda, Brezilya, Pakistan** gibi ülkelerde verdiği gübre, tohum ya da danışmanlık karşılığında üreticiyi kendisine **meccur** bırakmaktadır. BAT, yaptığı sözleşmelerle yalnızca belirlediği üretimin tek sahibi olmuyor, aynı zamanda üreticinin başka hiçbir firmayla çalışmamasını da şart koşuyor, böylece fiyatları da belirleyebiliyor.

Bu nedenle TEKEL'in özelleştirilmesi yalnızca fabrika işçilerini ilgilendiren bir konu değildir, tütün üreticileriyle de birlikte tüm halkı etkilemektedir ve topyekün bir karşı duruş sergilemek zorunludur.

(Kelkit'ten bir İK okuru)

EGEÇEP: AKP'nin çevre politikaları tahrip ediyor!

AKP hükümeti, göreve geldiği 2002'den bu yana orman arazilerini, tarım alanlarını, kıyı şeritlerini ve hatta doğal sit alanları ile milli parkları dahi her türlü madencilik faaliyetlerine açtı. Bir yandan akarsular özelleştirilirken, diğer yandan su havzaları, koruma alanlarından çıkarılarak kaderine terk edildi. Yeni düzenlemelerden biri de 31 Aralık 2004 tarihinde çıkarılan **Su Kirliliği Kontrol Yönetmeliği**'dir. Bu yönetmelikle su havzalarının korunması gereken mesafe indirilerek, su havzalarında kirlenme faaliyetleri önü açıldı.

TMMOB Çevre Mühendisleri Odası, bu yönetmeliğin 19/e maddesine yönelik iptal istemiyle dava açmış ve Danıştay İdari Dava Daireleri Genel Kurulu, 25 Mayıs

2006 tarih ve 2006/184 İtiraz nolu kararı ile yürütmeyi durdurma kararı vermiştir.

Danıştay'ın kararıyla birlikte hükümet, 13 Şubat'ta Resmi Gazete'de yayınlanarak yürürlüğe giren "**Su Kirliliği Kontrol Yönetmeliği**"nde **Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik**" adıyla yeni bir düzenlemeye gitti. Düzenlemeyi 'yargı kararlarının arkasından dolan bir düzenleme' olarak nitelleyen EGEÇEP sözcüsü avukat **Arif Ali Cangı**, "Bu yönetmelikle su havzalarını koruyan herhangi bir düzenleme öngörülmemiş, aksine yargı kararlarına uyuluyor gibi yaparak, yönetmeliğe su havzalarında en ağır kirlenme özelliğine sahip madencilik faaliyetlerinin devamına yönelik maddeler koymuştur" dedi.

Maden şirketleri hukuku çığnıyor!

Çıkarılan yönetmelikle su havzalarının orta mesafeli koruma alanında madencilik faaliyetini önleyecek düzenlemelerin getirildiğini belirten Cangı, ancak madencilik faaliyetlerini düzenleyen 5177 sayılı Maden Yasası'nda su havzalarının orta mesafeli koruma alanlarında maden işletmelerinin faaliyet yürütmesine olanak tanıdığını söyledi. Cangı, Maden Yasası ile su havzalarında kısa mesafeli koruma alanlarında dahi daha önce maden işletme izni alan işletmelerin faaliyetlerinin devam etmesinin önünün açık olduğunu ifade ederek, şöyle devam etti: "**Maden Yasası ile Su Kirliliği Kontrol Yönetmeliği**"nde **Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik**'i birlikte ele al-

mak zorundayız. Görünen o ki, söz konusu madencilik olunca her şey serbest. **Oysa madencilik faaliyeti, yapısı gereği, ağır metal kirliliği ve diğer kirliliğe yol açan bir faaliyettir.** Bu nedenle, su havzalarında kirlenmeye yol açacağı çok açıktır. Burada sağlanmaya çalışılan su kirliliğinin önlenmesi mi yoksa madencilik faaliyetinin kolaylaştırılması mı anlaşılmalıdır. Hiçbir

ekonomik değer insan ve canlı yaşamından daha önemli olmadığı göz önüne alındığında, su havzalarında madencilik faaliyetine izin verilmesi kamu yararına açıkça aykırılık oluşturmaktadır ve amaç yönünden hukuka aykırıdır."

Cangı, su havzalarında kirlenme faaliyetlerinin devamına olanak tanıyan yönetmeliğin iptal edilmesini istedi. (H. Merkezi)

TZOZ Genel Başkanı **Şemsi Bayraktar**, dünyada buğday üretiminin düşüşü ve tüketimin artması nedeniyle buğday fiyatlarının yüzde arttığına dikkat çekerek, bunun ekmeğe zam yapılmasını gerektirdiğini belirtti. Buğday sektöründe yaşanan sıkıntılara dikkat çeken Bayraktar, 2007 yılında dünya

TZOZ: "Buğday fiyatları gerekçe gösterilerek ekmeğe fiyatları artırılmasın!"

Buğday fiyatlarının % 85 gibi bir oranda artmasının nedeni üretim ve tüketim dengesinin bozulmasıdır.

buğday üretiminin 603 milyon ton, tüketiminin ise 613 milyon ton olarak tahmin edildiğini kaydetti. Dünya buğday üretiminin yüzde 50'sininin **Çin, Hindistan, ABD, Rusya ve Fransa** tarafından gerçekleştirildiğini ifade eden Bayraktar, 2002-2003 yıllarında **165 milyon ton** olan dünya buğday stokunun 2007-2008 döneminde **110 milyon tonla** son 30 yılın en düşük seviyesine indiğini, bu durumun buğday fiyatlarını hızla yükselttiğini dile getirdi. Üretim azalmasına karşın buğday

tüketiminin arttığını bu yüzden stokların azaldığını dile getiren Bayraktar, buğdaydaki üretim ve tüketim dengesinin bozulmasından dolayı son bir yıldan buğday fiyatlarının yüzde 85 arttığına dikkat çekti. BM'nin yaşaştırılan durumdan dolayı "**açlık tehlikesi**" uyarısında bulunduğunu hatırlatan Bayraktar, bunun dikkate alınarak, sertifikalı ürün kullanılması, kuraklığa dayanıklı ürünlerin tercih edilmesi gibi tedbirlerin hızla alınması gerektiğine vurgu yaptı. Buğdayın Türkiye için stratejik önemine vurgu

yapan Bayraktar, hasat döneminde ihtiyaçlardan fazla yapılan buğday ithalatının üreticileri zarara uğrattığını belirterek, hasat döneminde buğday ithalatının yapılması yapılan ithalata da zamanında ve kısıtlı olmasını istedi.

"Ekmeğe zam yapılmasına gerek yok!"

Artan buğday fiyatlarından dolayı ekmeğe zam yapılmasının gündemde olduğunu kaydeden Bayraktar, ekmeğe yapılacak zam için buğday fiyat-

larının bahane edilmemesi gerektiğini belirterek, "**Uncular ve fırıncılar arasına girmek istemiyoruz. Ekmek zammında buğdayın günahı yoktur. Uncular ve fırıncılar, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı hakemliğinde anlaşsınlar**" dedi. Bayraktar, buğday fiyatlarının yüzde yüz artması halinde ekmeğe fiyatlarına yüzde 20'ye etki yapabileceğini belirterek böyle bir durum bulunmadığını, dolayısıyla ekmeğe fiyatlarının artırılmaması gerektiğini söyledi.

(H. Merkezi)

Munzur Koruma Kurulu üyeleri Munzur için yürüdü

Munzur Vadisi üzerine yapılması kararlaştırılan barajların vadinin ölümü ve onlarca köylünün aç kalması anlamına geleceğini belirten Munzur Koruma Kurulu üyeleri, **14 Mart** günü İstanbul'da yaptıkları yürüyüşle barajlara karşı duracaklarını belirtti.

Taksim Tünel girişinde "**Barajların anlamı! Göç Açlık Yoksulluk**" yazılı pankart açarak bir araya gelen Munzur Koruma Kurulu üyeleri, sloganlar eşliğinde Galatasaray Lisesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Tunceli Dernekler Federasyonu'nun da destek verdiği yürüyüş çevrede geçen vatandaşların da alkışlarla destek vermesi dikkat çekti. Yürüyüş boyunca sık sık, "**Munzur'a uzanan eller kırılınsın**", "**Munzur özgürdür özgür kalacaktır**", "**Göç etmek istemiyoruz**" ve "**Munzur'a baraj istemiyoruz**" şeklinde sloganlar atıldı. Galatasaray Lisesi önünde bekleyen sağlık çalışanlarının da destek verdiği eylemde kitle adına bir açıklamada bulunan Munzur Koruma Kurulu Dönem Sözcüsü **Hasan Şener**, Munzur Vadisi, suyu ve Munzur Dağı'nın bölge insanı için kutsal olduğunu ancak yapılması planlanan barajlarla bu kutsal yerlerin sular altında kalacağını kaydetti.

Daha önce milli park ilan edilen vadide onlarca bitki ve canlı türü bulunduğu, yapılacak barajlarla tüm bu zenginliklerin ve bölge halkının ekonomik gelirlerinin yok olacağını sözlerine ekleyen Şener şunları söyledi: "**Tunceli'de doğal kültür olmadan yaşam kültürü olmaz. Çünkü yaşamın alt yapısı su ve dağdır. Refah ve kalkınma yalnızca doğayı talan edip kazançlarını arttırmaya çalışan, güç elde edip topraklar ve üzerindeki canlılar üzerinde fetih kazanmak isteyen devletler için geçerlidir. Nehirler özgür akarlar, tıpkı evrendeki her şey gibi. Akışı kontrol edemezsiniz. Munzur tüm gücüyle akmaya devam edecektir. Tıpkı milyonlarca yıl üzerinde yalın ayak dolaşmış, tüm canlıları kardeşi saymış, liderlere, efendilere ve devletlere ihtiyaç duymamış ve yaşamayı kutsal saymış insanlığımız gibi.**" Çok sayıda Tuncelili yazar ve aydının da katıldığı eylem, alkış, zılgıt ve isliklerle son buldu. (İstanbul)

Ankara'da yaşayan Tuncelililer barajları protesto etti

Ankara Tuncelililer Derneği, **14 Mart** günü, Munzur Nehri üzerinde yapılması planlanan barajları protesto ederek, barajların bölgeyi insansızlaştıracağına dikkat çekti. **Uluslararası Nehir, Su ve Yaşam İçin Barajlara Karşı Eylem** günü dolayısıyla, Yüksel Caddesi İnsan Hakları anıtı önünde bir araya gelen Dersimliler, "**Munzuruma Dokunma**" pankartı açarak, "**Munzur özgür olacaktır**", "**Munzur sınırsızdır**" sloganlarını attı.

Ankara Tuncelililer Dernek Başkanı **Bülent Akdağ**, projelerin hayata geçirilmesi durumunda milli park ilan edilen 42 bin hektarlık alanın, içerisinde yaşayan canlılarla birlikte yok olacağını söyledi. Barajlarının amacının bölgeyi insansızlaştırmak olduğunu ifade eden Akdağ, barajların tamamlanması durumunda bölge halkının ekonomik gelirlerinin yok olacağını ve yeni göç dalgasının başlayacağını uyarısında bulundu. (Ankara)

AKP'nin yerel yönetimler üzerindeki emelleri...

Merkezi hükümete ait bazı görev ve yetkilerin genel yönetim hiyerarşisi dışındaki seçilmiş organlardan oluşan, görel olarak özerk yerel birimler olan yerel yönetimlerin işleyişi, her ülkede mevcut merkez-yerel güç ilişkisine göre değişiklik göstermektedir.

Türkiye'de yasallaşması öngörülen Yerel Yönetimler Reformu Yasa Taslağı CHP, MHP ve DTP milletvekillerinin itirazlarına rağmen Meclis'te geceli gündüzlü tartışıldı. Tasarı, mevcut belediyelerden 1166'sının kapatılmasını ve 42 yeni belediyenin kurulmasını, ayrıca getirilecek yeni vergi ve harç düzenlemelerini kapsıyordu. AKP'nin köklü değişiklikler yaparak kaldırılmasında ısrar ettiği bu yasanın alelacele yasalaşmasını istemesinin elbette kendilerince "haklı" gerekçeleri vardı. Ülke genelinde birçok belde belediyesinin kapatılmasına, bazılarının bölünerek farklı yönetim birimlerine bağlanmasına yol açan bu yasayla nüfusu 2 binin altında olan yerleşim yerleri mahalle statüsüne getirilirken, bazı beldele de -özellikle AKP'li belediyeler- ilçe yapıldı.

R. T. Erdoğan'ın 22 Temmuz seçimlerinin ardından yaptığı bir konuşmada yerel yönetimlerle ilgili radikal değişiklikler istediklerini söylemesi üzerine AKP'nin ilk hedefi DTP'li belediyelere yönelmek olmuştur. Diyarbakır'ı ele geçirecek DTP'nin önemli bir kalesini fetihmiş olacağını söyleyen Erdoğan ikinci önemli hedef olarak da Alevilerin ve muhalif kesimin çoğunlukta olduğu Tunceli'nin ele geçirilmesini göstermiştir.

Halka yönelik uyguladıkları "sadağa" politikaları sonucunda seçim-

lerde özellikle T. Kürdistanı'nda azımsanmayacak kazanımlar elde eden AKP'nin bu uygulamalarına rağmen ele geçiremediği Kürt illerine yönelerek önümüzdeki yerel seçimlerde farklı açılımlarla halka gideceklerini her seferinde dillendirmektedir. **Diyarbakır milletvekili ve Tarım Bakanı Mehdi Eker tarafından bölgede seçim**

AKP'nin yerel yönetimler üzerinden yaptığı siyasi ve ekonomik hesaplar ancak halkın ortak karşı koyuşuyla boşa çıkarılacaktır. Egemenlerin AKP aracılığıyla yoksul emekçi halk üzerinde oynadığı oyunu boşa çıkarmak için geniş kitleler içindeki çalışmamıza hız verelim!

kazanma komisyonu oluşturulması AKP'nin burada yürütülecek seçim çalışmalarına ne kadar önem verdiğinin de bir göstergesidir aynı zamanda. Özellikle Diyarbakır'a verilen doğrudan teşvik ve krediler konusunda hükümet oldukça eli açık davranmaktadır. Diğer yandan bölgedeki İslamcı dernek, vakıf vb. örgütlenmelerin güçlenmesini destekleyerek hem bu dernekler hem de bölgedeki idari birimler aracılığıyla hal-

ka yardım malzemeleri dağıttıkları "kampanyalar" düzenlemektedirler. Normalde her sosyal devletin sorumluluğu olan ve bütçeden ayrı ayrı verilmesi gereken kaynaklar bütçe dışından AKP'nin ianesi şeklinde İslami motiflerle süslenerek yoksul halka dağıtılmakta, halkın bu yardımlar karşısında hükümete minnettar olması istenmektedir.

Esasta AKP hükümetinin pervasızca uyguladığı baskı ve sömürü politikaları sonucu yoksulluğa ve işsizliğe mahkum edilen halkın temel ihtiyaçlarını dahi karşılayamadıkları için "sadağa" yardımlarla yapılan iyice, giyecek, kömür ve bir nimet olarak görülen yeşil kartlara muhtaç edilmesi **tepkisiz bir taban** yaratmak istenmesinden kaynaklanmaktadır. Yine yapılan bu "yardımlarla" halkın DTP ile olan bağları kopartılmak istenmekte, Kürt Ulu-

sal Hareketi'ni ve DTP'yi bölgeden tasfiye edecek politikalar hayata geçirilmek istenmektedir.

AKP bugüne kadar ele geçirdiği illerde diğer siyasi partilere nazaran daha etkili bir biçimde halkı siyasal sistemine entegre etmeyi becerebildiyse bunu hem etkili olduğu idari birimler aracılığıyla hem de İslamcı yardım kuruluşlarını etkin bir şekilde kullanarak gerçekleştirmiştir. DTP'nin etkin olduğu yerlerde ise belediyelere giden kaynaklarda kesinti yaparak, belediyelerin projelerine onay vermemekle DTP'li yöneticilerin halka hizmet götürmesinin önünü kesen AKP, kendi belediyelerinde yapılan yolsuzlukları sümen altı etmiştir. **-Ankara Belediye Başkanı Melih Gökçek örneğinde olduğu gibi-** Oysa DTP'li belediyeler sürekli denetim altında tutuluyor, bu belediyelerin projeleri sürekli hükümetin engeline takılıyor, keyfi gerekçelerle belediye başkanları hakkında soruşturma açılıyor. Burada DTP'ye yönelik bilinçli bir kastın olduğu gayet açık bir şekilde görülmektedir.

AKP'nin yerel yönetimlerde yapılacak olan düzenlemelerle kadrolaşarak merkezi gücünü artırma isteğiyle birlikte kentlerdeki kaynaklar üzerinden rant elde etmek gibi önemli hedefleri bulursa da, asıl önemli görülen egemenlerin özellikle T. Kürdistanı üzerinden çıkar politikalarını hayata geçirmektir!

Bölgede BOP çerçevesinde yerel yönetimlerin misyonunu "layıkıyla" oynamasını isteyen AKP'nin buradaki yerel yönetimlerin kazanılmasına neden bu kadar önem verdiği de anlaşılır olmaktadır.

İç boş demokrasi söylemleri-

le bölge halkının tepki ve karşı koyuşlarının önü kesilmek istenmekte, halkı pasifize edecek, isyancı geleceğinden uzaklaştıracak yöntemler geliştirilmeye çalışılmaktadır. Oysa Kürt ulusu yaşananlardan görmüştür ki, onların "demokratik" yöntemlerini **sınır içi ve ötesi operasyonlar**, Meclis'teki ve yerel yönetimlerdeki temsilcilerine yönelik yapılan **baskı ve saldırılar**, yapılan eylem ve mitinglerde halka yönelen **azgınca saldırılar** oluşturmaktadır.

AKP'nin T. Kürdistanı'nda yerel yönetimlerce gerçekleştirilmeyi düşündüğü hedefleri bunlarken, öte yandan yerel yönetimlerle ilgili yapılacak olan düzenlemelerden nasibi alan başka yerler de vardır. Bunlar **kendisine az oy çıkan** belde ve ilçelerle, devrimci ve demokrat kesimin ve yoksul emekçi halkın oturduğu bölgelerdir. Buralarda da referandum yapılmadan, halkın fikri sorulmadan **"ben yaparsam olur"** dayatmasıyla yapılan düzenlemeler anti-demokratik olup, halkın iradesi dışında gerçekleştirilmek istemesi birçok yerde halk tarafından tepkiyle karşılanmaktadır. Görüşülen yasa taslağının zaten yetersiz bir gelirle yaşama çalışın halka yeni **vergiler** ve **harçlar** getirecek olması halkın AKP'ye yönelik tepkisini iyice artırmaktadır.

AKP'nin yerel yönetimler üzerinden yaptığı siyasi ve ekonomik hesaplar ancak **halkın ortak karşı koyuşuyla** boşa çıkarılacaktır. Egemenlerin AKP aracılığıyla yoksul emekçi halk üzerinde oynadığı oyunu boşa çıkarmak için **geniş kitleler içindeki** çalışmamıza hız verelim!

Uludağ Üniversitesi'nde devlet ülkücülerle kolkola!

Son yıllarda devlet eliyle ülkede geliştirilen linç girişimlerinden birisi de **10 Mart** günü **Uludağ Üniversitesi'nde** yaşandı. 50-60 kişilik ülkücü faşist grup, ellerinde demir çubuklarla, kampüs içinde bulunan kafeteryada oturan devrimci ve demokrat öğrencilere jandarmanın gözetiminde saldırdı ve 2'si ağır 5 öğrenci yaralandı. Jandarma saldırılara hiç müdahale etmezken, saldırıya uğrayan öğrencileri gözaltına aldı. Bu olay

üzerine üniversitede 200'ü aşkın devrimci ve demokrat öğrenci saldırıyı protesto etmek için kantinleri dolaşmış, ardından Kredi ve Yurtlar Kurumu'na yürümüşlerdir. Öğrencilerin bu faşist saldırıya karşı geliştirdiği tepkiyi hazmedemeyen jandarma, cop ve biber gazı ile saldırarak onlarca öğrenciyi yaralamış, 70'e yakın öğrenciyi de gözaltına almıştır. Jandarma bu saldırı terörünü karakollarda da sürdürmüş hücrelerde öğrencilere

re biber gazı sıkıştırır.

Bu faşist saldırıyı protesto etmek için 11 Mart günü **Eğitim-Sen'de KESK, TMMOB, ÇHD, Tuncelililer Derneği, İHD, çeşitli siyasi partiler, devrimci ve demokrat kurumlar** ve aileler bir basın açıklaması yaptılar. Eğitim-Sen Şube Başkanı **Kemalettin Yıldız** yaptığı açıklamada yaşananları kınadı. Basın açıklamasında gözaltına alınan **Mehmet Caner Bilir**'in babası **Ali Rıza Bilir** ise

"Çocuklarımızın haklı mücadelesinin yanındayız" dedi.

Ayrıca Adliye önünde öğrencileri dört gün boyunca **Partizan**'ın da içinde olduğu kurumlar bekledi ve destek verdi. 11 Mart günü 24 öğrenci Savcılık'a çıkartılmadan serbest bırakılırken, diğerleri için ek gözaltı süresi alınarak, dört güne çıkartıldı. Öğrencilerin çoğu Savcılık'tan serbest bırakılırken, 12 öğrenci tutuklama talebi ile mahkemeye sevk edildi. Onlar

da daha sonra tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldılar.

(Bursa)

Dersim'de operasyon!

Baharın gelmesi ve sınır ötesi operasyonun sınır içine kaydırılması ile birlikte devlet operasyonlarına yeniden başlandı.

Dersim'in **Merkez, Pülümür ve Nazimiye** ilçeleri arasında kalan bölgede TC ordusu tarafından bir operasyon başlatıldı. Kutudere bölgesinin iç kesimleri ile Nazimiye ilçesi uzanan **Dokuzkayalar**'da başlatılan operasyonda cobra ve skorsky tipi helikopterler de kullanılıyor.

Ayrıca T. Kürdistanı'nın birçok bölgesinde operasyonlar sürüyor. (H.Merkezi)

Newroz piroz bel!

15 Mart günü saat 12.00'de İHD önünde **DTP, SDP, ÖDP, İHD, SES, 78'liler Birliği, 68'liler, MKM, Göç-Der** ve Özgür Yurttaş tarafından Newroz mitingine çağrı amacıyla bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada Newroz'un baskı ve sömürü düzenine karşı, direnmenin ve özgürlüğün simgesi olduğunu söylediler. Ben anlamda Newroz mitingi için gerekli başvuruların yapıldığını ve miting için Mersin'de 5 ayrı noktada miting çağrısının yapılacağı duyuru araçlarının olacağı ve tüm Mersin'i Newroz'a beklediklerini söylediler. (Mersin)

Mersin Üniversitesi'nde takke düştü, polis-idare işbirliği görüldü!

5 Mart Çarşamba günü **Mersin Üniversitesi'nin** Rektörlük binasının karşı tarafında masada oturan 4 yurtsever öğrenci, 15-20 kişilik sivil polisler tarafından okul içerisinde kaçırılarak gözaltına alınmıştır. Bu olaydan sonra üniversite öğrencileri olayın olduğu yerde toplanmış ve rektörlüğün açıklama yapması için oturma eylemi yapmıştır. Rektörlüğün yaptığı açıklamada, "**yaşanan olaylar hoş değildir**" derken sonra "**yaşananlardan haberimiz vardı**" diyerek çelişkili konuşması tepkilere neden olmuştur ve 6 Mart tarihinde eylem kararı alınmıştır.

Ayrıca 2 yurtsever öğrenci otobüsteyken başlarına silah dayanarak gözaltına alınmışlardır ve yurtsever öğrencilerin kaldığı evler polisler tarafından basılarak aranmış ve ev-

dekiler darp edilmişlerdir.

6 Mart Perşembe günü saat 12.15'te Mersin Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi önünde kitle toplanmaya başladı. Yaklaşık 200'ün üzerinde öğrenci sloganlar eşliğinde Rektörlük binasının önüne kadar yürüdü. Burada kitle sık

"**Polis defol, üniversiteler bizimdir**", "**Faşizme karşı omuz omuza**" vb. sloganlar atılmıştır. Rektörlük binası önünde toplanan basın açıklamasında polis-idare işbirliğinin bir kez daha kanıtlandığına, rektörlüğün çelişkili ifadeler verdiğine ve kara hareketiyle

beraber devrimci-demokrat-yurtsever kesimlere yönelik saldırıların daha da arttığına değinildi. Yapılan basın açıklaması sloganlar eşliğinde sona erdi.

(Mersin Üniversitesi YDG)

Olayla ilgili **İHD, ÖDP, SDP, DTP, EMEP, TKP, Halkevi, KESK Mersin şubeleri, TÖP, SEH, HÖC, ESP, Mersin 78'liler Derneği, 68'liler Derneği, Partizan, YDG, Mersin LÖB** ve **TÜM İGD** olarak bir açıklama yapılmış ve "polislerin gözaltına alışı biçimlerini ve kendilerini her şeyin üstünde gösteren, yasa tanımaz tavrını kınıyoruz. Gözaltına alınarak, öğrenim hakları çignenen öğrencilerin geri dönülmez hak kaybı yaşamaması için derhal serbest bırakılmalarını istiyoruz" denilmiştir. (Mersin)

F tipleri sağlığa zararlıdır!

İnsan Hakları Derneği Ankara Şubesi 7 Mart 2008 Cuma günü Adalet Bakanlığı önünde yaptığı basın açıklaması ile F tiplerinde devam eden hak gasplarını protesto etti. İHD Ankara Şube yöneticilerinden **Mehmet Ali Tosun** yaptığı açıklamada; "Keyfi uygulanan disiplin cezaları ile birlikte haberleşme hakkı engellenirken, açık görüş yerlerine konulan kameralar sonucu tutuklular görüşe çıkamamakta, tırtman ve tecrit her geçen gün hapisanelerde ağırlaştırılarak devam etmektedir. Yaşam hakkı dediğimiz en kutsal hak bile Adalet Bakanlığı tarafından keyfi bir şekilde F tiplerinde ihlal edilmeye devam etmektedir. Derneğimize yapılan birçok başvurudan da anlaşılacağı gibi F tipleri, birakin yaşam hakkını korumayı, adeta birer işence merkezi haline getirilmiştir" dedi.

İHD Ankara Şubesi'ne yapılan **26 Şubat 2008** tarihli başvuruda ise, Sincan I Nolu F Tipi Hapishanesindeki tutukluların idarenin vermiş olduğu öğle yemeği sonrası zehirlendikleri belirtildi. Hasta olan ve bağımsızlık sistemi zaıf olanların durumu daha da kötü olmuştur. Tosun zehirlenmeye karşın hapishane yönetiminin hiçbir işlemde bulunmadığını ifade ederek, hapishanelerdeki keyfi uygulamaların son bulması için bağımsız bir izleme komisyonunun oluşturulması gerektiğini kaydetti. Yapılan açıklamada sık sık "**F tipi sağlığa zararlıdır**", "**İnsanlık onuru işenceyi yenecek**" sloganları atıldı. Eyleme **Partizan**, **Odak** ve **ESP** destek verdi.

(Ankara)

İCI'den eylem

İCI, Sincan F Tipi Hapishanesi'nde tutukluların 3 gün ara ile iki defa zehirlenmesini protesto etti. Konak Eski Sümerbank önünde bir araya gelen İCI üyeleri, "**Devrimci tutsaklar yalnız değildir, hasta tutsaklara özgürlük, Erol Zavar yalnız değildir**" pankartı açtı. Kitle adına konuşan **Dr. Alp Ayan** F Tipi hapishanelerde tutukluların yaşamsal tüm ihtiyaçlarının "yüksek güvenlik" gerekçesi ile göz ardı edildiğini söyledi. Son olarak, Sincan F Tipi Hapishanesi'nde 3 gün ara ile tutukluların yedikleri yiyeceklerden zehirlendiğini hatırlatan Ayan, "Şaka gibi gelebilir ama aradan üç gün geçmeden 26 Şubat'ta tekrar zehirlendiler" dedi. Ayan sözlerini şöyle sürdürdü:

"Sincan F Tipi Cezaevi'nde kalan ve mesene kanseri olan **Odak Dergisi** eski Genel Yayın Yönetmeni **Erol Zavar** da bu zehirlenmeden hayatı boyutta etkilenmiştir... Zavar, 14 Mart günü de polise mukavemet ettiği gerekçesi ile yargılanmıştır. Oysa Erol'un yaptığı sadece onuruna sahip çıkmak için nakil koşulları, üst arama ve zincir dayatmalarına karşı direnmektir." (İzmir)

"Kimliğin yok" denilerek ölüme terk edildi!

Bergama M Tipi Hapishanesi'nde bulunan engelli tutsak **Afyon Korkmaz**, kimliği olmadığı gerekçesiyle tedavi edilmiyor. Sağ bacağının dizden aşağısı olmayan ve 7 yıldır aynı protezi kullanan Korkmaz, kemik uzaması nedeniyle protezini kullanamaz hale geldiğini belirterek, "Mahkemeler beni var sayarak yargılıyor, ancak hastaneler ise 'sen yoksun, tedavi edemeyiz' diyor. Hapishane koşullarında dayanılmaz acılar yaşıyorum" dedi. Girişimlerinin sonuç vermediğini belirten İHD İzmir Şubesi yöneticileri ise Korkmaz'ın 2001 yılından itibaren kullandığı protezin acilen değiştirilerek yenisinin takılması gerektiğini söylediler.

"Başvurularımıza rağmen yetkililerden hiçbir yanıt alamadık. Ancak Afyon Korkmaz'ın sağlık sorunları basına yansdıktan sonra birçok hastane ve duyarlı kişi İHD'yi arayarak tedaviyi üstlenmek istediğini söyledi" diyen yetkililer, bu durumun insan hakları sözleşmelerine aykırı olduğunu da eklediler.

(H. Merkezi)

"Katlettiler ancak direnişi bitirmeyi başaramadılar!"

Bundan tam 13 yıl önce faşist devletin provokasyonları sonucu Gazi Mahallesi'nde gerçekleşen katliam, Gazi halkının can pahası bir direnişiyi karşılamıştı. Gazi halkının bu yüğit direnişi geniş bir yelpazede yankı bulmakta gecikmedi.

Katliamları protesto eden ve direnen Gazi halkının yanında olan yerlerden biri de **1 Mayıs Mahallesi** idi.

1 Mayıs halkının katliamları protesto etmek için topyekün ayağa dikilmesi karşısında ürken faşist devletin, buraya

yönelik azgınca bir saldırıya geçmesini de beraberinde getirdi.

Ancak 1 Mayıs Mahallesi halkı bu amansız saldırıya karşı mahallenin dört bir yanında kurduğu barikatlarda dişe dişe direniyor, faşizme geçit vermiyordu. Bu dişe dişe mücadelenin sürdüğü sıralarda, faşist kolluk güçleri de hain planlarını hayata geçirmek için harekete geçiyor ve mahallede bulunan **30. Yıl İlköğretim Okulu**'nun bahçesinde direnen halkın üzerine ateş açmakta sakınca görmüyordu.

Gazi Mahallesi

Gazi katliamının yıldönümünde yaşamını yitirenler karanfillerle anıldı. 12 Mart günü sabah saatlerinde Alibeyköy'de bulunan mezarların ziyaret edilmesi ile başlayan anma etkinlikleri kitlenin Gazi Mahallesi eski karakol durağında toplanması ile başladı. Önceki yıllarda olduğu gibi bu sene de iki ayrı anma gerçekleştirildi.

İlk anma **Alinteri**, **BDS**, **ESP**, **DTP**, **DHP**, Mücadele Birliği, **Özgür Demokratik Alevi Hareketi**, **TÖP** ve **Partizan**'ın içinde bulunduğu **Gazi 12 Mart Platformu** tarafından gerçekleştirildi. Sabahın erken saatlerinde eski karakol durağında toplanmaya başlayan kitle en önde "**Yaşasın devrimci dayanışma**" yazılı bir pankart açtı ve sloganlarla cemevine yürüdü. Burada yapılan kısa bir etkinliğin ardından yürüyüş mezarlığa kadar devam etti.

Anmaya "**12 Mart direnişinin militan ruhuyla katliamlara yıkımlara çeteleşmeye izin veremeyelim örgütlenelim**" ve "**Gazi'nin, Çorum'un, Sivas'ın Maraş'ın katili patron-ağa devleti**", "**Anaların öfkesi katilleri boğacak**" sloganların haykırdı.

Partizan kortejinde yürüyüş boyunca mahallede yaşanan çeteleşmeye, uyuşturucuya yönelik ajitasyon konuşmaları yapıldı.

Yaklaşık 2.500 kişinin katıldığı eylem için polis sabahın erken saatlerinden itibaren mahalleyi ablukaya aldı.

Diğer anma **HÖC** tarafından gerçekleştirildi. Ailelerin de katılım gösterdiği ve çocuklarının resimlerini taşıdığı anmada "**Gazi katliamının sorumlusu devlettir**", "**Ortak düşman Amerika'dır**" yazılı pankartlar açıldı.

Beyazıt, Halepçe, Gazi ve Qamişlo katliamları protesto edildi

"Sınır içi-ötesi operasyonlara hayır" yazılı dövizler açtılar.

İstanbul YDG

İzmir'de, Konak eski Sümerbank önünde bir araya gelen kitle adına yapılan açıklamada "Gazi, Halepçe, Beyazıt, Qamişlo katliamlarını unutturmayacağız" pankartı açılarak, "Biji biratiya gelen", "Gün gelecek, devran dönecek, katiller halka hesap verecek" sloganları atıldı. Kitle, açıklamanın ardından Konak Kemeraltı girişine giderek burada 23 Mart'ta Gündoğdu Meydanı'nda gerçekleştirilecek **Newsroz** kutlamalarına katılım çağrısı yapan bildiriler dağıttı.

Batman'da İHD şubesi, Halepçe Katliamı'na ilişkin dernek binasında basın açıklaması yaptı. Van'da DTP, Gevaş İlçe Örgütü binasında, Halepçe Katliamı'ni protesto etmek amacıyla 1 günlük açlık grevi yaptı. Açlık grevini basın açıklaması ile duyuran DTP Gevaş İlçe yöneticilerinden Nevzat Kaşmaz, yüzyıllardır Kürtlere zulüm ve baskının yapıldığını söyledi.

Adana'nın Ceyhan ilçesinde DTP Ceylan İlçe Örgütü tarafından Halepçe Katliamı'ni protesto amacıyla basın açıklaması ve sessiz yürüyüş yapıldı. **Gazi Orhan Kemal Bulvarı**'nda bir araya gelen binlerce kişi, "**Halepçe unutulmasın**", "**Yeni Halepçeler olmasın**" vb. dövizler taşıyarak **Küçük Kırım Caddesi**'ne doğru sessiz yürüyüş gerçekleştirdi.

Türkiye'nin birçok yerinde yapılan eylemlerle Gazi, Halepçe, Beyazıt ve Qamişlo katliamları protesto edildi.

İstanbul'da Beyazıt katliamını anmak için bir araya gelen öğrenciler 14 Mart Cuma günü 13.30'da bir eylem gerçekleştirdiler. 200 civarında öğrencinin katıldığı eylemde "**Mahir Çayan yaşıyor, Deniz Gezmiş yaşıyor, İbrahim Kaypaklıya yaşıyor!**", "Beyazıt'ı unutmaya unutturma!", "**Devrim şehitleri ölümsüzdür!**" vb. sloganlar atıldı. Eylem basın açıklamasının okunmasının ardından sloganlarla sona erdi.

Halepçe katliamı 16 Mart günü saat 13.00'te Beyazıt Meydanı'nda yapılan eylemle protesto edildi. "Yurtsever Gençlik" pankartının açıldığı eyleme destek veren YDG'liler ise "Halepçe katliamını unutmayacağız" ve

(Bir YDG'li)

Başbüyük halkı yıkıma karşı nöbette

Kentsel Dönüşüm Projesi adı altında gerçekleştirilmeye çalışılan yıkımlarla gündeme gelen bölgelerden biri olan Başbüyük'te **27 Şubat**'ta gerçekleştirilen yıkım girişimi, mahalle halkının kitlesel karşı koyuşu ve günlerce süren çatışmalar nedeniyle gerçekleştirilememiştir.

Bu çatışmalarda bir kişi ağır yaralanarak hastaneye kaldırılmıştı. Yaralının durumu iyiye giderken, mahalle üzerindeki polis baskısı da sürüyor.

Ancak mahalleye yoğun bir yığınak yapan polise karşı, mahalle halkı da önlemlerini almış durumda. TOKİ şantiyesi kurulmak istenen bölgenin etrafını çevirerek, buradan 24 saat ayrılmayan polise karşı, hemen polis barikatlarının karşısında, nöbetleşe bir bekleyiş gerçekleştiriyor Başbüyüklüler. Çünkü yıkım ekiplerinin her an yeniden mahalleye girme durumu var. Mahalleli birçok bölgede şantiye kurulmasına karşın, gerçekleştirilen direniş nedeniyle, tek şantiye kurulamayan mahallenin, kendi mahalleleri olduğunu söylüyorlar.

Mahallede toplu eylemler 27 Şubat saldırısından sonra da sürdü. Bu saldırıdan bir hafta sonra yaklaşık iki bin kişinin katıldığı bir eylem gerçekleşti ve Kentsel Dönüşüm Projesi'ne karşı direnmekte kararlı olduğunu haykırıldı. Eylemde öncelikle de projeyi bölgede hayata geçirme yönü yoğun bir

çaba içinde olan, Maltepe Belediye Başkanı **Fikri Köse** protesto edildi.

Kadınlar yıkım istemiyor

Başbüyük halkı sadece yıkıma karşı direnişe geçmedi. Bu hareketlilik, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamalarıyla sürdü.

8 Mart günü TOKİ şantiyesi önünde bulunan yaklaşık bin kadın, saat 11.00'de yürüyüşe geçti. Başbüyük'ün hemen hemen tüm sokaklarına girilerek sürdürülen yürüyüş, yıkıma ön ayak olduğu için mahalle halkının öfkelerini toplamış olan Muhtarın, muhtarlık binasının önüne kadar sürdü. Burada muhtarı istifaya çağırın kadınların, minibus yolu boyunca devam ettirmeye çalıştıkları eylem polisin engeliyle karşılaştı.

Bunun üzerine yakındaki bir park-

ta toplanan kadınlar "**Kadınız, Haklıyız**" sloganları eşliğinde eylemlerine devam ettiler ve megafonla muhtarı dışarı çıkmaya çağırdılar.

Saat 14.00'e kadar süren eylemin sonunda bir basın açıklaması okundu. Açıklamayı mahalle halkından bir kadın yaptı ve çok heyecanlı olduğunu, çünkü mahallede ilk kez böyle bir şey yapıldığını vurguladı. Kadınlar olarak anayasal bir hak olan barınma hakkına sahip çıldığının altı çizilen ve sık sık "**Başbüyük bizizdir bizim kalacak!**", "Barınma hakkımız engellenmez!", "**Kadınlar yıkım istemiyor!**", "Kentsel Dönüşüm Projesi'ne hayır!" ve "**Yaşasın kadın dayanışması!**" sloganlarının atıldığı açıklamanın ardından kadınların hazırladığı gözlemler vb. yiyecekler yendi.

(Kartal)

1 Mayıs Mahallesi

15 Mart Cumartesi günü gerçekleştirilen etkinlikler, sabahın erken saatlerinde **İsmihan Yüksel**, **Genco Demir** ve **Hakan Çubuk**'ün mezarları başında yapılan anmayla başladı ve öğlen saatlerinde mahallede bulunan **Pir Sultan Abdal Derneği**'nde verilen yemekle devam etti.

Öğlen saat 14.00'te ise kitlesel bir yürüyüş gerçekleştirildi. Mahallenin girişinde bulunan **Cennet Düğün Salonu** önünden, 30 Ağustos İlköğretim Okulu önüne kadar süren yürüyüşe **şehit aileleri**, 1 Mayıs Mahallesi Güzelleştirme Derneği, **Partizan**, **ESP**, **DTP**, **EMEP**, **HÖC**, **DHP**, **Doğuş Spor Kulübü**, **PSAKD**, **Köz**, Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi ve **ÖY-DER** katıldı.

Yürüyüşün en önünde şehit aileleri yer alırken, arkadan gelen kitle "**Gazi ve 1 Mayıs Şehitleri ölümsüzdür**", "**16 Mart Halepçe ve Beyazıt katliamlarını unutmadık, unutturmayacağız**" yazılı pankartların arkasında yürüdü. 500'ün üzerinde insanın katıldığı yürüyüşte ayrıca 1 Mayıs ve Gazi şehitlerinin resimleri taşındı.

Yürüyüş korteji okulun önüne geldiğinde, burada bir anma gerçekleştirildi ve ortak bir açıklama okundu.

Çukurova Bölgesinde okurlarımıza yönelik baskılar artıyor!

Geçtiğimiz yıldan bu yana Çukurova'da gazetemiz okurlarına yönelik yaşanan polis tacizi son dönemde artarak devam etmektedir. **2 Mart** tarihinde Mersin'de üç arkadaşımız farklı yerlerde polisler tarafından durdurularak rahatsız edilmiştir. Mersin İşçi-köylü Büro'su'na girmek isteyen polisler, okurlarımızdan anahtar istemiş, bu nedenle üst araması yapmış, anahtar bulamayınca da okurlarımızı "**uyarak**" serbest bırakmıştır. Polisler tarafından durdurulan arkadaşlarımıza çeşitli isimler sorulmuş ve **bu işleri bırakmaları "tavsiye"** edilmiştir.

Yine bu dönem Tarsus'ta okurlarımıza yönelik yoğun bir polis baskısı bulunmaktadır. Liseli okurlarımızın evlerine giderek ailelerini uyararak sivil polislerden sonra, bu sefer de Özel Tim ekipleri devreye girmiştir. 8 Mart tarihinde kuruluşu gerçekleştirilen **Musalla Kültür ve Dayanışma Derneği** çalışmalarından duyulan rahatsızlık, okurlarımıza ve MKDD'ye destek verenlere yönelik gerçekleştirilen tacizle somutlanmıştır. Otomatik silahlarla evleri, iş yerleri Özel Tim tarafından basılan okurlarımız tehdit edilmiş ve MKDD'ye destek verenler uyarılmıştır. Bu şekilde baskılarla halkın haklı mücadelesini engellemeye çalışanlara en güzel cevap ise MKDD'nin kuruluşundaki dayanışmayla verilmiştir. (Mersin)

Sulukule yıkılıyor!

Fatih Belediyesi Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında bulunan **Sulukule**'de evleri yıkmaya devam ediliyor.

13 Mart tarihinde birkaç evin daha yıkılması üzerine Sulukule'liler yaptıkları bir eylem ile yıkımları protesto ettiler. Sulukule Kale boyunca gelen Sulukule Platformu üyeleri "**Yıkılan evim değil hayatım**", "**Ya burada kalacağım ya sokakta**" dövizleri "**Evimizi başımıza yıkamayın**" sloganları ile bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasını okuyan **Hacer Foggo** yıkım çalışmalarının insanların evde olduğu saatlerde yapıldığını dile getirerek Fatih Belediye Başkanı Mustafa Demiri "**Dünyanın en sosyal projesidir**" şeklindeki açıklamalarının gerçeği yansıtmadığını söyledi.

Sulukule'de bir süredir yapılan yıkımlardan sonra bu defa evlere X ve Y işaretleri yazılıyor. Mahalle sakinleri belediyenin Nazi dönemini çağrıştıran bu uygulamasına da tepki gösteriyor. (H. Merkezi)

Sağlık hizmetlerinin tasfiyesinde yeni bir viraj; kamu hastane birlikleri

SS ve GSS Kanunu emekçilerin tüm kazanılmış haklarını ve bu hakların bir parçası olan sağlık alanındaki haklarının ellerinden alınmasıdır.

Emperyalizm, yarı-sömürge ülkelere dayattığı neo-liberal politikaların hayata geçirilmesi için "yeniden yapılandırma" sürecini hayata geçirmektedir. Ülkemizde de bu "yeniden yapılandırma" politikalarına uygun olarak, sağlık alanında da kendi ihtiyaçları ve çıkarlarına göre yeni düzenlemelerin yapılmasını istemektedirler.

Türkiye'nin emperyalist devletlere ve kurumlarına (IMF ve DB vb.) milyarlarca dolar borçlu olduğu bilinmektedir. Borçların geri ödenmesi konusunda da Türkiye IMF ve DB gibi kurumlara aracılığıyla denetim altında tutulmaktadır. Çünkü emperyalist devletler ve kurumlarca Türkiye'nin önüne bu borçların ödenmesi görevi, yükümlülüğü konmuştur.

Bu yükümlülüğün yerine getirilmesinde yine emperyalistlerin direktifleriyle oluşturulan bütçe önemli bir yer tutmaktadır. Bu yüzden emperyalistlerin dayattığı bütçe hedeflerini yerine getirmek için AKP, emekçilerin tüm kazanılmış haklarına saldırıp gasp ediyor, diğer taraftan da sağlık alanını diğer birçok alanda olduğu gibi emperyalizmin, istediği gibi at oynatıp azami oranda kâr elde edebileceği şekilde yeniden düzenliyor.

Sağlıkta

Dönüşüm Programı

AKP, hükümette olduğu ilk dönem Genel Sağlık Sigortası Kanununu, Sosyal Sigortalar Kanunu ile birleştirip Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu olarak TBMM'den geçirdi. Ancak bu kanunun bazı maddeleri o dönem Cumhurbaşkanı tarafından veto edilince, yasanın yürürlük tarihi 2008 Temmuz'una ertelendi. Vetolu maddelerin yeniden düzenlenmesi AKP'nin 2. dönemine kaldı. Bu kapsamda hazırlıklarına devam eden AKP, yaptığı yasa çalışmalarını TBMM alt komisyonlarına yolladı. Ve çalışmalar buralarda hâla devam ediyor.

Birinci basamak sağlık hizmetlerinde sağlık ocaklarının yok edilmesi ve aile hekimliğine geçilmesi uygulaması AKP'nin birinci döneminde pilot illerde uygulanmaya başlandı. AKP ikinci dö-

minde bu pilot uygulamaları yaygınlaştırarak tüm Türkiye çapında hayata geçirmeyi hedefliyor. Bununla daha ilk aşamadan itibaren sağlık alanını piyasa şartlarına uyarlamayı amaçlıyor. Buralardan sevk alınmadıkça hastanelere gidişin önü kapatılıyor. **Bu sevk zincirine uyulmadığında daha çok para isteneceğinden herkes aile hekimine gitmek zorunda kalacak ve sağlık alanında emekçilerin, yoksulların daha ilk aşamada sağlık haklarının kullanılması engellenecektir.**

Görünürde SSK'lı hastalarının daha iyi hizmet götürmek için yaptığı söylenen SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devri de esasta özel sağlık kuruluşlarına para aktarmanın bir yöntemi olarak hayata geçirilmiştir. Devletin 2007 yılı içinde 30 milyar dolar olan sağlık harcamalarının hatırı sayılır bir kısmını bu özel sağlık kuruluşlarına ödenen paralar oluşturmaktadır.

Kendi kaynağını bulan(!) hastane birlikleri

Tüm sağlık çalışanlarının sözleşmeli personel olarak çalıştırılması projesi de bu özelleştirme politikalarıyla eş zamanlı olarak hayata geçirilmeye çalışılıyor.

AKP bu kanunla sağlık kuruluşlarının, hastanelerin özelleştirilmesinde yeni adımlar atıyor. Verimliliği artırma bahanesi ile tüm hastaneleri "tek çatı" altında toplayan, işçilerin primleriyle oluşturulan SSK hastanelerine el koyan AKP, bu yasa ile büyük illerdeki 400 devlet hastanesinin yasal zeminini hazırlamayı hedefliyor. Pilot uygulama olduğu iddia edilen bu yasa ile Sağlık Bakanlığı'na bağlı 800 hastaneden 400'ünü "birlik" adı altında toplamayı, bu "birlik"lere genel bütçeden pay ayırmamayı hedefliyor. Yasanın genel gerekçesinde "Hastanelerin madde ve insan gücü anlamında her türlü kaynağı sınırsızca merkezden talep etme yerine kendi kaynaklarından karşılaması..." ifadesi yer almaktadır. Bundan çıkarılması gereken sonuç baştan belirttiğimiz gibi devletin sağlık alanına aktarması gereken

kaynağı keseceği, bu paraları emperyalistlere olan borçlarını ödemede kullanacağıdır.

Diğer bir sonuç da hastanelere "kendi kaynağını kendin bul" denildiğidir.

Zengine A, yoksula E

Yasa tasarısına göre hastaneler hizmet altyapısı, organizasyon, verimlilik ve hasta memnuniyeti ölçütlerine göre değerlendirilecek ve bu değerlendirme sonucunda A, B, C, D, E olarak üzere beş gruba ayrılacaktır. Yaklaşık 10'ar hastaneden oluşan grupların D ve üstü olanları "birlik" haline getirilecektir. **Verimliliği düşük, yani kâr etme potansiyeli olmayan E grubundaki hastaneler ise Sağlık Bakanlığı'nda kalacaktır.** Yani teknik donanımı en iyi olan, yeterli sayıda personeli olan hastaneler ayrılacak, yeniden düzenlenecek ve sonuç olarak yeterli parası olmayan halkın büyük kesimine bu hastanelere ulaşmanın yolu kapanacaktır. Yeterli sayıda personeli olmayan, gerekli teknik donanımına sahip olmayan yani sermayenin işine yaramayan E tipi hastaneler Sağlık Bakanlığı'nda kalacak ve halkın büyük kesimi ancak buralarda sadaka niyetine sağlık hizmetlerine mahkum edilecektir.

2004 yılından bu yana hastanelerde uygulanan **performansa dayalı ücretlendirme sistemiyle** hem hastane çalışanlarının piyasa kurallarına uymaları hedeflenmiş hem de hastanelerin kâr elde edebilme potansiyellerinin belirlenmesi hedeflenmiştir. **Hastane çalışanlarına, hastaneye ne kadar çok para kazandırılırsa o kadar fazla maaş verilmeye başlanmıştır; bu şekilde "hastalardan daha çok nasıl para alınır" anlayışı yerleştirilmeye çalışılmıştır.** Tüm bu veriler Sağlık Bakanlığı'na kayıt altına alınmış ve bugün oluşturulması planlanan A, B, C, D, E gruplandırılmaları bu verilerin değerlendirilmesi sonucu oluşmaktadır.

Başarı ölçütü: Kâr

Oluşturulması düşünülen bu "birlik"lerin yönetim kurullarına baktığımızda bu "bir-

lik"lerin kuruluş amacı daha anlaşılır olacaktır. Söz konusu yasaya göre hastane "birlik"lerinin 7 kişilik yönetim kurullarına, Sağlık Bakanlığı 2, İl Genel Meclisi 2, Valilik 1, Ticaret Odası 1 kişi tayin edecektir. Diğer boş bulunan 1 üyeliğe İl Sağlık Müdürü ya da yardımcı getirilecektir. Yönetim kurulunda bulunan 2 doktor dışında geriye kalan 5 üye, kamu ya da sektörde en az sekiz yıl deneyimli olan işletmeci, mali müşavir ve hukukçulardan atanacaktır. **Bu tablo hastane "birlik"lerinin halka en iyi sağlık hizmetini en ucuz verilmesi için oluşturulmadığını, tam tersine bu "birlik"lerin azami**

kâr elde etme hedefiyle oluşturulduğu ortaya koymaktadır. Yönetimin bu şekilde oluşturulması -Ticaret Odası etkisi unutulmamış- bunun açıkça ilanıdır. Bu "birlik"ler gelirlerinin esasını sağlık hizmetlerinin satışından elde edecektir. **Yani devletin halka sunmakla yükümlü olduğu sağlık hizmetleri emekçilerin değil, parası olanın yararlanacağı birer şirket olarak piyasada yerlerini alacaktır.** Bu da işçilerin, emekçilerin primlerinden-vergilerinden

kesilerek kurulan bu sağlık kurumlarının kapılarının bu kesimlere kapatılması sonucunu ortaya çıkaracaktır.

Genel Sağlık Sigortası ile yoksulların bu hastanelerden yararlanacağı, primi devletin ödeyeceği belirtiliyor. Ama devlet yoksulluk sınırını, asgari ücretin 1/3'ü olarak belirleyerek bu miktarın üzerinde geliri oranları yoksul sayıyor. Bu nedenle emekçilerin, yoksulların hastane birliklerine bağlı hastanelere gitmesinin yolu kapatılıyor.

İşletmeye dönüşen, verimliliği yani azami kârı hedefleyen, bunun için harcamaları azaltmayı, personel giderlerini kısmayı hedefleyen bu "birlik"lerde çalışan tüm personelin sözleşmeli olarak, tam gün hatta gerektiğinde tatil ve mesai dışı saatlerde de angarya olarak çalıştırılması hedefleniyor. Kamu Hastane Birlikleri'nde çalışacak personelle ilgili şimdilik sözleşmeli olma zorunluluğu getirilmese de hem yaşanan deneyimler -Telekom örneğinde olduğu gibi- hem de yasa tasarısında yer alan "Sözleşmeli personelin haftalık çalışma süresi emsali devlet memurları ile aynıdır. Belirli sürede bitirilmesi gereken işler söz konusu olduğunda sözleşmeli personel normal çalışma saatlerinin dışında veya hafta sonu tatil ve resmi tatillerde çalışmak zorundadır. Bu çalışmaları karşılığında sözleşmeli personele bir ek ücret ödenmez" hükmünden anlaşılacağı üzere, bu çalışma tarzı ile bir süre çalışan personel, devamında sözleşmeli personel olmayacak zorlanmaktadır. Bu dayatmayı kabul etmeyenler de düşük ücretle "E tipi" hastanelere sürgün edilecektir.

Görüldüğü gibi AKP "Sağlıkta Dönüşüm Programı"ni tamamlamak için canla başla çalışıyor. AKP'nin uyguladığı bu politikaların esas sahibinin emperyalizm olduğunu belirttik. AKP diğer birçok alanda yaptığı gibi sağlık alanını da emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda düzenliyor. Yani sağlık alanında da emperyalist şirketlerin büyük kârları ceplerine indirmesinin zeminini hazırlıyor. İşte AKP'nin hazırladığı "dönüşüm" paketinin özü budur.

Derinleşen ekonomik kriz ve Türkiye'nin durumu

1970'ten sonra "neo-liberal ekonomi politikaları" adı altında finansallaşma süreci hız kazanmıştır. Üretime geri dönmeyen, çeşitli finans oyunlarıyla, faizle, spekülasyonlarla çeşitli finans araçlarının hacminde % 800'lere varan oranda büyüme yaşanmıştır.

Bu süreçte finans sermayesinin devasa büyüklüğünden kaynaklı ekonomilerdeki gelişmelerin, yaşanan krizlerin niteliği farklı gösterilmeye çalışıldı. Oysa ki yaşanan tüm krizlerin nedeni, aşırı üretim ve kâr hirsının düşmesi yasadır. Fakat yaşanan krizlerin özü aynı olsa da büyüklükleri ve etki alanları değişebilmektedir. 1929 ve 1970 ekonomik krizleri derinlikleri ve tüm dünyayı etkilemeleri boyutuyla birbirine benzemektedir. 1929-1970 arasında veya 1970-2007 arasında birçok defa farklı ülkelerde, farklı sektörlerde patlayan krizler yaşanmıştır.

Bu krizler yakından incelendiğinde döviz kurları, faiz oranları, enflasyon oranı, sıcak paranın girişi-çıkışı yoğunluğu gibi birçok parasal oyunla özellikle bizim gibi yarı sömürge yarı-feodal ülkelerde kriz zamanlarında soygunun boyutlandığı, sömürünün had safhaya vardığını görüyoruz.

Geçen yıl yaşanan Mortgage krizinden sonra alınan tüm tedbirlere rağmen kriz derinleşiyor-yayıyor. Dünyanın en büyük ekonomilerinden (hem üretim de tüketim açısından) ABD' de oluşan kredi köpüklerinden birinin patlak vermesiyle başlayan bu kriz, dünyanın geri kalan bölgelerin etkileyip-etkilemeyeceği artık tartışma dışı kalmıştır. Japonya'dan Çin'e, AB ülkelerine, Rusya'ya kadar dünya genelinde etkilerinin yaşandığı-yaşanacağı açıklanan banka-şirket bilançolarıyla olan batıklarla ortadadır. Bu krizin 1929'daki veya 1970'teki kriz gibi bir etkisinin olacağı artık hemen hemen genel olarak kabul görmüş bir olgudur; Türkiye'de hükümetin çok farklı bir havada olduğuna geçen yazımızda (İşçi-köylü, sayı:11) değinmiş ve özellikle makroekonomik dengeler açısından Türkiye'nin çeşitli finansal derecelendirme kuruluşları ve

birçok bağımsız iktisatçı tarafından neden riskli gösterildiğini anlatmaya çalışmıştık. Bu yazımızda ise makroekonomik verilere değinmeye çalışacağız.

Türkiye'nin ekonomi politikaları emperyalistlerce şekillenmektedir

Aylık veya 3 aylık periyotlarla tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de ekonomik veriler yayınlanmaktadır. Yapıtığı tahribatlardan dolayı dünyada uyarı almış 2-3 kurumdan biri olma özelliğini taşıyan TÜİK'in istatistikleri üzerinden çeşitli yorumlar yapmaya çalışılır (çalışıyoruz). İşsizliğin azaldığı-çoğaldığı, enflasyon oranının düştüğü-yükseldiği, durumun daha iyi -daha kötü olduğuna dair özellikle burjuva basında birçok haber-yorum çıkar. Bunları değerlendirirken bize düşen ülkemizin yarı-feodal, yarı-sömürge yapısını unutmamaktır! Bizim ülkemizde esasta ucuz iş gücünü pazarlanmaktadır. Sanayisi ithalata bağımlıdır. Uygulan tarım politikalarıyla da buğdayını bile dışardan ithal eder duruma getirilmiştir. Bizimki gibi ülkelerin "asli görevi" emperyalist ülkelere artı-değer transfer etmek-

ti. Ekonomide de politikada da sürekli bir kriz yönetme durum vardır. Bu süreç dünyadaki konjonktürle bağlantılı olarak bazen daha "sakin" olar bazen de daha "dalgalı" olur. Bazen artık yürütülemez hale gelir, darbe yaşanır vb. Şimdiki krizin dünyadaki ekonomik politik dengelerinde etkisiyle çok daha derin, kitleleri çok daha yoksullaştırıcı olacağı ve bunun da politik arenaya bu şekilde yansıtacağı şu anda yaşanan birçok tartışmayla da görülmektedir. Tüm bu tahilleri değerlendirmemizde temel olarak almazsak bu son 5 yılda çok sıkça görüldüğü gibi "ekonomide artık ayaklarımızın üzerine bastığımız" gibi yanılsamalara düşmememiz için hiçbir neden kalmaz. Son 5 yıl içinde ucuz döviz politikasıyla dışarıya borçlanarak, yapay olara değerli tutulan TL dolayısıyla ucuz yapılan ithalata enflasyonun düşürülmesi, emperyalist şirketlerin fasonluğunu yapmak anlamını gelen işleme ile dahilde işleme rejimi ile sağlıksız ve ucuz iş gücüne dayalı yani iş yerlerinin açılmasıyla istihdamın artırılması, kredi kartlarıyla yani borçlanmayla harcamaların-tüketimin artırılması söz konusuydu. Şimdi yaşanan ise her yönüyle dışarıya bağı olan ekonominin dışarıdaki krizle

birlikte çökmeye başlamasıdır. Dışardan döviz bulmak zorlaşmakta, fason iş yerleri peşpeşe kapanmaktadır. Gıda ve çeşitli hammaddelerin dünya genelinde fiyatlarının yükselmesi de içine girilen ekonomik krizle bağlantılıdır. Spekülatörlerin ısınma veya biodizel üretimi şu anda fiyatların artmasının esas nedeni değildir. Türkiye'de 1980'li yıllardan sonra buğday, pamuk, pancar gibi birçok temel tarım ürününün ekildiği alanların büyüklüğünde dramatik düşüşler görülmüştür. Özcesi Türkiye'nin tüm ekonomi politikaları emperyalist ülkelere bağlıdır ve birçok verinin "düşmesi" veya "yükselmesi" dışarıdaki etkenlere bağlıdır.

Kriz derinleştiççe, Türkiye'deki etkisi de boyutlanmaktadır!

Son günlerde açıklanan veriler Türkiye'nin krizden etkilendiğinin en açık göstergeleridir. 24.02.2008 Tarihi Evrensel gazetesinde iktisatçı Mustafa Sönmez şu tespitleri yapmıştır; "2002-2006 yılları arasında tarım dışı sektörlerde istihdam yıllık ortalama % 3.9 artmıştır. 2006 Kasım'ında 21 milyon 235 bin olarak belirlenen istihdam, 2007 Kasım'ında 20 milyon 867 bine gerilemiştir. Yani % 4.5-5 büyümenin olduğu belirtilen 2007 yılında istihdam % 1.7 gerilemiştir."

Mustafa Sönmez, TÜİK'in hesaba katmadığı son bir haftada iş aramışlar, mevsimlik işçileri hesaba katılmadığı işsiz sayısının 5 milyon 50 binini aşmış ve işsizlik oranının % 20'ye ulaştığını belirtmektedir.

Ankara Ticaret Odası'nın (ATO) yaptığı anket ise Türkiye'de resesyona işaret olarak değerlendirildi. (22.02.2008-Cumhuriyet) Buna göre şirketlerin açılma-kapanma oranlarına bakalım;

2000 yılında kapanan bir şirkete karşılık 17.6 şirket kurulurken bu oran 2002'de 8.4'e; 2003'te 5.9'a; 2007'de 5.6'ya ve Ocak 2008'de 3.7'ye düşmüştür. Yani sürekli azalan bir ivmesi

olmuştur. (21.02.08-Dünya)

"Kriz Türkiye'yi etkileyecek midir?" sorusunun anlamsız olduğu bu verilerle çok açık ortadadır. Türkiye'de zaten kronik olan işsizlik, son 2-3 ayda daha da artmış, ucuz ithalat ve bol likiditeyle düşen enflasyon yeniden artmaya başlamıştır. Dünyadaki kriz henüz dip noktasına ulaşmamışken etkisi böyledir. Kriz derinleştiççe Türkiye'deki yıkıcı etkisi boyutlanacaktır.

Çıkartılmak istenen kölelik yasalarına izin vermeyelim!

TÜSİAD, TISK gibi çeşitli sermaye grupları bu süreçte hükümeti sürekli uyarılmaktadır. Özellikle de TÜSİAD Başkanı Arzuhan Doğan Yalçınadağ, yaptığı açıklamalarla hemen her gün basında çıkmaktadır. Son olarak yaptığı açıklamada; "TÜSİAD'ın geleceğinde eylemci girişimler de var" diyerek, zamanından 2 ay önceye çektiikleri "Başkanlar Konseyi'nde" bu konuyu değerlendireceklerini söyledi. (8.03.08-Dünya Gazetesi) SSGSS'nin istenilen hızda yasalaşmaması, kıdem tazminatı "sorunu", asgari ücretin bölgesel olarak belirlenmesinin, esnek çalışmaya sağlayacak istihdam paketinin bir türlü çıkartılmayışının yarattığı rahatsızlıklar bu! AKP, ABD ile BOP'taki rolü konusunda anlaşmış olmanın ve bu konuda TSK ile aynı saftarda olduğunu bilmenin rahatlığıyla gelecek yılki serel kesimlere yönelik çalışmalara başlamıştır.

Krizlerin yükü her zamanki gibi kitlelerin sırtına bindirilmeye çalışılmaktadır. Sahte-yapay gündemlerle kitleler aldatılmaya çalışılsa da Türkiye'nin dört bir yanında yaşanan grevler-direnşler bunların artık tutmayacağından da işaretidir. Ekonomik gündem, halkın sefaleti kendini dayatacağı-ayartmaktadır. Kitlelerle bağımızı sağlamlaştırmak, kitleleri kendi çıkarları etrafında birleştirip siyasi iktidar mücadelesine yöneltmek için semtlerde, fabrikalarda, köylerde çalışmanın daha da yoğunlaştırılması zamanıdır!

✓ İşçi ve emekçilerin yaşamlarının günbegün yoksulluğa mahkûm edildiği, işsizlerin sayısının hızla katlandığı, çalışanların ise sadece % 5 gibi çok küçük bir kesiminin sendikali olarak çalıştığı bir ülkede işçi sınıfının öfkesini örgütlemek; "süreci bütün hatlarıyla kavrayan, bilince çıkartan, öngörülü ve yüzünü işçi sınıfına dönen (adeta "onlarla yanıp, onlarla tutuşan"*)", pratikte ısrarlı, fedakâr ve cesur çalışmaların neticesinde mümkün olacaktır.

✓ Yüzünü sadece % 5'lik sendikaliya değil geri kalan 95'lik işsizlere ve güvensiz çalışanlara da çevirmek için hareket eden ve Kurultayda programını tüm kamuoyuna deklare edecek olan DDSB'nin çalışmalarına tüm DDSB'lilerin Kurultayı sahiplenmesi ve tüm ajitasyon propaganda ve örgütleme-tanıtma çalışmalarına katılmaları önemlidir.

İşsizliğe isyan et, örgütlü mücadeleyi yükselt!

Tarihte hiçbir zaman sınıf mücadelesi düz ve rahat bir seyir izlemedi-içlemeyecektir de. Zaman zaman yükselen, zaman zaman düşen bir seyir izlemesi mücadele koşullarını yaratan doğanın, üretim şekillerinin ve dolayısıyla toplumsal yapıların sürekli değişim-dönüşüm içerisinde olmasından kaynaklanır. Tarih bize ezenle ezilenin savaşımında ezilenlerin şanlı mücadele dönemlerini öğrettiği gibi sınıf mücadelesinin en ağır darbeler aldığı süreçlerde de halkın nasıl öfke biriktirdiğini ve en nihayetinde bu öfke patlamasıyla ezenleri nasıl alaşağı ettiğini öğretiyor. Ki içinden geçtiğimiz, sınıf hareketinin dağınık ve geri günlerinin ilelebet devam edeceğini söylemek ne kadar abes-se, "elbette ki bu süreç hep böyle gitmez" diyerek sürecin böyle devam etmemesi için en ufak bir çabayı göstermemek de o kadar abestir.

Coğrafyamızdaki sınıf hareketi emperyalizmin talimatıyla egemenler tarafından, özellikle '80 Askeri Faşist Cuntası ile kesilmeye, tüm ilerici ve demokratik kurumlar sindirilmeye ve yok edilmeye çalışıldı. Sınıf mücadelesinin çok ağır yaralar aldığı bu süreçte emperyalizm tüm sömürge ve yarı-sömürgelerdeki özellikle ideolojik, askeri ve ekonomik saldırılarını boyutlandırarak sürdürdü. '89 bahar direnişleri ve eylemleri ve sonrasında gelen '90'lı yıllarda yükselen emekçi hareketi gerek objektif gerekse subjektif nedenlerden dolayı sınıf mücadelesini daha nitelikli bir noktaya evirememiştir. Sınıf mücadelesinin

çok ağır yaralar aldığı bu süreçte emperyalizm de boş durmayarak işçi sınıfını ve ezilen halkı yoksulluğa, acıya, mahkûm ederken tüm devrimcilerden ve ilerici, demokratik muhalefet üzerinden terör sopasını hiç eksik etmemiştir.

Son süreçte ABD emperyalizminin GBOP (Genişletilmiş Büyük Ortadoğu Projesi) ile yeni konsept değişikliğinde baş yardımcılarından bir tanesinin de TC olduğu açıktır. Bu başyardımcı modeline en yakışan örnek kukla olarak (yoğun çalışmaları ile bin bir entrikalarla) AKP'yi hükümete getirerek '80 Cuntası döneminde bile cesaret edemedikleri saldırıların

yoğunlaştırılmış olarak startını vermemeleridir. Özelleştirmelerle birçok işçi işinden çıkarıldı, emekçilerin işçilerin maaşları eridi, köylü daha da yoksullaştı, öğrenciler tamamen pazar için köleler yetiştirilen faşist okullarda yoksul olarak okumak zorunda bırakıldı, devrimci ve ilerici katledildi, tutuklandı.

Örgütlenerek-Örgütleyerek!

İşte bu şartlar altında olabildiğince yoksulluğa ve sefaletle itilen işçi sınıfı, bir darbeyi de öz örgütlülükleri olan sendikaların içerisinde reformist-bürokratik anlayış sahiplerinden yemiştir. Bu sendika-

ların özellikle bazılarının tamamen devlet yanlısı politika izlemesi emperyalizm ve yerli uşaklarının saldırılarını yoğunlaştırdığı ve azınlaştığı bir dönemde egemenlerin hava yastığı olarak işlev görmüştür/görmektedir. Bu süreçte aynı zamanda işçi sınıfı hareketinin lokal düzeyde de olsa birçok direnişle suskunluğunu yavaş yavaş parçalamaya çalıştığına tanıklık etmekteyiz. SEKA'dan, TEKELE, Novamed'den TELEKOM'a kadar onlarca direniş ateşi yakıldı. Bu sürecin akabinde SSGSS yasa tasarısına karşı oluşturulan "Herkesin Sağlıklı, Güvenli Gelecek Platformu"nun çalışmalarının da etkisiyle,

işçi sınıfının tepkisi, öfkesi ancak bir kanal aramaya başladı. Egemenler SSGSS, TEKELE'ni özelleştirilmesini, işsizliğin katbekat artması, kıdem ve tazminat hakkının gaspı ve daha birçok saldırıyı yaşama geçirirken işçi ve emekçilerin yıllar sonra aynı saflarda ve kalabalık bir şekilde 14 Mart'ta iş bırakarak "Genel grev genel direniş", "İşçi memur el ele genel greve" sloganlarıyla kanalı zorlaması dikkate değer bir gelişmedir. Bu kanalı örgütlemek için öncelikle kanalın sağlam temellerde inşa edilmesi şarttır.

İşçi ve emekçilerin yaşamlarının günbegün yoksulluğa mahkûm edil-

diği, işsizlerin sayısının hızla katlandığı, çalışanların ise sadece % 5 gibi çok küçük bir kesiminin sendikali olarak çalıştığı bir ülkede işçi sınıfının öfkesini örgütlemek; "süreci bütün hatlarıyla kavrayan, bilince çıkartan, öngörülü ve yüzünü işçi sınıfına dönen (adeta "onlarla yanıp, onlarla tutuşan"*)", pratikte ısrarlı, fedakâr ve cesur çalışmaların neticesinde mümkün olacaktır.

Yine yukarıda anlatmaya çalıştığımız bu şartlar altında DDSB (Devrimci Demokratik Sendikal Birlik) sürece daha güçlü ve kararlı yanıt olabilmek için "İşsizliğe isyan et! Örgütlü mücadeleyi yükselt!" şiarlı İşçi Kurultayı örgütlemektedir. Yüzünü sadece % 5'lik sendikaliya değil geri kalan 95'lik işsizlere ve güvensiz çalışanlara da çevirmek için hareket eden ve Kurultayda programını tüm kamuoyuna deklare edecek olan DDSB'nin çalışmalarına tüm DDSB'lilerin Kurultayı sahiplenmesi ve tüm ajitasyon propaganda ve örgütleme-tanıtma çalışmalarına katılmaları önemlidir. Bu katılım, Kurultayımızın oluşturacağı hedeflerini belirlemede ve motivasyon artmasında etkili olacaktır.

Günün hedefi "örgütlülüklerimizi geliştirmektir". Bu ise ancak yeniyi güçlendirerek olabilir. "Uzak hedefleri yanımıza çekerek değil, ancak yanına giderek ulaşabileceğimizi" kavramak zorundayız. Bu da ancak yakın hedeflerimizin gerçekleşmesi ile mümkündür. Öyleyse Kurultay sürecine aktif katılımımızı sunalım! * Kalinin

Sendikal ihanet "gemileri yakmayın" diyor!

Emperyalist neo-liberal politikaların ürünü olan Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'na karşı son süreçte gerçekleşen en geniş katılımlı tepkinin, 14 Mart'ta, iki saatlik iş bırakma ve bu iş bırakmaya bağlı ülkenin dört bir yanında hayata geçirilen, yürüyüş, açıklama vb. biçimlerde dışa vuran tepki olduğunu söylemek gerekiyor. Bu tarihte yapılan eylemlerin, hükümetin tasarını tekrar gözden geçirme ve üzerinde uzlaşma sağlama gibi bir eğilimi de beraberinde getirmesi ise, işçi-emekçi yığınların hanesine bir artı olarak yazılmalıdır.

Uzunca yıllardır, üzerine ölü topağın serpilmiş ve atıl bir pozisyonda duran emek cephesi açısından önemli ve olumlu bir gelişme olarak değerlendirilebilecek bu kıpırdanışın sinyalleri ise, son yıllarda yangından mal kaçırarcasına hayata geçirilmeye çalışılan özelleştirme, taşeronlaştırma, esnek çalışma ve çalışma yaşamına dönük art arda gerçekleşen daha bir dizi saldırılar karşısında ortaya çıkan, çok sayıda eylem, grev vb. hak almaya dönük hareketlenmelerle birlikte alınmaya başlamıştır.

Bugün birçok sektördeki çalışanların, kendilerine yönelik saldırıları geri püskürtme yönü hareket etmede ne kadar istekli olduğu ve doğru bir yönelim ve örgütlenmeyele "gemileri yakmaya" hazır olduğunun en son örneklerini 27-28

Şubat'ta gerçekleşen tersane direnişinde ve de TEKELE işçilerinin fabrikalarının özelleştirilmesine karşı verdikleri mücadelede gördük. Aynı zamanda bu işçilerin faşist kolluk güçlerince engellenmeye çalışıldıklarında, nasıl bir karşı koyuş sergilediklerine de şahit olduk.

TEKELE'de neler oluyor?

Bilindiği üzere TEKELE işçisinin son aylarda gerçekleştirdiği eylemlere karşın, TEKELE British American Tobacco (BAT) satıldı ve satışın gerçekleştiği saatlerde işçiler, Özelleştirme İdaresi önünde eylemlerini sürdürdüler ve polis bu eyleme dönük azgınca bir saldırı gerçekleştirdi. Satışın gerçekleşmesiyle birlikte ise, TEKELE işçilerinin

kendilerini fabrikalara kapadığı ve satış durdurulana kadar da çıkmayacakları ilan edildi. Ancak sonraki günlerde TEKELE işçilerinin ciddi bir sessizliğe büründüğü görüldü. 14 Mart eylemlerinde de TEKELE işçilerinin önceki günlerdeki kitlesel soğa dökülüşlerini göremedik. Hatta 14 Mart eylemleri içinde adları

tirme İdaresi ile görüşmeler yapıldığı, hareket stratejisinin bu görüşmelere bağlı belirleneceği ifade ediliyor ve 22 Şubat tarihinden itibaren iş yerlerine kapanmış olan işçilerden, "aile ve sosyal yaşamalarını son derece yıpratıcı olan" eylemlerini bitirmeleri isteniyor.

Sanki ilerde daha yoğun eylem-

Bugün birçok sektördeki çalışanların, kendilerine yönelik saldırıları geri püskürtme yönü hareket etmede ne kadar istekli olduğu ve doğru bir yönelim ve örgütlenmeyele "gemileri yakmaya" hazır olduğunun en son örneklerini 27-28 Şubat'ta gerçekleşen tersane direnişinde ve de TEKELE işçilerinin fabrikalarının özelleştirilmesine karşı verdikleri mücadelede gördük.

pek geçmedi. Peki, TEKELE'de neler oluyor?

Bunun cevabını "sendikal ihanet yine devrede" olarak vermek hiç de abartılı olmayacak.

İhanet genelgesi

Tek Gıda-İş Sendikası Genel Merkezi 29 Şubat tarihinde bir genelge yayınladı, bölge ve şube başkanlıklarına göndermiştir. 40 nolu bu genelgede özetle, özelleştirmeyle ilgili hükümet ve Özelle-

ler yapılacakmış da, bunun için "enerjimizi şimdiden harcamayalım" gibi bir izlenim de yaratılmaya çalışılan bu yaklaşım, daha önceki pratiklerine baktığımızda, çok rahatlıkla Tek Gıda-İş yönetiminin eylemi kırmaya dönük girişimi olarak adlandırılabilir. Çünkü genelgenin devamında işçilerden talep edilen şey, bu adlandırmayı fazlasıyla hak ediyor.

Sendika yöneticileri genelgenin devamında duydukları bir "kayıyı" dile getiriyorlar. Bu "kayıyı" işçilerin

eyleminden dolayı üretimin azalması kaygısı. Ve üretimi artırmaları isteniyor işçilerden!

Deniyor ki: "(...) alınan bilgilerden fabrikalarımızda üretimin çok büyük ölçüde azaldığı görülmektedir. Yapılan testlere göre halihazırda TEKELE'ni 17 günlük stoku kalmıştır ve bu durumun, savunmaya ve özelleştirmeyi durdurmaya çalıştığımız kurum için sorun yarattığı anlaşılmaktadır. (...) Bu itibarla sigara fabrikalarımızda normal üretimin aksamaması yönünde azami hassasiyet gösterilmesini ve sigara fabrikası çalışan üyelerimizin derhal uyarılmasını önemle rica ederiz."

Sınıf mücadelesinin temel kuralının başında, sermayeye geri adım atmanın yolunun, üretimden gelen gücü harekete geçirmekte yattığı gelmektedir. Bu üretimden gelen gücün harekete geçmesi ise aynı zamanda üretimde aksamalara nihai olarak da durmalara yol açması demektir. Üretimden gelen gücün sahibi olan işçi sınıfının hak almasını/alabilmesinin yolu da budur.

Üretimde herhangi bir aksama olmaması ise, sadece ve sadece sermayenin lehine bir seyir izler. En basit tanımlamayla ise, üretimi aynı şekilde devam eden sermayenin kârında azalma kaygısı olmayacağı için işçi-emekçilere dönük saldırılarında

geri adım atması da söz konusu olamaz.

Tek Gıda-İş yöneticilerinin bu tutumları çok açık ki sınıf uzlaşmacı, daha da ilerisi, sermaye yanlısı bir tutumdur. Sermayeyi karşılığın almaktan korkan ve gerçekte işçi sınıfının kazanması gibi bir derdi olmayan, başka kişisel vb. hesaplar yapan bu tutum ise, sadece Ankara eyleminde değil, önceki eylemlerde de kendini zaten birçok vesileyle dışa vurmuştur. Dışa vuran şey aynı zamanda Tek Gıda-İş yöneticilerinin (en azından büyük bölümünün) ideolojik duruşları olmuştur. TEKELE eylemlerini takip edenler, sendika yöneticilerinin bu eylemlerde yürüyüşteki kitleyi durdurarak ve/veya eylem alanına varıldığında İstiklal Marşı okutmalarına, MHP ve BBP bayraklarının açılmasına öncülük ettiklerine şahit olmuşlardır. Yine bu eylemlerde ırkçı-şoven söylemlerle kitleye hitap edilmesine de... Meselenin bu yanı ise, Almanya'da nasyonal sosyalistlerin o dönemdeki işsizliği, ekonomik krizi ve kitlelerdeki yoksulluğu kullananarak kendilerini iktidara taşınmalarını andırmakta ve aslında ayrı bir inceleme konusu olarak, bir başka yazı da ele alınmak durumundadır.

TEKELE direnişine dönerek olursak, direnişin seyri budur. Aslında şu an ortada ciddi bir direniş kalmadığı söylenebilir. Çünkü sendikal ihanet "gemileri yakmayın" diyor!

Kolombiya hükümetinin kanlı provokasyonu

Kolombiya askeri güçlerinin, 2 Mart'ta, "Terörle Mücadele" adı altında gerçekleştirdikleri kanlı saldırıda Kolombiyalı Özgürlük Hareketi FARC'ın 17 üyesi katledildi. Gerillalar bir süre önce Ekvator sınırı içinde kalan bu bölgeye çekilmişlerdi.

Kolombiya askeri güçlerinin, 2 Mart'ta, "Terörle Mücadele" adı altında gerçekleştirdikleri kanlı saldırıda Kolombiyalı Özgürlük Hareketi FARC'ın 17 üyesi katledildi. Gerillalar bir süre önce Ekvator sınırı içinde kalan bu bölgeye çekilmişlerdi. Ancak Kolombiya Hava Kuvvetleri, uluslararası hukuku da hiçe sayarak 10 km. içeri girmiş ve FARC savaşçıları uykudayken hava bombardımanı gerçekleştirmişti. Hava bombardımanının ardından ise kara kuvvetlerine bağlı askerler, sağ kalan ve çoğunluğu yaralı olan gerillalara saldırarak, katletmiş. Katledilenler arasında bulunan FARC lideri Raul Reyes'in cesedi ise, Kolombiyalı ordu güçleri tarafından aleni olarak sergilenmişti.

Katliamin ardından Ekvator ve Venezuela, Kolombiya sınırına askeri yığınak yaptılar ve ülkelerindeki Kolombiya elçilerini ve diplomatlarını sınır dışı ettiler.

Bogotalı yetkililer ise katliamın ardından yaptıkları açıklamalarda, FARC önderi Raul Reyes ve katledilen diğer gerillaların uzun süreli takip sonucu çıkan çatışma sonucu öldüklerini duyurdular. Ancak Ekvatorlu yetkililerin yaptığı incelemeler, katledilen FARC üyelerinin büyük çoğunluğunun uykudayken bombalanarak öldüklerini ve içlerinden bazılarının ise Kolombiyalı kara hareketi güçlerince infaz edildiğini net olarak gösteriyordu.

Ekvator Başkanı Rafael Correa bu saldırıyı mahkum eden bir açıklama yaptı ve Kolombiya'nın bu tutumunun bölgeyi "Ortadoğu"ya çevirebileceğini söyledi.

Gerçekten de Reyes'in katledilişine ilişkin tüm emareler "hedef gözeterek öldürme"ye işaret etmekte. Reyes FARC'ın uluslararası alandaki en üst düzeydeki temsilcisiydi ve Avrupa ve Latin Amerika'daki diplomatik ilişkileri sürdürmekteydi.

Kolombiya polisi sözcüleri, ülke-

nin güneyinde, Ekvator sınırına yakın bölgede oldukça aktif olan ABD güvenlik güçlerine ait hedeflerin ortaya çıkarılmasında hiçbir sakınca görmediler. ABD istihbarat birimleri Reyes'in yerini uydu telefonları aracılığıyla tespit etmişlerdi.

ABD "Kolombiya Planı" çerçevesinde Kolombiya'ya 5 Milyar Dolar vermişti. Gerçekte bir operasyon adı olan bu plan "uyuşturucuya karşı" olarak açıklanmış, ancak süreç içinde bunun, ülkede kök salmış bir gerilla hareketi olan ve kırk yıldır Kolombiya devletine karşı savaşan, bu süre içinde de ülkenin % 40'ını denetimi altına alan FARC'a karşı mücadele amacı taşıdığı ortaya çıkmıştı.

Ekvator Başkanı Correa, katliamdan sonraki günlerde yaptığı açıklamada bu saldırının Ekvator hükümeti ile Reyes arasında, FARC'ın elinde bulunan rehanelerin serbest bırakılması üzerinde süren yoğun görüşmelerle bağlantılı olduğunu açıkladı.

Fransa Dışişleri Bakanı da yine aynı günlerde yaptığı açıklamada, rehanelerin bırakılmasına ilişkin Reyes'le görüşmeler yapıldığını söyledi ve bu görüşmelerin özellikle de Fransız vatandaşları olan ve altı yıldır FARC'ın elinde bulunan Betancourt'un serbest bırakılmasını kapsadığını belirtti.

Kolombiya hükümeti geçen ay da rehanelerin bırakılmasına ilişkin girişimleri sabote etmeye çalışmıştı. FARC tam yılbaşı günü rehaneleri serbest bırakacağını açıkladığında bölgeyi yoğun bir bombardımana tutmuştu. Gerillalar bombardımanın neden olduğu güvenlikten kaynaklı, iki rehineyi taahhüt ettikleri tarihten ancak 10 gün sonra serbest bırakabildiler.

Çok açık ki, Uribe ne insani ne de politik sorunlara ilişkin, FARC'la görüşerek bir çözüm bulmaktan yana değil. O da Washington'daki efendileri gibi "teröristlerle görüşme olmaz" şiarına uygun hareket ediyor ve kendisini en acımasız askeri baskı-

kampanyaları ile iktidarda tutmaya çalışıyor. Son saldırıların nedeni de, rehanelerin serbest bırakılması durumunda bu politikanın işe yaramaz hale gelmesinden duyduğu korkudur.

Kolombiya hükümetleri öteden beri ABD uşağı

Kolombiya hükümetleri hem geçmişte hem de bugün emperyalizmin, özellikle de ABD emperyalizminin Latin Amerika kıtasındaki en sadık uşağıdır. Bölgeye şöyle bir göz atıldığında, diğer "sol" olarak geçinen hükümetlerin hepsi, göstermelik bile olsa, ABD karşıtı bir duruş sergilerken, Brezilya'da Lula'nın, Meksika'da iktidarda olan Pan Partisinin ve Kolombiya-

ya'da ise Uribe hükümetinin ABD yanlısı duruşları çok açıktır. Uribe'nin 2000'den sonra iktidara getirilmesi bir tesadüf değildir, ya da öylesine denk gelmiş bir durum değildir. Alvarez Uribe "ulusal güvenlik" projesiyle, ülkeye huzur getireceği boş sözleriyle seçimleri kazanmıştır. Uribe, ülkenin borçlarını yeni "demokratik" anlaşmalarla çözeceğini söylemiştir.

1960'lı yıllardan itibaren Kolombiya'da geniş bir devrimci mücadele vardı ve bu mücadele, özellikle de gerilla mücadelesi anlamında objektif ve subjektif nedenlerden dolayı kesintiye uğramış olsa da, önemli kazanımlar elde etmiştir. Bu ülkenin koşulları değerlendirildiğinde, uyuşturucu paza-

rındaki- yani dünya uyuşturucu pazarındaki Coca üretiminin % 60'ı Kolombiya'da üretilmektedir- yani en önemli "üretim maddesi" bu ülkededir.

80'li yıllarda Reagan hükümetinin ve CONTELPRO programı üzerinden geliştirilen "Terörizme Karşı Mücadele Planı"nın (PLKT) tek amacı uyuşturucu pazarının yollarını genişletmek ve gelişen devrimci hareketi engellemektir.

Yıllarca uygulanan plan, zaman zaman ismini değiştirerek devam ediyor. Bu plana 2000'den sonra Plan Kolombiya adı verildi (PL). 2000'den itibaren, FARC gerillalarının, birkaç yıl silahları bırakmasından sonra, silahlı mücadeleye tekrar baş vurnması

ve kurtarılmış bölgeler/üsler oluşturması vb. köylülerden yardım alması, devletin baskısını artırdı. Birçok baskın sırasında onlarca devrimci ve taraftar katledildi, işkence gördü veya kaybedildi.

Bu 17 FARC üyesinin katledildiği bu saldırı da yine aynı politikanın sonuçlarından biridir. Her katliam sonrasında olduğu gibi, yine bu defa da katliamı haklı çıkarmak için bir dizi yalan başvurulmaktan geri durulmadı.

Kolombiya Ulusal Polis Birliği Şefi General Oscar Naranjo'nun bir basın açıklamasında getirdiği iddialara bakılırsa, bu bilgisayarlar da ayrıca FARC'ın "kirli bomba" üretmek için

Uranyum satın almaya çalıştığına dair bilgiler de mevcuttur. Bu "kanıtlar" ise, FARC'ın terörizm dünyasında küresel bir saldırgan olma yönünde çaba içinde olduğuna işaret etmekteymiş.

Venezüelalı yetkililer ise sadece bu iddiaları yalanlamakla kalmadılar, iddiaların aksine, kendilerinin Kolombiyalı bir uyuşturucu tacirinden ele geçirdikleri bir bilgisayarda Kolombiyalı polis şefinin uyuşturucu ticareti ile bağlantıları olduğuna dair bilgiler bulduklarını açıkladılar.

Gelişmeleri yakından izleyen ABD, olayın ilk günlerinde Dışişleri Bakanlığı aracılığı ile yaptığı açıklamada, sorunun Ekvator ve Kolombiya arasında diplomatik yolla çözülmesi gerektiğini açıkladı.

Ancak Bush'un aynı günlerde Uribe ile yaptığı görüşmenin hemen ardından, Kolombiya'nın askeri saldırılarının desteklediği ilan edildi. Bush bu görüşmede Uribe'ye Kolombiya'nın demokrasisini desteklediklerini ve bölgeyi istikrarsızlığa sürükleyecek her türden şiddet hareketinin karşısında olduklarını ve ABD'nin bundan böyle de şiddete, teröre ve uyuşturucu kaçakçılığına karşı mücadele veren Kolombiya'nın yanında olmaya devam edeceğini söylemiş. Bush bu görüşmenin ardından kongreden, "ulusal güvenlik" sorunu gerekçesiyle, Kolombiya ile hemen bir serbest ticaret anlaşması yapılmasını talep etmiş.

FARC kısa aralıklarla ikinci büyük kaybını verdi

Kolombiya Ordusu'nun Ekvator sınırını ihlal ederek gerçekleştirdiği katliama karşı hem ülke içinde hem de ülke dışında bir dizi protesto gösterisi gerçekleştirildi. Kolombiya'da 300 binden fazla insan katliama karşı kitlesel bir eylem yaptı. Ancak Kolombiya faşist ordusu bu süreçte de katliamlarını sürdürdü. Ve FARC Raul Reyes'in ardından bir önderini daha kaybetti. FARC'ın yirmi beş üyeli Merkez Komitesi'ni yöneten ve yedi

kişiden oluşan Merkez Komite Sekreteryası'nın en genç üyesi olan Ivan Rios'un bir çatışmada öldürüldüğü bildirildi.

Gerçek adı Manuel Jesús Muñoz Ortiz olan Ivan Rios, 46 yaşındaydı ve FARC'ın barış görüşmelerini yürütüyordu. Ayrıca merkez blokunun komutanıydı. Genellikle köylü ve işçilerden gelme komutanların olduğu FARC'da, üniversite gençliğinden gelme ender komutanlardan biriydi. Rios yaşadığı kent olan Medellin'de terör estiren, halka dönük katliamlar gerçekleştiren ölüm mangalarından kaçarak, FARC'a katılmıştı. ABD, FARC'ın en nitelikli önderlerinden olan Rios'un başına 5 Milyon Dolar ödül koymuştu.

Ekvator ve Kolombiya arasındaki diplomatik kriz çözüldü

Kolombiya Faşist Ordusu'nun Ekvator sınırını geçerek gerçekleştirdiği katliam sonrası iki ülke arasında ortaya çıkan kriz de bu süreçte aşıldı.

Aynı günlerde Dominik Cumhuriyeti'nde gerçekleşen Rio Grubu Zirvesinde bir araya gelen Uribe ve Correa krizin resmi olarak sona erdiğini açıkladılar.

20 Latin Amerika liderinin yer aldığı zirvede yapılan açıklamaya göre, Kolombiya bundan böyle Ekvator sınırını ihlal etmeyeceğine söz vermiş. Krizin bittiğine dair yapılan açıklama sonrası katliamın baş sorumlularından Uribe ile el sıkışanlar arasında Chavez de var.

Oysa şu bir gerçek ki, Kolombiya bundan böyle de arkasına aldığı ABD'nin yardımlarıyla gerillaya dönük katliamlarını sürdürecektir. Krizin aşıldığına dair yapılan anlaşmada da zaten bunun olmayacağına ilişkin herhangi bir söz verilmemekte ve bundan söz edilmemektedir. Peki "solcu" liderler acaba neyi kutlamak için el sıkıştı? Sakın silahlı halk hareketlerini bastırmaya dönük zımnı anlaşmadan dolayı olmasın!

"Komünist" Hristofyas Kıbrıs Cumhuriyeti'nin yeni cumhurbaşkanı*

İkinci tur seçimlerine göre AKEL'in (Emekçi Halkın Kalkınma Partisi) Başkanı Hristofyas, sağcı Yianni Kasulidis'in (DISI) % 46,4'lük oy oranına karşı %53,6 oy oranı ile Kıbrıs'ın yeni cumhurbaşkanı oldu. AKEL başkanının seçilmesi merkez partisi DIKO, EDEK ve ekologların desteği ile gerçekleşti.

Kıbrıs seçimlerinin sonuçları, emperyalistlerin ve Yunanistan egemen güçlerinin baskılarının bir sonucudur. Düşük bir tonla ifade edilse de, emperyalist baskılar ve talepler karşısında daha esnek olacak bir politik yönelimin olması gerektiği hep ifade edildi. Almanya eski başkanının işgal altındaki Kıbrıs topraklarına ziyareti çarpıcıdır. Bu ziyaret esasta, seçimler öncesinde Kıbrıs Cumhuriyeti yapılan kişisel bir baskıydı.

PASOK (ana muhalefet partisi) ve ND (iktidar partisi), 2004'ten bu yana emperyalist Anan planının yanında yer aldılar. Karamanlis'in Ankara ziyaretinde, daha önceden 2006 Temmuz ayında Adanın iki lideri arasında yapılan anlaşmayla aynı ruha sahip bir uzlaşmaya varılarak emperyalist müdahalelerin önü açılmıştı.

Papadopoulos'un ilk turda elenmesi ile Adanın egemen sınıfı tüm taraflara, bugüne kadar izlenen HAYIR politikasından vazgeçilerek yeni bir

dönemin açıldığı mesajını verdi. Kıbrıs Adasında bütün emperyalistlerin çıkarları çatışmaktadır. Diğer taraftan batı, Rusya'nın gelişiminden ve adaya müdahale (başarısız olan S-300 müdahalesinden sonra) etmesinden kaygı duymaktadır. Papadopoulos'un elenmesi İngiliz-Amerikalılar ile birlikte AB'de memnun etmiştir. Böylece ikinci turda İngiliz-Amerika ve NATO destekli Kasulidis ve Hristofyas karşı karşıya geldiler. Hristofyas'ın iktidar güçleri tarafından destelenmesinin ya da desteğe sessiz kalınmasının amacı hayır bloğunun parçalanmasıydı. Olası bir Kasulidis seçiminde, Anan planına karşı olan AKEL tabanını güçlendirecek, bununla beraber, DIKO ve EDEK partilerinin de bir araya gelmesi ile emperyalist planlara karşı ciddi bir engel olan halkın desteği ile de önemli bir çoğunluk oluşacaktı. Hristofyas'ın seçimi ile AKEL'in önemli bir bölümü ve onu destekleyen merkez partilerin ve DISI'nin çabaları ile Kıbrıs halkı kuşatılmakta ve böylece adeta emperya-

list "çözüm" planlarının kabulünün önü açılmakta.

Hristofyas'ın desteklenmesi, DISI başkanının öfkelerini açıklamakta ve onu, emperyalistlerin anti-komünist histerilerinin yansımaları dilendirmeye, Yunan tarafını ve Kıbrıs oligarşisini uyarak, AKEL'in Yunanlık ve kilise karşıtlığının temsilcisi olduğunu, hatta bunun bir yıkıma kadar gidebileceğini ifadelerine zorlamakta. AKEL, adanın en güçlü politik gücü ve olmaya da devam etmekte. Politik arenanın temel düzenleyicisi konumunda. İlk defa Cumhurbaşkanı talip oldu ve bunu da kazandı. Bazıları ise tarihi bir anormallikten bahsetmekte. Yani AB'nin ilk komünist cumhurbaşkanıdır.

Her ne kadar seçimlerden önce ve sonrasında AKEL liderine yönelik kaygılar olmuş olsa da esasta bunlar yersizdir. Çünkü Hristofyas parti içinde ki tepkilere rağmen Anan Planı'nın destekleyicisiydi. Fakat tepkilerden sonra plana hayır diyen bloğun içinde dâhil olmak zorunda kaldı. Se-

çimlerde de DIKO'nun ve diğerlerinin desteğini güvence altına almak ve Kıbrıs halkından tecrit olmamak için planın tekrar gündeme getirilmeyeceği yönünde diğer güçlerle anlaşmaya vardı. Ancak yeni bir emperyalist planın masaya gelmesi noktasında da karşı değildir. Gerek seçimlerden önce, gerekse seçim sürecinde iktidar odaklarından Hristofyas ile ilgili herhangi bir müdahale ihtiyacı doğmamıştı. Adada olası bir solcu cumhurbaşkanı meselesi, iş çevrelerini de yakından ilgilendirmiştir. Bu doğrultuda, Yunanlı işletmecilerin seçimler öncesinde ada ziyareti tesadüf değildir. Latsi holdingin dönemin meclis başkanı olan Hristofyas ile yakın ilişkileri bulunmaktaydı ve Hristofyas yaptığı bir açıklamada: "Sizler ve faaliyetleriniz Adamıza hoş geldiniz, çünkü dünya çapında güçlü bir holding temsil etmekteyiz". Bunun içinde ifade ettikleri gibi, "Hristofyas sermaye için, çağdaş bir girişim alanı yaratmak istemektedir" diyerek korunulmadığını belirtmekteydiler.

AB'nin ilk "komünist" cumhurbaşkanı olan Hristofyas'ın millileştirmeler, özelleştirmeler ile ilgili bir kelime dahi etmemesi tesadüf değildir. Sermayeye verdiği sözleri, sermayenin adamı olan ve ekonomi bakanlığına atadığı kişiyle yerine getirmiştir. Komünist cumhurbaşkanının seçilmesinden sonra başta ABD, İngiltere ve AB'den gelen destek mesajları bu anlamda oldukça çarpıcıdır.

Burada Kıbrıs seçimlerini noktalarak, seçimlerle ilgili Yunan çözümüne kısa bir değini de bulunmakta fayda var.

YKP (Yunanistan Komünist Partisi) Genel Sekreteri Aleka Papariga, yaptığı açıklamada bakanlar kuruluna seçilen ve işçi sınıfının çıkarlarına hiçte hizmet etmeyen şahıslara değinmemekte, bunun yerine enternasyonalizmin işçi sınıfının çıkarına olduğunu söylemekte. Papariga yaptığı açıklamada: "Aynı yolda yer almaktayız, Kıbrıs cumhurbaşkanı ile aynı görüşlere sahibiz" sözleri açıklığa kavuşturulmaya muhtaçtır.

Basının bir bölümü ise zaferi fırsat bilerek, ülkede çoğunluk olan sola yönelik sorular ortaya atarak, merkez solun oluşturulamaması, iktidar dışında kalınması yönünde eleştirilerde bulunmakta. Hristofyas'ı ve komünist partisini örnek vererek, farklı bir politik kültürden bahsetmekte orada dogmalara takılmadan, işbirliklerinin sağlandığı, ekonomik, politik sistem içinde yaratıcı çalışmaların yapıldığı dillendirilmektedir. Böylece, solun iki partisi YKP (AKEL'in kardeş partisi) ve SINASPISOS'un (her ne kadar istemese de) Hristofyas fikri doğrultusunda hükümet içinde yer almasını aklı verilmekte. Hristofyas-Alavanos (Sinaspismos başkanı) görüşmesinde, Alavanos; "Kıbrıs'ta sol bir hükümet deneyiminin çok önemli olduğunu, kendilerinin de yakın zamanda böyle bir deneyime ihtiyaç duyabileceğini" ifade etmekteydi. Hükümet mi olmak istiyorsun. Emperyalist-kapitalist sistemi yıkmak istemiyor musun? Göster o zaman. Çünkü yakında senin de sıran gelecek. Hristofyas'ı gördün?

*Bu yazı 8 Mart 08 tarihi "Proletaryaki Simea-Proletarya Bayrağı" gazetesinden işçi-köylü için çevrilmiştir.

Yunanistan'dan bir işçi-köylü okuru.

Kleşin tetiğinde susuzluğunu dindirenlere; Dilek Polat'a...

1857'de New Yorklu kadınların can bedeli direnişleriyle tarihe kanlarıyla yazdıkları 8 Mart'ı o günden bugüne sayısız kadınlarımız tekrar tekrar yarattı. Bunlardan biri de Dilek Polat yoldaştır, yani dağların Ayfer'i... Yaşamın mücadele, mücadelenin kendisinin de artık yaşam olduğunu kavrayan bir yoldaş... Ve 1857'den günümüze elden ele dolaşan kızıl bayrağımızı bizlere devrederken de nasıl yaşanmasını herkese, ama özellikle de kadınlara gösterendir...

8 Mart'ın üzerinden neredeyse bir ay geçmiştir. Aylardan Nisan. Nisan'ın 7'si, Cuma. Baharın en güzel günleridir.

Bahar canlanmadır. Umudun daha çok güçlendiği, boy attığı bir mevsimdir. Dağlarda ve şehirlerde, her yerde bu böyledir. Ve umut yüklü Partizanlar, umudu yaymak için daha çok uğraşır baharda, halkların üzerindeki ölü toprağı kalksın, yeşillensin, çiçeklensin diye... Dünyanın dört bir yanında dört mevsim bahar olsun, insanlığın üstüne kızıl güneş hiç batmamak üzere doğsun diye...

Ve bir can, bir yoldaş, 8 Mart ruhunu taşır hayatın her gününe...

1857'de New Yorklu kadınların can bedeli direnişleriyle tarihe kanlarıyla yazdıkları 8 Mart'ı o günden bugüne sayısız kadınlarımız tekrar tekrar yarattı. Bunlardan biri de Dilek Polat yoldaştır, yani dağların Ayfer'i... Yaşamın mücadele, mücadelenin kendisinin de artık yaşam olduğunu kavrayan bir yoldaş... Ve 1857'den günümüze elden ele dolaşan kızıl bayrağımızı bizlere devrederken de nasıl yaşanmasını herkese, ama özellikle de kadınlara gösterendir... Baharın tüm canlılığını her daim içinde taşıyıp yine bir bahar günü ölümsüzlüğe yol aldı O. Bayrağımız o gün daha da kızıştı. Yaşamıyla ve ölümlüyle anlattı, yaşamın ve ölümün anlamlı kılınmasının yolunu.

Dağların yolu kalbinden geçiyordu!

Zulmün ve direnişin sürekli ve kılıç ağzı gibi keskin olduğu bir diyarda; Dersim'de doğduğun-

da, Dersim dağlarının şahinleri gerillalarla tanışma şansına sahip olmuştu Dilek yoldaş. İçine ilk kıvılcım, çocukluk yıllarında düştü. Sonrasında üniversitede örgütlü mücadeleye başladı. Henüz Eğitim Fakültesi'nde bir öğrenci, yeni örgütlemiş bir devrimciyken bile hep dağlarda olmayı hayal ediyordu. "Dağların yolları kalbinden geçener" bulurdu mutlaka yolu. Dersim'de çıkılan yol, İzmir'de üniversitede bir dönemeçten geçip Karadeniz dağlarının doruklarına ulaşır. Dağlar, sonsuz genişlikteki bağrını açmıştır tüm halklara. Ege menlerin zulmünden kurtulmak için yüzyıllardan bu yana güçlü, geçilmez kaleler olur dağlar. Geçmişin ve günümüzün Dehşetlerine düşman. Kawalarına dost olmuştur her zaman. Ve şimdi halk savaşçılarına açar kollarını. Ama ille de en çok ezilenlere, kadınlara... Özgürlüğe en çok susayanlar patikalarda, ormanlarda, sarp kayalıklarda, kleşin tetiğinde dindirir susuzluğunu. Ve Dilek yoldaş da kana kana içer bu suyu... Damarlarında özgürlük aşkının yakıcı kanı dolaşır.

Zorluklar aşılır, eğer inancın varsa!

Elbette her güzel, erdemli, onurlu duruşun büyük bedelleri de vardır. Büyük güzelliklere kadar büyük zorlukları da vardır gerilla olmanın. Dilek yoldaş da çok zorlanır en başlarda. Aslında bu zorlukları herkes yaşar O'nun yaşadığı gibi. Uzun, yorucu yolculuklar, ağır yükler, uykusuzluk ve yorgunluk, yaşama ölümün her an yanyana bulunduğu gerilla şartlarına adapte olmak kolay değildir ilk zamanlar. Fakat nerede ve neden var olduğun bilenler için tüm zorluklar aşılır. Dilek yoldaş da birçok zorluk yaşar doğal olarak. Ve bu zorlukları aşmayı başarır her defasında...

Gerillaya katıldığında hareketli birlikte yer alır. Uzun ve zorlu yürüyüşlere alışık olmayan ayak tabanları kısa sürede patlar. Bu durum büyük acı verse de grubu engellemek, yavaşlatmama için kendini çok zorlar. Yoldaşın bu tutumu bundan sonraki karşılaştığı tüm zorluklara karşı yaklaşımının da ipucunu verir. Mesela, bir faaliyete gitmiş bir gerilla birimi. Bu birimde Ayfer yoldaş da vardır. Ve tüm yoldaşlar 24 saat boyunca kısa molalar dışında hiç dinlenmeden, uyumadan, sürekli yol yürümüşdür ağır çantalarla. Çantalar gibi görevin önemi de ağırdır. Çünkü gerilla için en önemli şeyi, askeri malzeme, cephane taşımaktadır grup. Çantalar oldukça ağır, grup oldukça yorucu ve uykusuzken, tam bu sırada grup düşman birimiyle karşılaşır ve çatışma başlar. Ayfer yoldaş da anında düşmana ilk karşılık verenlerden biridir. Düşman bilinci, düşmana kini ta 38'lerden Dersim'den geldiğinden kökleri derindedir, bir an bile tereddüt etmez tetiğe basmakta... Tüm dezavantajlı duruma rağmen çantasını bırakmaz çatışmada. Emeginin değerini gerillada bulunduğu sürede çok iyi kavramıştır. Parti değerlerinin, halkın büyük fedakârlığıyla, kendi ihtiyaçlarından kısarak Partiye sunması ve

birçok yoldaşın uzun zindan hayatını veya canını vermeyi göze alarak binbir emek, binbir fedakârlıkla yaratıldığını bilir. Düşmana bir iğne dahi bırakmamak gerektiğini, tüm parti değerlerini gözümüz gibi korunmasını, maddi değerlere karşı bu kadar duyarlı davranarak, o zor anda göstermiştir. Bunu yaparken en büyük değeri, yoldaşlarını da daha fazla korumaya çabalar. Kulağının dibinden vınlayıp geçen, önüne, yanlarına kaplanıp üstüne topraklar saçan mermilere rağmen, bir yandan ateş edip düşmanla, bir yandan yorgunluğuyla uğraşırken, diğer yandan da yanı başındaki Süheyla (Emel Kılıç) yoldaşla birbirlerine yardım ederek, çatışma alanından çekilirler. İşte yine en zor anlardan birinde O, kendini değil yoldaşını ve parti değerlerini düşünmüştür. Elbette ki bu ve benzeri birçok olumlu tavır göstermiştir yoldaş. Bunun sayısız örnekleri vardır. Bu olumluluklarda en çok payı olanlar ise şehitlerimizdir. Dilek yoldaş şehit yoldaşlardan çok etkilenir, hep sevgi ve özlemlerle anar, onların olumluluklarını taşımamız, almamız gerektiğini vurgulardı. Ve kendi de öyle yapardı.

Değiştikçe geliştirdi, geliştikçe değişti!

Tabi ki O'nun da hataları ve eksiklikleri vardı hepimiz gibi. Öğrenci kökenli olduğu için, öğrencilere özgü olumlu ve olumsuz özellikleri genel hatlarıyla üzerinde taşıyordu. Rahatçılık, disiplin konularında zorlanma gibi kimi özelliklerdi bunlar. Fakat eksiksiz ve hatasız olmak zaten mümkün değildir. Önemli olan eksiklik ve hataları yoldaşların yardımıyla görmek, görmeye açık olmak ve hataları yoldaşların yardımıyla değiştirmek çabasında olmaktır. Aslolan budur, Ayfer yoldaşın yaptığı da buydu. Ve böylece yoldaş, zamanla değişti, ilerledi, kendini aştı. Ayfer yoldaşın kendini en çok sorguladığı, kendinde en çok müdahale ettiği ve tabi ki tüm bu çabalar sonucunda değiştiği yanı toplumdaki edindiği edilgen, kendine güvensiz kadın özellikleridir. Üzerinde taşıdığı gerici değerlerin zincirlerini kıran, kadın olmanın gerçek anlamda bilincine ulaşmış özgür ve inisiyatifli olma çabası meyvelerini veriyordu. Yoldaş geliştikçe gelişiyor, geliştikçe değişiyordu.

Bin yılların zincirlerini kırmamanın örneği

Ayfer yoldaş bir anneydi aynı zamanda. Bir-

çokları çocuğunu ailesini gerekçe göstererek devrime yapabileceği birçok basit katkıyı bile yapmaktan çekinirken, O yavrusunu hiç tereddüt etmeden ardında bırakabili, dağlara yöneldi. Üstelik yavrusunu bu kadar çok sevdiği halde. Tüm çocukları çocuğu bellediği için...

Toplumun kadına biçtiği kalıpların dışına çıkıp özgürleşmeyi başarıyordu. Bin yılların bu ağır zincirlerini kırmak zor olsa da elbette imkansız değildir. Ve Dilek yoldaş bunu başararak, adını aldığı Ayfer Celep yoldaş gibi değişirken değiştirmeyi başaranlardandır. Bundandır ki Ayfer ismi tam Dilek yoldaşa uygundu. Ayfer ismini almış, Ayferce yaşamıştı. Ve Ayferce ölmüştü. İşte şehitlere bağlılığın en yalın ifadesi, bu yaşam ve ölüm biçimidir.

8 Mart'ı yaratan New Yorklu kadın işçilerden bayrağı devralan Komünarlı kadınların bari katlarda mermilere meydan okuyarak her düşenin yerini alıp bayrağı hiç yere düşürmeden taşır kadınlar. Ekim Devrimi ve Çin Devrimi'nde, her cepheye en ön safta yer alan kadınlardan devralındı bayrak, uzatıldı bu ülkemize... Ve Ayfer Celep'ten Dilek Polat yoldaşa geçti bayrak. O, "Her gün 8 Mart, her gün mücadele" şiarını hayatında somutlaştıranlardandı. Bundan dolayı özgürleşti. Örgütlü mücadeleyle geliştirdi, güçlendi. Ve her şeyi gibi canını da vermekten hiç geri durmadı.

Baharın serinliği, diriliği yayılsın diye tüm canlara, O uzun bir yolculuğa çıktı. Uzun yolun zorluklarını bir bir aşarken bir ışık bıraktı geride. Zalimleri yakan, halkları-yoldaşları aydınlatan bir ışık. Nisan güneşi her zaman parlamış diye gökyüzünde, 7 Nisan 2006'da bu bayrağı geride kalanlara uzattı. Işığı yaymamız için bize bıraktı. Göz yaşları, yas değil inanç, bağlılık, kararlılık ve özgürlüğün yolunu bıraktı ardından. Özellikle de yeni Ayferlere, Dileklere. Hadi uzat elini. Tut bayrağı, al ve yay ışığı!

(Bir yoldaş)

Ustalardan mücadelemize ışık tutan sözler

* Bilgi pratikle başlar, pratikle elde edilen zari bilgiler yeniden pratiğe dönmelidir. Bilginin aktif rolü, yalnız duygusal bilginin akli bilgiye faal sıçrayışında görülmez, aynı zamanda ve daha önemlisi akli bilginin devrimci pratiğe sıçrayışında görülmelidir. (Mao, Seçme Sözler, s. 120)

* Çetin bir çalışma önümüze konulmuş ve sırtımıza yüklenmek için bize meydan okuyan bir yük gibidir. Bazı yükler hafiftir, bazıları da ağırdır. Öyle insanlar vardır ki, hafif yükleri seçerler, ağırılarını da başkalarına bırakırlar. Güzel bir davranış değildir. Bazı yoldaşlar da başka türlü davranırlar, rahatları başkalarına bırakırlar ve ağır yükleri kendileri taşırlar, herkesten önce güçlüklerle dayanırlar, rahatı da en son onlar tadarlar. Bunlar iyi yoldaşlardır. Hepimizin onların komünist ruhundan örnek almalyız. (Mao, Seçme Sözler, s. 136)

Pusulada

Devrimci militanlık, kendiliğindencilik ve durağanlığı yadsır!

Devrimci çalışmanın en büyük handikapı kendiliğindencilik ve durağanlıktır. Durağanlığın ve kendiliğindencilik olduğu her yerde, militan mücadele, yeni halebter yetiştirme, somut sorunlar üzerindeki hareketlere geçirme vb. konularda eksiklikler mutlaka ki olacaktır.

Bugün bu noktadaki eksik ve yanlış yaklaşımlarımız devam etmektedir. Öyleyse nerede, hangi alanda çalışırsak çalışalım, her komite, her hücre ve hatta her birey döne döne günlük yaşamını taşıdığı misyona uygun olarak düzenleyip düzenlemediği sorusuna yanıt aramalıdır. Düşünüş tarzımızda problem varsa, pratik çalışmalarımızda yani görev ve sorumluluklarımızı yerine getirme konusunda da problemlerin olmaması düşünülemez.

Daha da somutlarsak; Devrim bir bedel, sınırsız bir emek verme eylemidir. Demokratik Halk Devrimi ve sosyalizm mücadelesinde ideolojik olarak tereddüte düşenlerin, bedel ödeme, görev ve sorumluluklarını yaratıcı bir temelde yerine getirme konusunda da sıkıntılar yaşamaları kaçınılmaz olur. Çünkü; bu bir niyet sorunu değil, neyi, ne ölçüde istediğimiz ve halkın davasına hizmet etmek için her türlü bedeli ödemeye ne kadar hazır olup olmadığımız sorundur. Bu temel bir sorundur. Örgütlü mücadelede bu sorunu doğru bir temelde çözülmediği sürece, pratik başarılar elde etmek mümkün değildir.

Daha da önemlisi bu konuda Marksizm-Leninizm-Maoizm temelinde bir pratik hat için, geneli somuta uygulamada yaratıcılık, ezilenlerin

somut taleplerinin doğru tespiti ve bu uğurda ısrarlı bir pratiğin izlenmesi gerekir. Emekçilerin, ezilen ulusların taleplerinin doğru belirlenmesi, MLM bilgi teorisini ve süreci bu bilgi teorisinin ışığında kavrama gerçeğini zorunlu kılar. Burada sözünü ettiğimiz pratik, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü ettiğimiz pratik fikir üretmektir. Proletarya Partisi'nin önüne koyduğu görevleri buldukları alanlarda en iyi tarzda uygulamak noktasında çaba harcamaktır. Yeni militanlar kazandırmaktır. Çalışma alanlarında kitleleri örgütlemek için, randevudan randevuya koşan, dar pratik içinde kendini tüketen bir tarz değildir. Sözünü

Yaşamda ve mücadelede "Vardık, Varız, Var olacağız!"

Emperyalist saldırganlığın dünyada ve bölgemizde giderek yükseldiği, bu saldırganlığa paralel olarak, ülkemiz uşak egemen sınıflarının, emperyalist politikaları hayata geçirmeye hız verdiği, yine bu politikalar doğrultusunda, işçi-emekçi yığınlara dönük sosyal yıkım saldırılarının ve her türden ekonomik-demokratik hak gasplarının yaşandığı ve halkın gerçek gündemi olan bu gündemleri sapırmak için, sınır ötesi hareket, türban vb. meselelerin gündeme taşındığı bu süreçte, bir 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü daha geride bıraktık.

Bu yılki 8 Mart kutlamaları bir kez daha, egemenlerin ve feminist-reformist akımların tüm iğini boşaltma, sınıfsal özünden koparma çabalarına karşın, olanca kızılığ ile yapıldı. Kızıl renklerin alanlara aktığı bu kutlamalar aynı zamanda yukarıda dile getirilen saldırı politikalarına karşı da isyanın haykırıldığı, tüm bu saldırıları geri püskürtmenin yegane yolunun, kadın-erkek ortak mücadeleden geçtiğinin ısrarla vurgulandığı eylemlere dönüştü.

İstanbul

Çok sayıda devrimci-ilerici kurum tarafından, "Emperyalizme, Şovenizme ve Gericiliğe, Sosyal Yıkıma, Sömürüye ve Ayrımcılığa Karşı Kadınlar Örgütlü Mücadeleye" şiarı altında, 9 Mart günü Kadıköy'de gerçekleştirilen mitingte kadın-erkek binlerce kişi katıldı.

Partizan, HÖC, BDSP, HKM, Kaldıraç, PDD, Pir Sultan Abdal Dernekleri, TKP, ÇHD, Türk-İş Şubeler Platformu, Odak, Kız ve KESK'li kadınların yanı sıra, daha birçok kurumun katıldığı miting, saat 14.00'te Tepe Nautilus önünde toplanılmasıyla başladı.

En önde "Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" şiarının yazılı olduğu ortak bir pankartın olduğu kortej, buradan Kadıköy İskele Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti.

Kortejin en önünde yer alan Partizan mitingde, "Yaşamda ve Mücadelede 'Vardık, Varız, Varolacağız'- Yeni Demokrat Kadınlar" ve "Kadın Erkek El Ele Demokratik Devrime" yazılı iki pankartla katıldı. Ayrıca çok sayıda kadın şehidin resminin olduğu dövizler taşıyan Partizan kitlesi, yoğun ve coşkulu katılımıyla dikkat çekti.

Miting devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşen kadınların şahsında yapılan saygı duruşuyla başladı ve ÇHD İstanbul Şube Başkanı Zeycan Balcı'nın kurumlara adına yaptığı ortak açıklamayla devam etti. Ardından, Yasemin Göksü sahne alarak, ezgilerini seslendirdi. Göksü'dan sonra programa katılan Şair Ruhana Mavruk da şiir okudu. Miting son olarak Grup Yorum'un seslendirdiği coşkulu parçalar ve çekilen halaylarla sona erdi.

Mersin

Saat 10.00'da Mersin Devlet Hastanesi önünde eylem alanını dolduran hep birlikte "8 Mart kadın-erkek elele mücadele günüdür" diye

haykırdı. Mitinge Liseli Öğrenci Birliği (Mersin LÖB) de parasız eğitim ve her türlü baskıya karşı katıldı. Ve daha birçok demokratik kurum, dernek, parti ve sendika da alanlardaydı. Miting alanına gelindiğinde alanda saygı duruşunun ardından 8 Mart'ın tarihi anlatıldı ve halaylar eşliğinde miting bitirildi.

İzmir

8 Mart günü saat 13.00'de Konak Pier önünde "Kadın olmadan devrim olmaz -Devrim olmadan kadın kurtulmaz" pankartı arkasında toplanan Alinteri ve Partizan okurları buradan Sümerbank önüne kadar yürüdü. Ellerinde işçi, köylü, Filistinli, Afganistanlı, Iraklı, Kürt kadınlarının ve devrim mücadelesinde ölümsüzlüğe uğurladığımız kadın şehitlerin resimleriyle yürüyen kitle alana gelindiğinde devrim şehitleri anısına saygı duruşu yaptı ve ardından hazırlanan ortak basın açıklaması okundu. Mihriban Karakaya'nın okuduğu metinde 8 Mart'ın tarihsel anlatıldı ve isyan-kavga-mücadele günü olduğunun altı çizildi. Ardından bir kadın emekçi "Ekmek ve Gül" şiirini okudu.

Tecrite karşı direnen devrimci tutsakların ve özeld devrimci kadın tutsakların uğradığı saldırılara dair bir tutsak yakınının mektubunun okunmasından sonra saz eşliğinde söylenen ezgiler ve çekilen halaylarla etkinlik sona erdi.

Adana

8 Mart Cumartesi günü Adana'da Devrimci 8 Mart Platformu'nun (Alinteri, BDSP, ÇHKM, DHP, HÖC, SSH ve Partizan) düzenlediği eyleme yaklaşık 100 kişi katıldı. Akşam saat 18.00'de başlayan meşaleli yürüyüşte "Cinsel sınıfsal ulusal sömürüye son" pankartı açılarak, kısa bir yürüyüş yapıldı ve ardından basın açıklaması okundu. Açıklama sona ererken kısa bir müzik dinletisi verildi. Halaylar eşliğinde eylem sonlandırıldı.

(Adana İK okurları)

Hatay

8 Mart öncesi biraraya gelen Partizan, DGH, HÖC, Alinteri ve Sosyalist Barikat olarak 8 Mart'a ilişkin ortaklaşa sağlanabilecek kurumlara gidildi, ama olumlu yanıt alamadı. Neticede devrimci gruplar "Devrimci 8 Mart Platformu" oluşturdu. Bizler bu platform üyeleri olarak 2 hafta önceden çalışmalarımıza başlattık, ortak çıkardığımız afiş ve bildiriler belirlenen bölge ve yerlere yapıştırıldı ve dağıtımı yapıldı. 8 Mart günü merkez Ulus Meydanı'nda saat 12.30'da tüm gruplar bir araya geldi. Alanda açılan "Ulusal, cinsel, sınıfsal baskı ve sömürüye karşı örgütlenelim!" ortak imzalı pankartı açıldı ve eylem zılgıt ve alkışlarla başladı, ardından basın metni okundu. Ortak slo-

ganlardan sonra müzik grubu kısa bir dinleti verdi. Ardından küçük bir şkeçe eylem devam etti, son olarak yaklaşık 100 kişinin katıldığı etkinlik halaylarla son buldu.

(Hatay İK okurları)

Dersim

Dersim'de Emekçi Kadınlar Günü yaklaşık bir ay önceden hem kendi çalışmalarımız hem de 8 Mart Örgütlenme Komitesi düzeyinde başladı. Çalışmalar içerisinde radyo programı, mahalle toplantıları, afişleme ve bildiri dağıtımları gerçekleştirildi.

8 Mart Cumartesi günü saat 11.00'de Sanat Sokakı'nda biraraya gelen Örgütlenme Komitesi bileşenleri HKM, Partizan, HÖC, ESP, DHP ve EMEP kortejler halinde Demir Oluk üzerinden mitingin yapıldığı Kışla Meydanı'na yürüdü. Burada devrim

şehitleri için gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından miting sunum ve konuşmalarla devam edildi. Çekilen halaylar ve Umuda Türkü müzik grubunun söylediği marşlar ve türkülerle etkinlik sonlandırıldı.

Bizler Partizan olarak yürüyüşe Raa Demokratik Devrim De Cini U Cüamerdi Tehermede (Kadın Erkek El Ele Demokratik Devrim) pankartıyla katıldık. Kortejimizde kadın ve erkeğin birlikte mücadelesinin önemi vurgulandı.

(Dersim İK okurları)

Erzincan

Bizler Erzincan YDG olarak bu yıl oluşturulan 8 Mart Kadın Platformu'nda (Partizan, YDG, YDGH, DHP, ESP, DTP ve KESK bileşenleri) yerimizi aldık. İlk olarak saat 12.30'da Eğitim-Sen önünden Cumhuriyet Meydanı'na kadar bir yürüyüş düzenlendi. Meydana gelindiğinde basın açıklaması yapıldı. Yürüyüş esnasında sık sık "8 Mart kızıldır kızıl kalacak", "Jin jyan nabe", "Kadın erkek elele, örgütlü mücadeleye", "Kimsenin namusu olmayacaktır" vb. sloganlar atıldı. Basın açıklamasından sonra kitlesele olarak Eğitim-Sen binasına gidildi. Burada kadın sorunlarını anlatan bir tiyatro gösterimi yapıldıktan sonra 8 Mart etkinliği sona erdi.

(Erzincan YDG)

Linz

Yapılan etkinlikler Mezopotamya Anadolu Kültür Derneği ve Umud Kültür Merkezi önderliğinde Amara Kürt Kadınlar Derneği, Linz Yeni Demokrat Kadınlar Derneği tarafından gerçekleştirildi. 400 kişinin katıldığı etkinlikte büyük bir kesim kadın ve gençlerden oluşuyordu ve oldukça coşkulu oldu. Açılış konuşması Kürtçe ve Türkçe yapıldı ve ardından bir dakikalık saygı duruşuna geçildi.

ATİK- Kadınlar Komisyonu'nun hazırlanmış olduğu dia gösterildi. Umud Kültür Merkezi'nin hazırlanmış olduğu şiir ve solo grubu da etkinlikte yerini aldı. Büyük beğeniyle izlenen ve alkışlanan gruptan sonra Amara Kürt Kadınlar Derneği Temsilcisi mesajını sundu ve Mezopotamya Folklor Ekibi yerini alarak oyunlarını sergiledi. Yarım saatlik bir aradan sonra Mezopotamya Müzik Grubu ve Halk Ozanı Delil Xidir yerini alarak yoğun alkışlar arasında programını bitirdi. ATIGF-Ülke Kadınlar Komitesi ve Yeni Demokrat Kadın Derneği temsilcisi sahne olarak mesajlarını sundu. ATIGF ve Mezopotamya Kültür Derneği'nin getirmiş olduğu Koma Çar Newa sahne alırken zılgıtlarla ve sloganlarla karşılandı. Koma Çar Ne-

Kars

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesiyle Kars'ta Eğitim-Sen, DİSK, Devrimci Gençlik, Sınıf dergisi, Gençlik Federasyonu ve YDG'nin ortak hazırladığı bir etkinlik oldu. Yaklaşık 150 kişinin katılımıyla Cumartesi günü saat 12.00'de Şehir Meydanı'nda gerçekleştirilen basın açıklamasında DİSK'in insiyatifinde devrimci yapılardan da önerilerin sunulduğu bir basın metni okunmuştur. Basın açıklaması alkış eşliğinde, bir süre yürüyerek sonlandırılmıştır.

(Kars YDG)

Malatya

8 Mart'ı kutlamak ve direnişte olan TEKEK işçilerine destek olmak için Partizan, HÖC'lü kadınlar, EKD-G, DHP, DTP, EMEP, ÖDP, İHD ve KESK, Malatya'da bir yürüyüş düzenledi.

8 Mart günü Malatya İHD önünde biraraya gelen kitle, burada kortejler oluşturarak davul ve zurna eşliğinde direnişte olan TEKEK önüne doğru sloganlarla yürüyüşe geçti. TEKEK önüne gelen kitleyi işçiler sloganlar ve karanfillerle karşıladı.

Burada yapılan açıklamada "TEKEK'de işçi kadınlar; özelleştirmeye, yağmaya karşı direniyorlar. Bizler de bu 8 Mart'ta; işini, ekmeğini, geleceğini ve örgütlenme hakkını savunmak için, direnişte olan TEKEK işçileriyle dayanışma bilincini ve eylemliliği yükseltmek için buradayız" denildi.

Eyleme Malatya YDG de hazırladığı "Cinsel ulusal sınıfsal sömürüye son", "Kadın erkek el ele örgütlü mücadeleye" dövizleriyle katıldı.

(Malatya YDG)

Trabzon

Bu yıl 8 Mart YDG, HÖC, ÖEP, Ekim Gençliği'nin örgütlediği bir etkinlik ve basın açıklamasıyla kutlandı. Çalışmalar üniversitede yapılan afişler ve dağıtılan bildirilerle duyuruldu. Cumartesi günü saat 12.00'de Trabzon İnsan Hakları Derneği'nde yapılan etkinliğimize yaklaşık 50 kişi katıldı. Bir açıklama ile başlayan etkinlik, emekçi kadınların da olduğu bir söyleşi ile devam etti. Burada kadın arkadaşlarımız sorunlarını anlattılar ve özellikle senelerde 8 Mart'ın içinin boşaltılmaya çalışıldığını belirttiler. Etkinliğimiz şiir dinletisi ve müzikle son buldu.

Ardından Meydan Park'a geçerek bir tiyatro gösterisi yaptık. Tiyatroda savaşta kadının yaşadığı sıkıntılar ve kurtuluşun direnen halkların mücadelesiyle olacağı vurgulandı. Sonrasında "Kadın erkek elele, emperyalizme karşı mücadeleye" pankartıyla bir basın açıklaması yapıldı.

10 Mart Pazartesi günü aynı tiyatroyu, KTÜ Makina Mühendisliği kantininde gerçekleştirmek istedik. Okunan şiirden sonra tiyatro başladı, ama bir tiyatroya bile tahammülü olmayan kolluk güçlerinin müdahalesi gecikmedi. Kantinci sıkıştırarak tiyatroyu kantinde yapmamızı engellediler. Bizler de tiyatro oyunumuzu dışarıda gerçekleştirip, sloganlarla eylemimize son verdik. 11 Mart'ta bu etkinlikten kaynaklı 3 arkadaşımız gözaltına alındı.

(Trabzon YDG)

Bursa

9 Mart günü Partizan, EKD, ESP, DHP, BDSP ve Kız bir eylem organize etti. Fomara Meydanı'nda saat 14.00'de toplanan kitle burada en önde "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son-Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü" yazılı ortak pankart, arkasında da her kurum kendi pankart döviz ve flamalarını açarak kortejler oluşturdu. Partizan korteji "Kadın erkek elele demokra-

tik devrime" yazılı pankart, çeşitli dövizler ve Partizan flamalarını açtı. Sloganlarla Santral Garaj metro istasyonuna kadar yüründü. Burada kurumlara adına ortak metin okundu. Açıklamadan sonra davul zurna eşliğinde kitle halaylar çekerek eylemi bitirdi.

Sivas

8 Mart vesilesiyle, DGH ve YDG tarafından örgütlenen etkinlik, 12 Mart Çarşamba günü saat 15.00'te Eğitim-Sen Sivas Şubesi'nde yapıldı. Şehit düşmüş devrimcilerin anısına yapılan saygı duruşuyla başlayan etkinliğe 2 kadın ve 1 erkek konuşmacıların konuşmalarıyla devam edildi. Konuşmacıların 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nün tarihsel önemi, işçi, köylü ve öğrenci kadınların sorunları, feodal baskı unsurları altında ezilen kadınların sorunlarına değinildi.

(Sivas YDG)

Kadınlar birleşin!

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde direnişte olan TEKEK işçisi kadınlarla bir sohbet gerçekleştirdik.

- Bize direnişinizi anlatabilir misiniz?

- 22 Şubat'tan beri fabrikamızın satılmaması için direniştiyiz. Direnişte olan kadınlar daha mücadeleciler. Toplumda kadınlar daha fazla eziliyor. Ülkemizde kadınlar ikinci planda. Evde, işyerinde, hayatın her alanında kadınlar çalışıyor, ancak bu emekleri görülmüyor. Erkekler sadece baba ve eve para getiren kişi. Bu iş bizim özgürlüğümüz bu direnişte iş ve ekmeğimizi.

- 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde direnen kadınlar olarak iletmek istediğiniz bir şey var mı?

- Kadınlar birleşin, beraber olunlar haklarını yedirmesinler. (Malatya YDG)

Yorumsuz...

* Geçtiğimiz haftalarda 8 Mart Dünya Kadınlar Günü nedeniyle yapılan birçok etkinlikte kadının yaşadığı şiddete dikkat çekilirken, Diyarbakır'da bir kadın intiharı daha yaşandı.

Bağlar Beldesi'nde meydana gelen olayda, kimliği belirlenemeyen 25 yaşlarında bir kadın 6. kattan atlayarak yaşamına son verdi. Kısa bir süre önce de Diyarbakır'da genç bir kadın temizlikçilik yaptığı evde kendini asarak yaşamına son vermişti.

* Yine Diyarbakır'da Fatma Kaçmaz (33) adlı kadın, Silvan yolu üzerinde bulunan köprüden atladı. Dicle Nehri'ne düşen Kaçmaz, şans eseri yakında bulunan bir genç tarafından kurtarıldı.

* Adapazarı'nda teyzesinin oğlundan gelen cep telefonu mesajlarının ardından kendisini aldattığını düşünen iki çocuk annesi eşi Havva Özcan'ı Sakarya Nehri kıyısında kılıotuyla boğarak öldürüp cep telefonunu cinsel organına sokan Muammer Özcan'a 25 yıl hapis cezası verildi. Ancak mahkemede gayet "duygusal" konuşan ve neredeyse orada bulunan herkesi duygulandıran Özcan'ın ağır tahrik altında suçu işlediğine karar vererek cezası 15 yıla indirildi.

* Ağrı'nın Diyadin ilçesinde intihar teşebbüsünde bulunan genç bir kadın ağır yaralandı. Diyadin ilçesine bağlı Kardeşli (Xidik) Köyü'nde oturan Tuğba Demir, kimsenin evde olmadığı sırada evde bulunan av tüfeğiyle intihar teşebbüsünde bulundu.

* 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nün alanlarda kutladığı gün, Nasibe Tutuş adlı kadın 16 yıldır evli olduğu eşi ve bakıp büyüttüğü üç çocuğundan tarafından feci şekilde dövüldü. Eşinden şikayetçi olan Tutuş, polislerin kendisine "büyüküklük sende kalsın şikayetini geri al" dediğini söyledi.

Avrupa'da 8 Mart coşkusu

Frankfurt

Dünyanın birçok yerinde olduğu gibi Almanya'da da çeşitli kent ve illerde, 8 Mart etkinliklerle kutlandı. Bu yerlerden bir tanesi de Frankfurt.

Aylar öncesinde başlayan hazırlıklar, ATİK-Yeni Kadın'ın da içinde yer aldığı ortak bir kadın platformu tarafından yapıldı. Etkinlik önce Frankfurt Kültürlerarası Gençlik Forumu (KAGEF) Derneği'nin bünyesinde çalışma yürüten Gökkuşağı Sanat Atölyesi'nin Müzik Korusu'yla başladı. Seslendirdikleri çeşitli türkülerin ardından Enternasyonal'i Almanca söyleyerek bitirdiler. Sonra deşişik kadın kurumlarına söz hakkı verildi. ATİK Yeni Kadın Komisyonu adına da bir konuşma yapıldı. Hemen ardından ADKH, Courage, Feminist Partisi ve Avrupa Kürt Kadın Hareketi de bildirilerini okudular. Şiirler okunduktan sonra halaylar çekildi. Etkinlik bitirildikten sonra yürüyüşe geçildi. Alana döndükten sonra yaklaşık 3 saat süren etkinlik, halay ve alkışlarla sona erdi.

(Frankfurt İK okurları)

Paris

Fransa'da, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü vesilesi ile birçok kurum kadınlarla yönelik haksızlıkları çeşitli yollarla dile getirdi. Örneğin Fransa'da, sosyal yaşamdaki tablo bu geçişin bir yansımasıdır. Eşler arası şiddetten her üç günde bir, bir kadın yaşamını yitirmektedir. Yine yılda 48 bin kadın tecavüze uğramaktadır. Zorla evlilik ve fuhuş gibi çeşitli kölelik biçimleri, eşitlik, kardeşlik ve özgürlükten dem vuran Fransa'da politik-ekonomik sistemin bir sonucu olarak varlığını sürdürmektedir.

Tam da buna parmak basmak üzere 8 Mart günü Paris'te bir buluşma gerçekleşti. Fransız "Komünist" Partisi, Paris İnsan Hakları Ligi gibi onlarca Fransız parti ve kurumun yanı sıra göçmen kurumlar da mitingde yer aldılar. Les Halles Meydanı'nda saat 15.00'te başlayan mitingde Partizan okurları olarak bizler de pankartlarımızla katıldık. Günün anlam ve önemiyle ilgili konuşmaların yapıldığı etkinlik, alanda yoğun bir şekilde atılan Fransızca sloganlarla sona erdi.

(Paris İK okurları)

Avrupa grevlerle sarsılıyor!

Yunanistan

Sermaye sınıfının, çalışan emekçi kesimlere yönelik saldırıları birçok ülkede olduğu gibi Yunanistan'da şiddetlenerek devam etmekte. Şu günlerde ülkemizde de gündemde olan ve tepki toplayan Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortasına benzer bir yasanın geçirilmeye çalışıldığı Yunanistan'da buna karşı tepkiler de çığ gibi gelişmekte. Yasa ile beraber, emeklilik yaşı ilk aşamada 60'a yükselirken emeklilik maaşları da buna paralel azalmakta. Bugüne kadar farklı fonlara bağlı olan pek çok iş kolu İKA (Yunanistan'ın SSK'sı)'ya bağlanarak mevcut kimi haklarından olmaktadır. Sağlıksız ve ağır iş kolları kapsamında olan kimi sektörler buradan çıkarılarak, zaten hayat süreleri çalışma koşullarından dolayı kısalan emekçilerin emeklilikleri ellerinden alınmaktadır. Ön görülen değişikliklerle beraber, kadınların emekli olabilmeleri için ekstradan 5 ile 10 yıl kadar daha çalışmaları gerekmektedir ve annelikten dolayı var olan kimi hakları da ciddi oranda kısılmaktadır. Ülkedeki grev dalgası geçen haftalarda liman işçilerinin özelleştirme saldırısına karşı başlattıkları direnişle başlar, geçen haftadan itibaren Kamu Elektrik İşletmesi (DEI) çalışanları, belediye temizlik işçileri,

doktorlar, avukatlar ve banka çalışanları da grevlere katılan kesimler oldular. Özellikle elektrik işletmesi çalışanlarının grevi bir haftayı geçerken, elektrik üretim tesislerinin işlememesinden dolayı da günde 2 saatle başlayan elektrik kesintileri bu hafta ile birlikte (10-16 Mart) 1 saatlik kesintilerle devam etmekte. Diğer yandan temizlik işçileri de 9 Mart Pazar gününden beri greve gitmesi ile ülkede çöpler toplanmadı. Avukat ve doktorlar ve banka çalışanları 48 saatlik grevlerle sürece katıldılar. 13 Mart günü meclis alt komisyonunda görüşülmeye başlanan tasarıyı protesto etmek için iş durdurma eylemi yapan işçi ve memur sendikaları konfederasyonları meclis önünde toplanarak tasarının geri çekilmesini istediler. Binlerce kişinin katıldığı eylemde hükümet politikaları protesto edildi. Geride bırakılan bu grev haftasının kuşkusuz en önemli aktörleri **elektrik kurumu ve temizlik işçileri** oldular. Elektrik ve temizlik işçilerinin yanı sıra avukatlar da bu hafta boyu greve gideceklerini duyurdular. 19 Mart Çarşamba günü ise genel greve gidilecek. Perşembe günü ise meclis önünde yeniden eylem düzenlenecek. Uzun süredir devam eden grevler hükümeti zor durumda bırakırken hal-

kın büyük kesiminden de destek almaya devam etmekte. Eylemlerin baskısına dayanamayan hükümet tasarıda son dakika değişikliği yaparak temizlik işçilerinin de ağır ve sağlıksız iş kollarına dâhil olmalarını sağladı fakat yine de grevin sonlanmasını sağlamadı. Temizlik iş kolunda faaliyet yürüten iki federasyondan biri hükümetin teklifini kabul ederek örgütlü olduğu yerlerde greve son verdi. Ancak diğer federasyon greve devam etmekte ve ülkenin önemli iki kentinde (Atina ve Pire) ve daha birçok bölgede grevler devam etmekte.

Önümüzde ki günler Yunanistan'da mücadelenin daha da şiddetleneceği mesajı vermekte.

Yunanistan'dan bir işçi-köylü okuru...

Fransa

Eylemleri hayatı felç ediyor

Fransız emekçileri, sosyal yıkım saldırılarına karşı gerçekleştirdikleri eylemlerini sürdürüyor. Bu kapsamda eylem yapan kesimler en son demiryolu çalışanları ve emekçilerdi.

Demiryolu çalışanlarının sendikası SNCF'nin çağrısı ile gerçekleşen iki günlük grev, daha yüksek ücret ve insanca çalışma koşulları gibi talepleri

çerçevesinde. Ayrıca geçtiğimiz yıl çıkarılan bir yasayla, demiryolu işçilerinin emekli olabilmek için, 37.5 yıl yerine 40 yıl sosyal kesinti ödemesi getirilmişti. Sendikaların talepleri arasında, bu iki buçuk yıllık farkı, ücretlerin dengelenmesi yoluyla kapatma hedefi de bulunuyor.

Diğer taraftan ücretlerine zam yapılmasını talep eden binlerce emekli de, Fransa'nın dört bir yanında eylemler gerçekleştirdiler. Enflasyonda geçtiğimiz yıl 1.5 artış olmasına karşın, emeklilere bu yılın başında 1.1 oranında bir zam yapılmıştı. Ancak bu artış yetersiz bulan emekçiler, emekli aylıklarına daha yüksek oranda bir zam talep etmekte. Binlerce kişinin katıldığı eylemler CFDT sendikasının öncülüğünde gerçekleşirken,

başbakan yardımcısı sendikalardan oluşan bir heyetle görüşmeyi kabul etti.

Portekiz

Eğitim emekçileri kitlesel eylem yaptı

Socrates hükümetinin "Eğitim Reformu"na karşı çıkan eğitim emekçileri, 9 Mart'ta, başkent Lizbon'da kitlesel bir eylem gerçekleştirdiler. Yaklaşık 80 bin öğretmenin katıldığı eylem, Portekiz'de bu zamana kadar gerçekleştirilen en büyük eylem olma özelliği taşıyor.

Öğretmenler, "Öfke Yürüyüşü" adı verilen eylemde hükümeti, eğitimde değişiklikler giderken ülkedeki 140 bin eğitimciyi yok saymakla suçladılar.

Zimbabve

Zimbabveli öğretmenler, sağlık çalışanları ve devlet memurları tüm ülke çapında eylemler yaptılar. Eylemlerde dile getirilen başlıca talep ise, maaşlarının tekrar gözden geçirilmesi.

Eylemlerin sürdüğü günlerde bir açıklama yapan, **Kamu Çalışanları Birliği Sendikası**, hükümetin talepleri dikkate almayarak, üyelerini greve gitmeye zorladığını belirtti. Kamu çalışanlarını öfkeli eden nedenlerin başında ise, askerlere ve polislere oldukça yüksek bir ücret artışı yapılması, düşük faizli verilmesi, ancak kendi taleplerinin dikkate alınmaması geliyor.

Almanya

18 Mart Uluslararası Siyasi Tutuklularla Dayanışma Günü vesilesiyle Stuttgart Partizan taraftarları olarak Enternasyonal Eylem Birliği Stuttgart Platformuyla ortak bir panel düzenlendi. Panelde Uluslararası konuşmacılar olarak Jose Maria Sison (Filipin Komünist Partisi adına), Avrupa Filistinli Tutuklularla Dayanışma Birliğindeki Temsilcisi Jamalat Abu Yousef ve Türkiye'den de bir arkadaşımız katıldı. Panel devrimci dayanışma ve devrimci coşkuyla son buldu.

Stuttgart Partizan taraftarları

Kolombiya

Kolombiya'nın **Cerro Matoso** kentinde bulunan nikel madeninde çalışan 3500 maden işçisi sözleşmeli işçi statüsünün kaldırılarak, kadrolu işçi statüsüne geçmek için greve gittiler. Söz konusu maden ocağı uluslararası ham madde şirketi BHP'ye ait. Maden ocağında çalışan işçilerin bini kadrolu olarak çalışırken 2500 işçi geçici ve kısa süreli iş sözleşmeleri ile çalışmaktalar. maden işçileri sendikası **Sintracerrromatoso** grevle birlikte tüm işçilerin kadrolu olmasını talep ediyor.

Afganistan

Afganistan'ın kuzeyinde bulunan **Herat** kentindeki sağlık sektörüne ait küçük bir fabrikada çalışan yüzlerce işçi grev kararı aldı. Grevci işçiler kaçırılmaları ve diğer saldırılara karşı daha fazla güvence istiyorlar. BM raporuna göre Afganistan'da sadece 2007 yılında **8 bin insan** bu vb. nedenlerle yaşamını yitirdi.

ABD

ABD'deki liman işçileri sendikası **ILWU**, tüm ABD limanlarında 1 Mayıs'ta greve gideceğini duyurdu. Grevin başlıca talebi ise, Irak ve Afganistan işgallerinin son bulması. Tüm askeri birliklerin Ortadoğu'dan hemen çekilmesi de yine talepler arasında. Bu grev kararı ABD sendikalarının on yıllardan beri savaşa karşı aldıkları ilk grev kararı olma özelliği taşıyor.

Filipinler

Arroyo karşıtı eylemler sürüyor!

Geniş yığınların, seçime hile karıştırmak ve yolsuzlukla suçladığı Filipinler başkanı Arroyo'ya karşı haftalardır gerçekleştirdiği eylemler hız kesmeden ve daha da kitleselleşerek sürüyor.

Mart ayının ilk günleri boyunca, her gün gerçekleşen eylemlerin her birine katılım ise yaklaşık yüz bin civarında. Manila'da gerçekleşen son eylemde, binlerce işçi Filipinlerin güneyinde bulunan Laguna Eyaleti'nden yola çıkarak başkent Manila'daki Başkanlık Sarayı'na kadar süren bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Eylemde Arroyo'nun istifasının yanı sıra, daha yüksek ücret ve insanca çalışma koşulları gibi talepler de dile getirildi. Arroyo karşıtı eylemler 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde de devam etti. 8 Mart günü bir araya gelen binlerce emekçi kadın, ellerinde taşıdıkları "**Gloria defol!**" yazılı dövizlerle, bir yürüyüş gerçekleştirerek, Arroyo'yu istifaya çağırıyorlar.

Peru'da eylemlerin ardından gelen OHAL devam ediyor

Perulu köylülerin **Serbest Ticaret Anlaşması (FTA)** karşıtı eylemleri, ardından güvenlik güçleri tarafından gerçekleştirilen 4 ölü bırakmış, iki gün süren eylemlerin ardından ülkede OHAL edilmişti. Devlet Başkanı Garcia tarafından ilan edilen OHAL, haftalar geçmesine rağmen yürürlükte kalmayı sürdürürken, bu süre içinde 700'den fazla köylü tutuklandı. Tutuklamaların "**terörle mücadele**" yasası çerçevesinde gerçekleştirildiği ve köylülerin ise "**terör örgütüne üye olmak**"la suçlandığı öğrenildi. Hükümet bundan böyle gelişebile-

cek eylemleri de şiddetle bastırma kararı almış durumda.

Peru'ya dayatılan FTA antlaşması, Peru hükümetinin, yerli üretimi neredeyse bitirerek tarımsal alımı ABD'den yapması üzerine kurulu bir sömürü antlaşması. **Peru Çiftçiler Federasyonu (CCP)** ve birçok toplumsal muhalefet örgütü tarafından yapılan çağrıyla, 18 Şubat'ta bir grev başlatıldı. Köylüler bu grevle birlikte, hükümetten ABD'yle imzalanan Serbest Ticaret Anlaşması'nın iptal edilmesini ve yerel tarıma devlet teşviki uygulanmasını talep

etmişlerdi. Ancak köylülerin eylemi şiddetle bastırılmaya çalışılmış ve bu gelişme üzerine öğretmenler, doktorlar ve birçok meslek örgütü Garcia hükümetinin hızla hayata geçirdiği neo-liberal politikalara karşı bir dizi eylem gerçekleştirmişti. Grevleri de içeren bu eylemlerde saldırılar gündeme gelince, eylemler ve grevler diğer iş kollarına yayılmış, ülkede hayat felce uğramıştı. Hükümet ise eylemlere dönük saldırılarının şiddetini daha da artırınca, 4 eylemci güvenlik güçleri tarafından katledilmiş, ardından ise OHAL ilan edilmişti.

Somali

Direnişçiler iki kenti ele geçirdi

ABD destekli Etiyopya Ordusu'nun geçtiğimiz yıl Somali'ye dönük gerçekleştirdiği işgal saldırısı sürerken, işgale karşı direniş de büyüyor.

Direnişçilerle, işgal güçleri destekli Gevci Hükümet Ordusu arasında süren ve ülkeyi iç savaşın eşiğine getiren çatışmalar çok sayıda insanın ölümüne, yüz binlerce insanın da göç etmesine neden olurken, direnişçilerin iki kenti geçici olarak ele geçirdiği bildiril-

ilmekte. Başkent **Magadişu**'nun 320 km. kuzeyinde bulunan **Belet** kentine saldırı düzenleyen direnişçiler 5 askeri öldürürken, çok sayıda askeri aracı da kullanılmamış hale getirdiler. Belet'den önce ele geçirilen **Hudur'a** ise hiç çatışma olmadan girmişler.

Ele geçirdikleri bölgede üç saat kalan direnişçi grubun, tekrar geri çekildiği de gelen haberler arasında.

Evrensel Bakış

Soykırım parasıyla soykırım!

El-Aksa intifadasının başladığı dönemde İsraili bir subay, esir aldıkları elleri zincirli Filistinli tutuklulara dönerek şöyle diyordu: "**Size Nazilerin bize davrandığı gibi davranacağız. Eğer elimizden kurtulursanız, belki siz de ilerde, bizim size davrandığımız gibi davranacağınız bir halk bulursunuz.**"

Siyonist subay bunları söylerken şaka yapıyordu. Onun bu tutumu, Yahudi-İsrail toplumuna empoze edilen kolektif bir ruh halinin yansımasıydı. İsrailileri en küçük bir suçluluk duygusu hissetmeden en vahşi suçları işlemeye iten de, işte bu hastalık derecesindeki ruh halidir.

Siyonizmin tarihi Yahudilere dönük Nazi soykırımından eski olsa bile, İsrail'in oluşmasında bu soykırımın etkisi olduğu bir gerçekliktir. Çünkü böylece Siyonistler, devlet kurabile-

nin argümanına kavuşmuştu. Yahudi soykırımı bugün hala İsrail'in Ortadoğu halklarına karşı işlediği suçların üstünü örtmede önemli bir etken olarak kullanılırken, Yahudi yerleşimcilerin duvarlarına yazdıkları "**Arapları gaz odalarına atalım**" sloganı bile "**mazur**" gösterilmeye çalışılmaktadır.

Batı Şeria'da görev verilen her İsraili askere, göreve başlamadan önce "**Soykırım Müzesi**" gezdiriliyor ve böylece İsrail askerlerinin Filistinlileri Nazi gözüyle görmesi sağlanıyormuş ki, Filistinlilere karşı daha acımasız davranırlar! Çok sayıda İsraili Yahudi'nin de yine Nazilere ve onların vahşetine karşı hayranlık duyduğu söyleniyor.

Filistin halkına dönük Siyonist vahşet, İsrail devletinin kurulduğu 1948 yılından çok daha gerilere uzanır. Siyonistler, "**vaat edilmiş topraklar**"

olarak adlandırdıkları Filistin topraklarına yerleşme fikrini daha 1900'lerin sonlarında, bu yıllarda düzenledikleri Siyonist kongrelerde tartışmaya başlamışlardır.

Osmanlı'nın çöküşü geçmesiyle birlikte, buradaki Osmanlı hakimiyeti son bulmuş ve Filistin toprakları İngilizlerin denetimine geçmişti. İsrail devletinin kuruluşuna kadar İngiliz mandasının altına imza atıldılar. Ve Siyonistlerin bu yere yerleşme hedefleri doğrultusunda parça parça ve genellikle de zorla Filistinlilerin elinden alınarak, Siyonistlerin Filistin topraklarına yerleşmeleri sağlandı. Ve Siyonistler bu dönemde en büyük desteği İngilizlerden gördü. İngiliz emperyalizminin temsilcileri bu dönemde Siyonistlere karşı direnen Filistinlilere dönük çok sayıda katliamın altına imza atıldılar. Ve Siyonist devletin kurulduğu günün ertesinde, Filistin'i terk ederek, Filistin halkını Siyonistlerin katliamlarıyla "başbaşa" bıraktılar. Filistin halkına dönük daha kapsamlı katliamlar ve insan hafızasını zorlayan vahşet, bu yıllardan itibaren en üst düzeyde bir seyir izledi.

Başta ABD emperyalizmi olmak

üzere, batılı emperyalistlerin açık ve büyük bir desteğini arkasına alan ve de kuruluşunda yine bu güçlerin imzası olan Siyonist devlet, sonraki yıllarda Ortadoğu'nun en büyük silahlı gücü haline geldi. Başta Filistin halkı olmak üzere, bölge halklarına dönük, aralıksız saldırılar gerçekleştirerek, emperyalizmin bölgedeki tartışmasız jandarması oldu ve bu misyonu bugün hala ve daha büyük bir saldırganlıkla sürdürmektedir.

ABD emperyalizmi, işgallerde girdiği büyük batağa rağmen, Ortadoğu'da hayata geçirmeye çalıştığı Büyük Ortadoğu Projesi'nde, bölgedeki uşak-işbirlikçi devletlere irili-ufaklı roller biçse de, en büyük rolü yine de İsrail'e vermiş bulunmakta. Siyonistlerin dönem dönem artan saldırganlığının ardından yatan başlıca neden de bildik üzere budur.

Ve bu saldırılar ABD emperyalizminin temsilcileri bölgeye her gelişlerinde daha da artmaktadır. İsrail'in Gazze'ye dönük son dönemdeki en kapsamlı saldırılarını gerçekleştirmesi, dikkat edilecek olursa Rice'nin son bölge ziyaretine denk gelmektedir.

Ve Siyonistler emperyalistlerden aldıkları güç ve destekle şımardıkça şımarmaktalar. Hatta ağzlarındaki baklayı çıkarıp, Filistin halkına dönük soykırım tehdidinde bulunacak kadar!

Evet, Siyonistler artık açık açık "soykırım yaparız" diyorlar.

Siyonist devletin kuruluşundan bu yana başta silah olmak üzere, emperyalistlerden büyük meblağlarda yardım ve destek gördüğünü belirtmiştik. Ancak Siyonistleri "kalkındıran" ve Filistin halkına karşı gerçekleştirdikleri kitlesel katliamları finanse eden sadece bu yardım ve destekler değil.

İsrail yaklaşık 60 yıldır Almanya'dan, hem de çok yüksek meblağlarda soykırım parası almaktadır. Sadece para değil, Siyonistlere yıllardan beri yine Nazi soykırımının faturası olarak, Filistinlileri çocuk-çocuk imha etmede kullanılan çok sayıda kitle teteneğine sahip denizaltıları ve daha bir dizi en gelişmiş silahı veren Almanya, böylelikle soykırımın faturasını öderken (özde bir yandan da Ortadoğu'da kendine yer açarken), İsrail'de bu soykırım parasıyla Filistin halkına dönük,

gaz odaları aracılığıyla olmasa bile, gerçekte bir soykırım gerçekleştirmektedir. Kısacası, İsrail bugün açık açık soykırım yapmaktan bahsetse de, zaten on yıllardan beri soykırım parasıyla gerçekleşen bir soykırım vardır ortada. Ancak Siyonistlerin saldırıları bu vb. tehditler eşliğinde sürerken, Filistin'de gelinen sürecin 3. intifadaya getirme olasılığı da oldukça yüksek. Direnişin geldiği boyuta bakıldığında da bunun kaçınılmaz olduğu görülmektedir. Her intifadanın, yani Filistin halkının küçük generallerinin ve de yaşlı genç, her yaşta insanının topyekun ayağa dikilişinin adı olan intifadaların başta Siyonistler olmak üzere, emperyalistlere ve onların bölgedeki uzantılarına oldukça zor günler yaşattığı bugüne kadar yaşanan tecrübelerden bilinmektedir. Filistin halkının bir kez daha ve suni bölünmüşlüğü de bertaraf edecek biçimde ayağa dikilmesi ise an meselesidir! Ve şu da bir gerçek ki, Filistin halkı her topyekun ayağa dikildiğinde, dünya emekçi halklarının her türden mücadeleleri de, adı intifada olan bu ayağa kalkıştan aldığı ilhamla, bir adım daha ileri atılmaktadır.

Tarihe doğru sorularla yaklaşmak...

Gerçek tarih diye ezberimize alınması istenen şey resmi tarih yazımından öte bir şey değil. Söz konusu Türk egemen sınıfları olunca buna **tarih kurgusu** demek daha yerinde olacaktır. Çünkü sürekli olarak maneviyatıyla "medar-ı iftihar" edilen toplumumuzun "sorgusuz-sualsiz olmasına, okumaz yazmayı sevmemesine, toplumsal belleksizliğine" olan güvenden olsa gerek, parmak ısırtan yalanlar dahi büyük bir rahatlıkla ifade edilebilmektedir. Şimdi aynı tarih kurgusuyla bir "**Sarıkamış Destanı**" yaratılıyor. Konuyu ilişkin kitaplar derleniyor, belgeseller hazırlanıyor, resimler basılıyor, filmler-diziler çekiliyor bir seferberlik ruhuyla. Donmuş Osmanlı askerlerinin görüntüleri eşliğinde anlatılan facia öyküleri ile acıların içine çekiliyor. Sonra da bu acılarımızın toplamından **milli bir gurur** inşa etmemiz isteniyor.

Sorular –ama doğru sorular- tarihin karanlıklarına gömülmüş gerçeklerin üzerine düşecek ışıklardır. Biz de Sarıkamış "efsanesinin" üzerinden birkaç doğru sorunun ışığını takip ederek gerçeğin üzerine açmaya çalışalım.

*** 1914 kışında Allahu Ekber ve Soğanlı Dağlarına sürülen askerler gerçekten söylediği gibi "büyük Türklük suuruyla" mı ileri atılmış?**

Yedi yüzyıl boyunca Osmanlı tebaa kültürüyle yoğrulmuş, padişahın ve halifeliğin temsil edildiği "Osmanlılık"tan başka "milli" kültürü almamış bir halk

nasil oluyor da Türklük maneviyatıyla hareket edip, Türk milleti bilincine yükseliyor birden? Henüz İttihat ve Terakki kadrolarının zihni projelerinde, o da ham halde bulunan **Türk milleti** kavramı bile "İslamiyet'e bağlı Müslüman unsurlar" olarak yer alırken, Osmanlı tebaasından bir kimsenin aklında Türklüğe dair maneviyat olması mümkün mü?

Bırakalım 1914 yılını, 1919'larda T. Cumhuriyeti'ne giden yolda kilometre taşı sayılan Erzurum ve Sivas Kongrelerinde, delegelerin etmiş olduğu yemine ne olduğunu açıkça ortaya sermektedir: "Osmanlı Vatanı'nın bütünlüğü, ulusal bağımsızlığın sağlanması, **saltnat ve hilafet makamlarının** korunması için, Kuva-yı Milliye'yi etkin ve ulusal iradeyi hakim kılmak esastır..."

Öyleyse içinde Kürt, Çerkez, Tatar, Arap, Gürcü, Laz, Ermeni ve de Türk köylülerinden teşekkül Osmanlı ordusunda Türklük damarı bulup, Sarıkamış "destanını" da bayraklaştırmak akla ziyan bir çaba değil midir?

İşçimizi takip edelim...

*** Sarıkamış'ta söz konusu olan, topraklarımızı parçalamaya gelmiş düşmana karşı bir vatan savunması mıydı gerçekten?**

Bir yanda Almanya ve Avusturya-Macaristan İmparatorluğu'ndan oluşan "İttifak devletleri" I. Emperyalist Paylaşım Savaşı'na tutuşmuşken, 1800'lerin sonlarından itibaren adım adım Almanya hegemonyasına sığınan Osmanlı egemenleri bu paylaşım savaşına dahil olmak için fırsat kollamaktadır. Bu em-

Resmi tarih yazımında bir durak: Sarıkamış

Tarih, dümdüz bakıldığında basit bir kronolojiden ibarettir. Bu tanım öğretilmeye çalışılır bize daha ilk andan itibaren. Çünkü tarih yazıcı güç, ancak böylelikle kendisinin objektif olduğunu iddia edecektir. Neden-sonuç ilişkilerini tarafsızca kurduğunu ve tarihsel olguları deforme etmeden olduğu gibi ortaya serdiğini söyleyecektir. Böylelikle, tarihin bizlere bıraktığı mesajları, üzerinde düşünmeden kabullenelim istenmektedir. Egemen sınıfların "tarihi" yeni baştan kaleme almaları boşuna değildir. Böylelikle "geçmiş" de, egemen ideolojinin prizmasından kırılarak geleceği yansıtılabilecektir.

peryalistler arası dünyayı paylaşma savaşına öyle ya da böyle girecektir, bu konuda Osmanlı Saray kligi ve İttihat ve Terakki kadroları hemfikirdir: "**Savaşa girilmeli, kazanan tarafta yer alınmalıydı.**"

Almanlar bir savaş taktiği olarak Osmanlı Devleti'ni yedekte tutmak için, Osmanlı egemenleri de savaşın gi-dişatını daha iyi görebilmek, savaşın kimin lehine gittiğini **kollamak** için ilk anda savaşa ağıktan dahil olmamıştır. Oysa Almanya'nın İttihat birliği ve cephe gerisi olarak çoktan örgütlü halde-dir Osmanlı.

Vakit gelir. 1914 Ekim'inde Osmanlı donanmaları harp bile ilan etmeden Rus donanmalarına saldırır, savaşa dahil olur. Ancak savaşın gi-dişatı Osmanlı'nın hayallerini suya düşürür. Alman orduları Avrupa'da Polonya cephesinde durdurulur, Rus ordularına geri sür-rüklenmeye başlar. Rus ordusunun güç kaydırmak zorunda kaldığı ve Almanları rahatlatacağı hesabıyla Osmanlı'ya yeni bir cephe açtırma buyruğu bu anda gelir. Akliselim Osmanlı subaylarının uyarılarına rağmen Enver-Tokat-Cemal gibi İttihatçı liderlerin ıstahı ve Alman kurmayların dayatmasıyla yeni bir cephe **ne pahasına olursa olsun** açılacaktır. İşte Sarıkamış faciasına giden yolun gerçek rotası böyle çizilmiştir.

Demek oluyor ki, Sarıkamış'ta kara kışın ortasında askerlerin arazi ve mev-sim koşullarının olumsuzluğuna rağmen orduyu apar topar cepheye sürmenin vatan savunmasından öte, Osmanlı egemenlerinin **emperyalist düşleri** yatmaktadır.

Devam edelim, sorularımızın ışığını takip edelim.

*** Sarıkamış'ta milli bir kahra-manlık destanı mı yazılmıştır?**

Enver Paşa komutasındaki 3. Ordu savaş hazırlıklarına başlamıştır. 3. ordunun kurmay heyetindeki ve kritik ko-

mutanlıkardaki Alman subaylarından oluşan 3. kolordudan teşekkül ordunun 94 piyade taburu, 20 süvari bölüğü, 228 topu ve 73 makineli tüfeğiyle bir-likte harekâta katılan mevcudu yaklaşık 118 bin kişidir. **I kolorduluk** olarak tespit edilen Rus ordusunun ise Hora-san'dan Otlu'ya uzanan cephe çizgisi üzerinden üç grup olarak konumlanmış gücü: 84 piyade taburu, 36 süvari bölü-ğü ve 298 toptur. Osmanlı egemenleri-nin cephe açma hırsı o derecedir ki 22 Aralık 1914 sabahı göz açtırmaz kar fir-tınasına rağmen hareket başlatılır. 5 gü-nün sonunda, Allahu Ekber dağlarını aşır Rus kolordusunu sarmaya çalışacak olan Osmanlı ordusunun yaklaşık 90 bini soğuktan donarak ve tifüs salgı-nı sonucu imha olmuştur. Hem de "tek bir kurşun bile atmadan". Bunu takip eden 10 gün içinde perişanlık içinde bir ordunun zoraki çabası vardır: "Keskin bir soğuk hepimizi titretiyor. Erler şu koca ormanlar içinde bize yakacak bir kuru çam dale bile bulamıyor. Bu sırada Tuggeneral Hafız Hakkı Paşa geldi. Fransızca 'her şey bitti' dedi... Artık çekilme zamanıydı. Hafız Hakkı Paşa, Rusların kurşun yağmuru altında atına atladı ve çekip gitti. Her şey bitmişti. Ruslara hekimler de dahil olduğu halde 106 subay, yaklaşık 80 er, bir kırık top kundağı ve birkaç at teslim edilmişti. İş-te 4 Ocak 1915 öğleden sonra saat 15:30'da 9. Kolordu'nun genel kuvve-ti!" (**Şerif Köprülü, "Sarıkamış" ki-tabından aktaran Faik Bulut**) 10. kolordunun durumu da bundan farklı değildir. Bundan sonra Rus orduları ka-deme kademe batıya doğru ilerleyecek ve birçok vilayeti ele geçirecektir.

*** Hiçbir çarpıtmaya uğratıl-mayacak denli bozgunluğun, perişan-lığın, askeri-siyasi başarısızlığın ve de insanlık faciasının adı nasıl oluyor da destan oluyor?**

Sarıkamış faciası ve hezimetini İttihat-

çı kadrolarca "cahil reaya (halka)" bir zafer söylemiyle yutturulmaya-geçiş-tirilmeye çalışılsa da aslında çoğunluk durumunu farkındadır. Ölümüne sürüklen-en genç askerlerin çığılı halk fısıltıla-ryla çığ gibi yayılmaktadır. Bu yüzden bir yerden sonra bu facia ve başarısız-lığın birilerinin sırtına yıkılması gereke-cektir. Öyle bir sebep olmalı ki hem İttihatçı ve Osmanlı egemenleri sorum-luluktan kurtulmalı hem de doğurula-cak öfke ve nefret politik arenada iş görmelidir. "Suçlu" bulunmuştur: **Er-meniler!**

Tam bu noktada iken şu sorunun yanıtını bulalım.

*** Sarıkamış neden güncelleniyor? "Sarıkamış destanı" ruhunu günümüze çağırın sebep nedir?**

1914-15 Sarıkamış faciasının tarihin tozlu raflarından indirilerek bir destan güncellemesiyle önümüze konulması-nın sebepsiz olmadığını düşünmek için çok gerekçemiz var elbette. Hem de, yeni bir kahramanlık destanına olan İhtiyaçtan, "milli suurumuz" güçlendir-me gibi geleneksel gayretlerden öte nedenler gözükmektedir.

TC'nin uluslararası arenada sürekli yüzleşmeye zorlandığı, kimi Avrupa ül-kelerinin yasalarına kaydedilmeye baş-layan "Ermeni Soykırımı" bu sebeplerin başında yer almaktadır. "Ermeni Soykı-rımı" sözlerinin faşist egemen sınıfları nasıl diken üzerine çikardığını, bu "me-seyle" nasıl canhıraş mücadele edildi-ğini ve milli bir dava olarak görüldü-ğünü biliyoruz. İşte Sarıkamış faciası da 1915'te yaşanan Ermeni "tehcirinin" nedenlerini tüm dünyaya anlatma fir-satlarımızdan biri neden olmasın ki?

Sarıkamış, 'ezilen halkın yerlerinden yurtlarından aç-çıplak sürgün edilerek insanın aklının, vicdanının almakta zor-landığı türlü acılardan, ölümlerden ge-çirildiğini' iddia edenlerin işaret ettikle-ri sorumluları aklama istasyonu olarak,

neden iş görmesin ki?

Harp zamanıydı, cephe gerisini bizi arkadan hançerleyecek olanlara mı teslim etmeliydik. İşte Sarıkamış'ta ya-şadığımız acıların sorumluları onlar de-ğil mi?

Son yıllar içinde Sarıkamış'ta arta-rak devam eden resmi ilgiye de bu dü-şünüş yön vermektedir. Sarıkamış faci-asının yeri geldiğinde şovenizmi şahlan-dıran, yeri gelince tarihimizi aklayan bir kıvamda ele alınıyor olması, bizlere ez-berletilen resmi tarih yazımının üzeri-ne ciddi soru işaretleri koymamızı da zorunlu kılyor. Sarıkamış denilince "Ermeni mezalimi"nden bahsedilmes-i-nin ("120" filminde olduğu gibi cephe-ye yalınmak sürülen Vanlı çocukların çektiği ızdırapların eşliğinde Ermeni Taşnak örgütlerinin işaret edilmesi gibi kar üzerinde ölen Osmanlı askerlerini ve onları topluca defneden Rus asker-lerini gösteren dönem fotoğraflarının "Ermeni mezalimi"ne kanıt diye sunul-ması gibi) ve Sarıkamış'ta yaşanan acı-ların arkasında bir hain parmağı arayış-ının aslında resmi tarih yazımındaki ideolojik-politik kodlamalar olduğu açık değil midir?

İşte, resmi tarih yazıcısı bir yandan egemen sınıfların düşünüş ve bakış açı-sını yaygınlaştırmaya çalışırken, bir yan-dan da "tarihi", günün ihtiyaçları açsın-dan yeniden yazmakta beis görmemek-tedir. Resmi tarih yazıcıları için tarihi kırıpkas, kesmek kadar tarihi olayları gerçek koşullarından koparıp günün si-yasal ihtiyaçları açısından yeniden kur-gulamak olağan bir işittir. **Bu yüzden resmi tarihinin elinde tarih, gün-cellenen bir duygu ve günün amaçlarına uygun bir dille, kitlele-rin bilincine yön verecek ideolojik kodlamalar dizisinden ibarettir.** Resmi tarihi ihtiyacı duyulduğunda ta-rihe bir mesaj bırakır biz de onu alır, onunla yaşarız.

Kültür-Sanat

Sınıf mücadelesinin her aşamasında, örgütle (n)me bir kültür sorunudur!

İnsanlık, kendi tarihi olan sınıf mü-cadelesi tarihinde, içinde yaşadığı top-lumun gerici kabuklarını parçalaya parçalaya hep ileriye doğru ilerler. **İlerlemeyi hızlandırmak, her in-san için devrimci bir görevdir.** Nedir ki birey, bu görevi üstlenip üst-lenmemekte özgürdür. Bu kararın temelinde dolaysızca bir **kavrayış so-runu** vardır. Zira bu görevi üstlenmek, ilerlemeyi kösteklemeye çalışan gerici sınıfların **ekmeğine yağ sür-mek** olur. Kuşkusuz bu, sömürüye, zulme, barbarlığa daha fazla zaman ta-nınmasıdır.

Bir düşüncesi savunmak, eğer "**laf olsun**" diye değilse, pratikteki yansı-masıyla anlam kazanır. **Pratikte yan-sımaması olmayan bir düşünce, han-gi kelimelerle süslenirse süslen-sin, samimiyeti olmayan bir dü-şüncedir.** Dolayısıyla toplumsal iler-leyişi, diğer bir ifadeyle, ilerleme sağ-lanmasının yegane koşulu olarak top-lumsal alt-üst oluşu savunmak, onun gerekliliklerini yerine getirmekle an-lam kazanır. **Bu, devrimin siyasi görevlerini yerine getirmekten başka bir şey değildir.** Nedir ki bu görevi, görevin yerine getirilmesiyle amaçlanani en çok kavrayan, sınıfsız topluma erişme perspektifiyle aciliye-tini en çok hisseden, dolayısıyla da sö-mürden ile sömürülenden bahsedildiği yerde en çok sömürü zincirini keşfe-dip parçalamak isteyen doğru temelde yerine getirir.

Birey bu gerçeği kavradığı oranda

bütün benliğiyle kendini bu yürüyüşe adar. Bu yürüyüş, zorlukların üstesin-den gelebilmenin şartı olarak **organi-ze (örgütlü)** bir yürüyüştür. Bu yü-rüyüşte gericiğin temsilcisi olan bur-juva anlayışlarının her türlüüne karşı **kollektif bir savaş** ilan edilmiştir. **Nitekim bu yürüyüşte "ben" yoktur, "biz" vardır.** Sınıf bilinçli proleterlerin çabasıyla uçurumdan çıkmayı başarıp yürüyüşe katılanın ka-ranlığı dibine ilk attığı şey, "**ben**"dir. Birey burada kollektifin bir parçasıdır. Onun yarattığı her şey kollektife mal edilmiştir ve o, kollektifin her kazanı-mını kendi kazanımı olarak görür.

Yaşamın kulvarından biri; Sanat

Nihayetinde bu yürüyüş, zorlu ve ciddi bir yürüyüştür. Tek şeridi olan ve binlerce motif-taktik içeren tek ya-şam biçimini, devrimci yaşam biçimini kurtuluş için şart koşan bir güzergah. Sayısız çelişki, tek yol. Sayısız fi-kir, tek yumruk. Laçkalığa yeri ol-mayan, ciddiyetsizliğe fırsat taniyacak koşulu bile olmayan bir güzergah. Hal-ki taşıyacak kadar **dev** ve revizyoniz-min her türden salgınlarına meyil ver-meyecek kadar **keskin** bir mücadele yolu. Bu yolda, güzergahı aydınlatanın ideolojik önderliği altında örgütlen-mek, başarının kilidine uyacak tek anahtardır.

Örgütlenmek, politik bir so-run olmakla birlikte kültürel bir meseledir de. Sınıflı toplumda yaşa-

yan herkes iradesi dışında da olsa bir sınıfa hizmet ediyorsa ve o sınıf kendi-ne özgü bir örgütlenmeyi içeriyorsa, o halde sınıflı toplumda yaşayan herkes ya bireysel ya da kolektif olarak, ya burjuvazinin lehine, ya da onun aleyhi-ne, ancak kaçınılmaz olarak bir örgüt-lenme yürütmektedir. Tam da burada somuta inmekte fayda vardır.

Sanat olgusunun, yaşamın çeşitli kulvarlarından biri olduğunu, yani için-de bulunulan toplumsal (ekonomik-sosyal) ve politik cenderenin dolaysız etkisi altında, mantığın kabul ettiği "soyut" doğrunun yürüncesinde so-mut örgütsel müdahaleden başkası ol-madığını, doğadaki bütün çelişkilere diyalektik materyalist yöntemle, dola-yısıyla Marksist-Leninist-Maoist temel felsefi çözümlenmiş yöntemle yaklaşan herkes tarafından kabul edilir bir ger-çektir.

Eğer mantığın kabul ettiği doğru, sosyal kurtuluşun uzak, bireysel yaşa-mıyla toplumda kendine taht oluşturma temelinde somutlaşıyorsa, sanatçı-nın karakteri, böyleli duruşun temel direklerinden esasını oluşturduğu bur-juva kültürün etkisinde, kapitalist ya-sanın (özel mülkiyetçi) politik hatında örgütlenen bir karakterdir. Elbette ki bu örgütlülük, kendi yaşamını organi-ze etme, yani bu tahlilde "tahtı daha fazla sağlamlaştırmanın yollarını oluşturma"ya dair bir örgütlülüktür. Ne-dir ki sistemden kültüründen etkilenen (bilinçli veya bilinçsiz) sanatçı bireyin kendi sınıfsal yapısına aykırı olmayan

bu tür örgütlenme biçiminin yanı sıra, böyleli ortak karaktere sahip burjuva ve/veya küçük burjuva sanatçıların, ki-mi zaman doğrudan devletin yönlendirmesi altında dönem dönem yan-ya-na gelip geçici (kısa, orta veya uzun vadeli) örgütlenmelerde siyasetlerinin izdüşümlerini ortakça açığa çıkardıklarına tanık olunabiliyor [Ulusal Hare-ketin Oremar baskınından sonra bur-juva-feodal medyayı işgal eden 'Meh-metçiye yardım' kampanyaları buna karşı-devrim cephesinden bir örnektir. Halk cephesinden ise, burjuva-fe-odal devlet kliklerinden birinin önce 'Cumhuriyet Mitingleri' ve sonrasında ise 'laiklik elden gidiyor' şeklinde yü-rüttükleri kampanyalarda bir takım küçük burjuva sanatçıların sergiledik-leri duruş, sanatta burjuva karakterin yukarıda verilen özelliğine bir örnek.]

Korkaklığın tutsak ettiği özgürlük

Eğer mantığın kabul ettiği doğru, sosyal kurtuluşun gerçekleşebilmesi için toplumsal alt-üst oluşun bireyden beklediği politik müdahalede bulunma temelinde somutlaşıyorsa (ki devrim-ci olan ve dolayısıyla gerçek doğru olan tam da budur), sanatçının karak-teri, böyleli duruşun ifadesi olduğu devrimci proleter kültürün etkisinde, ihtilalin siyasal görevlerini yerine ge-tirmeye dair örgütlenen bir karakterdir. Kuşkusuz bu örgütlenme olgusu, burjuva karakterli bireyin örgütlenme olgusundan bilinç olarak daha üstün-

dür. Üstünlüğü, sınıf tavrını **açıktan** belirlemesindedir; bireyin bireysellik üzerinden tarihin kendisine yüklediği sınıfsal göreve ihanet edersesine ken-di egolarını tatmin etmesi için burjuvazinin sunduğu bunca olanak bolluğu içinde yoksulların meşru davasına be-del ödeme pahasına saf tutmasındadır. Tıpkı özgürlüğün en güzel anlamını burjuvazinin safsatalarında değil, biz-zatı Türkiyeli halkın çıkarı olan Dem-okratik Halk Devrimi'nin gereksini-min sınırları içinde bulan gerilla gibi. O, kendi davasında emin adımlarla yü-rür. Bu yüzden onun örgütlülüğe ba-ğlılığı, faşist ordudaki askerin kendi ör-gütlülüğüne bağlılığından daha sağlam-rüttükleri kampanyalarda bir takım küçük burjuva sanatçıların sergiledik-leri duruş, sanatta burjuva karakterin yukarıda verilen özelliğine bir örnek.]

Örgütlerken örgütlenmek kültürel bir duruştur

Halkın feodalizm ve komprador kapitalizm zincirinden kurtuluş müca-delesi çıkarına mantığın kabul edebile-diği gerçeğin bireyden beklediği ör-gütlenme duruşu, örgütlenme duruşu-

nu da dolaysızca içermektedir. Örgüt-lenirken bütünü bir parçası olan bi-rey, bütünü kendi önüne koyduğu perspektifi onun bir parçası olarak uy-gulamak için örgütleyen bir bireye dön-üşür. Çıkarıldığı sonuçları tarihin bü-tüne taşıyarak bir sentezin, yeni bir yönelimin oluşmasında katkı sunar. Yönelimin güçlenerek yenilenmiş perspektifine göre birey kendini tek-rar örgütler. Diğer bir ifadeyle, yeni sonuçlar doğurması için gerektiği gibi örgütlenmesi için birey önce yönelim tarafından örgütlenir. Bu, devrimci mücadelede süregelen bir hal olarak kültürel bir duruşu yansıtmaktadır. Öğrendikçe öğreten, öğrettikçe de çı-kardığı derslerden öğrenmesini bilen birey bu duruşu sergilemekte en az sorun yaşayacak olandır. Nitekim "**devrimci yönde sürekli geliştirmek, yenilenmek**"ten bu anlaşılma-lıdır. Örgütün mevcut yöneliminin ha-dıya uygulanmasıyla ileriye doğru adı-mın atılması, organizasyon sorununda olası bütün düzensizlikleri tersine çe-virmeyi gerektirir. Proletarya Partisi-nin yönelimi çerçevesinde planlı, so-mut hedefli, sistematik olarak sergile-necek bir çalışma tarzı, yeni olmayan fakat dejenerasyona uğramış proleter kültürü yeniden kuşanmanın örgütlü çizelgesidir. Halk için devrim kaçınıl-mazsa ve devrim için partinin varlığı zorunluluksa, kollektifin örgütlenme anlayışına koşut olarak bir kültürel şe-killenişin örgütlenmesi de bir o kadar zorunludur.

İşçi-köylü

Demokratik Halk İktidarı için

www.iscikoylu.org

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmâm Murat Sok. No:8/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 521 34 30 FAKS: (0212) 621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem ÖNSEL
Baskı: Gün Matbaacılık Beşyol Mah. Telsizler Mevkii
Akasya Sk. No:23/A K.Çekmece/İstanbul Tel: 0212 426
63 30-580 63 80
e-mail: umutyayimcilik@tmail.com

BÜROLAR
KARTAL: İSTASYON CAD. DÖRTLER APT. NO: 42 KARTAL, TELEFAX: (0216) 306 16 02 Cep: 0 537 270 75 60
ANKARA: TUNA CAD. ÇANKAYA İŞHANI NO:11 KAT: 3 DAİRE: 32 ÇANKAYA TEL: (0312) 430 67 65 Cep: 0 535 562 33 72
İZMİR: 856 SOKAK, NO:48/203 KEMERALTI KONAK, TEL: (0232) 446 78 07 Cep: 0 555 561 04 03
MALATYA: İSMETİYE MAH. NİYAZI MİSİRİ CADDESİ ERSOY APT. NO:9 TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0 542 216 48 00
ERZİNCAN: ORDU CAD. ORDU İŞHANI KAT:3 TEL: (0446) 223 67 18 CEP: 0 536 697 94 19
BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
MERİN: SİLİFKE CAD. ÇAVDAROĞLU İŞHANI KAT: 3 NO: 118 MERİN Cep: 0545 685 25 27
AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 AS-DRUCK DUISBURG-ALMANYA TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

İşçi-emekçi yığınların SSGSS adı altındaki kapsamlı sosyal yıkım yasa tasarısına karşı öfkeli giderek büyüyor. Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu'nun gerçekleştirdiği bir dizi eylemin yanı sıra, Emek Platformu da 13-14 Mart tarihlerinde ülke genelinde bir dizi eylem gerçekleştirdi.

13 Mart'ta, Yapı Yol-Sen'e bağlı çalışanlar, otoyl ve köprü geçişlerinde iş yavaşlatma eylemleri gerçekleştirdi. Saat 15.00'te Fatih Sultan Mehmet Köprüsü üzerinde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Bir başka eylem de, Harb-İş tarafından Pendik Köprüsü'nü ve E 5'i (D-100) trafage kapatma eylemiydi.

Saat 18.00 civarında bir araya gelen Harb-İş üyesi yaklaşık 800 işçi, Genel-İş Anadolu Yakası yöneticilerinin, üyelerinin ve tersane işçilerinin de aralarında bulunduğu geniş bir katılım- la Pendik Köprüsü'nden aşağı inerek, polislin engelleme çabalarına rağmen yolu trafage kapattı. Kartal'da ise yaklaşık 300 Harb-İş üyesi işçi de D-100 karayolunu, Ankara istikametinde kestiler. Tuzla Askeri Cip Fabrikası, Kartal Cevizli'deki Askeri Dikimevi ve Pendik Askeri Tersanelerde çalışan işçiler de işyerlerinden çıkarak, eylem yaptılar.

Her yer grev, her yer direniş

İstanbul

Emekçiler öfkelerini 14 Mart'ta ülke çapında gerçekleştirilen 2 saatlik iş bırakma eylemi ve on binlerce emekçinin katıldığı eylemlerle bir kez daha net bir şekilde gösterdiler.

Egemen sınıfların kendi içlerindeki çıkar çatışmalarının bir sonucu olarak gündeme getirilen türban tartışmaları, AKP'nin kapatılması davası, laiklik-şeriatçılık eksenli tartışmalar sistemin beklediği gibi halkın katılımı ve ilgisizle karşılınmamakta, tersine işçiler ve kamu emekçileri sosyal yıkım politikalarına, Kürt ulusu ise imha ve inkâr saldırılarına karşı meydanları doldurmakta ve sisteme net cevaplar vermekte, halkımız kendi gündemlerini sahiplenerek sistemi zor durumda bırakmaktadır.

Emekçilerin tabandan gelen tepkisine karşı daha fazla direnemeyen sendika yönetimleri uzlaşma mesajları vererek devletle anlaşmanın ve emekçileri sakinleştirmenin yollarını aramaktadır. Ancak Erdoğan'ın sendikaları yalancılıkla suçlaması, Millî Eğitim ve Sağlık Bakanlarının emekçilere tehditler savurmaları emekçilerin öfkesiyle karşılaşmış ve bugüne kadar AKP hükümetiyle uyumlu bir hat izleyen birçok sendika yönetimi de hükümeti doğru-nda eleştirmek ve harekete geçmek zorunda kalmıştır.

Taksim

Emek Platformu 13 Mart günü yaptığı bir yürüyüş ile yasanın geri çekilmesini istedi. Saat. 12.30'da Taksim Tünel'de bir araya gelen Emek Platformu bileşeni sendikalar Taksim Meydanı'na yürüdü. Türk-İş'e bağlı birçok sendikam katıldığı eylemde sık sık "Hükümet istifa", "Hükümet yasanı al başına çal", "İşçi-memur ele genel greve", "İşçi-memur el ele genel greve", "Kahrolsun IMF işbirlikçi AKP" vb. sloganlarla yürüdü. Alanda Emek Platformu birleşenleri adına konuşan Türk-İş 8. Bölge Temsilcisi **Mehmet Kanca**, SSGSS yasa-sının emekçiler arasında ağır hak kayıplarına neden olacağını savundu.

SSGSS'ye karşı her yer eylem alanı

me katıldı. Yaklaşık 8 bin kişinin katıldığı eylem Tramvay durağında yapılan basın açıklaması ile sona erdi.

14 Mart'ta 2 saatlik iş bırakma eylemine katılan binlerce emekçi de geleceklere sahip çıkacaklarını ilan ederken halk düşmanı tutumları daha fazla açığa çıkan AKP hükümetine ve Erdoğan'a yönelik tepkilerini de sloganlarına yansıttılar.

Saat 11.00'de Cerrahpaşa Hastanesi içinde toplanan binlerce emekçi hastane içinde yürüyüşe başladı. Diğer sendikalarından emekçilerin katılımıyla daha da kitlesellenen emekçiler çoşkuları ve heyecanlarıyla İstanbul'da bahar havası estirdiler. Hep birlikte gur bir şekilde atılan "**Kasım-paşa imamı yalancısın yalancı**", "Yalancı başbakan istemiyoruz", "**AKP sağlığa zararlıdır**" vb. sloganlarla hükümet istifaya çağrıldı.

Cerrahpaşa Hastanesi'nden dışarı çıkan çoğunluğu KESK üyesi binlerce emekçi yolu kapatarak Saraçhane'ye doğru yürüyüşe devam etti. Doktorundan temizlik görevlisine hastanelerde çalışan binlerce sağlık emekçisi iş kıyafetleriyle eylemde yer alırken Eğitim-Sen üyesi eğitim emekçileri de kitlesellikleri ve coşkularıyla dikkat çekiyorlardı. Kortejde gençler ve kadınlar çoğunluğu oluşturuyordu. Bunun da etkisiyle "**Parasız eğitim-parasız sağlık**" talebi ve eğitimde ve sağlıktaki ticarileşmeye karşı çıkan konuşmalar daha fazla öne çıktı.

Cerrahpaşa'nın dar sokaklarından tramvay yoluna çıkan emekçiler, tramvay hattını kapatarak Aksaray'a doğru yürüdüler.

Aksaray Metro İstasyonu önünde

toplanan, çoğunluğunu Belediye işçilerinin oluşturduğu kalabalık grup da çeşitli sloganlarla yürüyüşe geçti. Görevliler dışında kortejlerde bulunan işçilerin de sürekli slogan attığı, sessizliğe tahammül edilmeyen korteje, dışarıdan da katılım sağlandı. Yürüyüşü gören insanlar ya kortejlere girerek ya da alkış ve ıslıklarla emekçilere destek verdi. Çoğunluğunu Belediye-İş üyelerinin oluşturduğu Türk-İş üyesi işçilerle birleşerek Saraçhane Parkı'na doğru yürüyüşe devam ettiler.

Belediye-İş Sendikası üyeleri "**Birlik-mücadele-zafer**" ve "**Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz**" pankartlarını açarak katıldıkları eylemde direnişe devam edeceklerini, saldırılara boyun eğmeyeceklerini ifade ettiler. Eylemde **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik** üyesi emekçiler de hem sendikalarının da yürüyerek hem de "**Kölelik yasaları geri çekilsin**" pankartını açarak devrimci duruşlarını sergilediler.

Saraçhane Parkı'nda toplanan emekçiler adına okunan basın açıklamasında SSGSS'nin getireceği hak gaspları ifade edilerek AKP hükümetinin işçi düşmanı yüzü teşhir edildi. Eylem hep birlikte atılan "**İşçi memur el ele genel greve**" sloganı ile sona erdi.

Kadıköy

14 Mart eylemlerinden biri de Kadıköy'de gerçekleşti. DISK Genel-İş üyesi belediye işçileri iş bırakarak, Kadıköy İskele Meydanı'na yürüdüler.

Yaklaşık bin çalışanın katıldığı eylemde "**Herkese Sağlık Güvenli Gelecek İçin Mücadeleye**" yazılı pankart açıldı. Meydana gelindiğinde Genel-İş İ Nolu Şube Başkanı **Şahan İlseven** tarafından Emek Platformu'nun ortak açıklaması okundu ve eylem çekilen halaylarla sona erdi.

Kartal

Kartal'da BES üyesi Adliye çalışanları ve PTT çalışanları iş bıraktılar. Meydanda çekilen halayların ardından, saat 11.00'de Platform tarafından bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Açıklamayı **Suzan Zengin** okudu ve "Ülkenin kârlı kamu kuruluşlarını zarar ediyor diyerek yerli-yabancı tekkellere peşkeş çekenler, şimdi de, kara delik diye tanımladıkları, sağlık ve sosyal güvenlik kuruluşlarına göz dikmiş bulunmaktadır. Oysa sağlık ve sosyal güvenlik hakkı bizim ve çocuklarımızın geleceği demektir" dedi.

Kozyatağı

Kozyatağı'nda bulunan PTT Anadolu Yakası Başmüdürlüğü ve 150. Yıl Postanesi çalışanları da iş bırakarak tasarını protesto etti. Başmüdürlük bahçesinde toplanan **Haber-Sen**, Türkiye Haber-İş, **BASK**, Kamu Sen ve **Birlik Haber-Sen** üyesi 200 postacı halaylarla greve durdu.

Tren seferleri aksadı

TCDD çalışanları da iş bırakarak, Haydarpaşa Garı'nda bir basın açıklaması yaptılar. İş bırakma eylemi, demiryolu taşımacılığında aksamalara neden oldu. Bunu engellemek isteyen demiryolu yöneticileri, Ankara-İstanbul seferini yapan ve saat 10.20'de hareket etmesi gereken Başkent Ekspresini erken hareket ettirme çabasına girerek, grevin etkisini kırmaya çalıştılar. Ancak emekçiler buna karşın hareket saatini geciktirerek, treni kaldırmadılar. Ayrıca deniz ulaşımında da aksamalar yaşanırken, banliyö seferleri de durdu.

Deri işçileri de iş bıraktı

Tuzla Deri Organize Sanayii'nde bulunan deri fabrikalarında çalışan işçiler de saat 10.30'dan itibaren iş bıraktılar. 2000'i aşkın deri işçisi "**Herkese Sağlık Güvenli Gelecek**" ve "**Sağlık Haktır Satılmamaz**" pankartları açarak, eski Traktörçüler durağına doğru yürüyüşe geçtiler ve durakta bir araya geldiler.

Emekçiler soğuğa rağmen alanlarda!

SSGSS karşıtı eylemlerin ilki **12 Mart'ta** Bayındırlık ve İskân Bakanlığı önündeydi. KESK'e bağlı Yapı yol-Sen işçileri eşit işe eşit ücret taleplerini dile getirmek için burada bir eylem gerçekleştirdi. Eylem Partizan da destek verdi.

13 Mart günü ise Emek Platformu bileşenlerinin yöneticileri Türk-İş Genel Merkezi'nde yaptıkları bir basın toplantısı ile yasa tasarısı hakkındaki görüşlerini ve eylem programlarını bir kez daha yinelediler.

Emek Platformu'nun çağrısı ile Sakarya Meydanı'nda saat 18.00'de kitlesel bir basın açıklaması yapıldı. 3 bin aşkın emekçinin katıldığı açıklama bir anda mitinge dönüştü.

Emek Platformu Ankara bile-

Emek Platformu'nun çağrısı üzerine yapılan iş bırakma eylemi, Türkiye'nin birçok ilinde etkili oldu.

İzmir

İzmir

İzmir Emek Platformu üyeleri, **Basmane Meydanı**'ndan **Konak Meydanı**'na yürümek istedi. Barikat kuran polis, emekçilerin meydana girmesini izin vermedi. Yürüyüşte emekçiler "**Hükümet istifa**", "Yalancı Başbakan istemiyoruz", "**Mezarda emekli olmayacağız**" sloganlarını attı.

Edirne

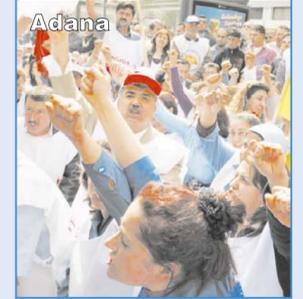
Edirne Belediyesi önünde bir araya gelen **Edirne Emek Platformu** bileşenleri İlhan Kodaman Parkı'na yürüdü. Yaklaşık bin kişinin katıldığı eylem çevrelen vatandaşlar alkışlarla destek verdi.

Hakkari

Hakkari'de SES üyesi emekçiler, Hakkari Devlet Hastanesi önünde bir araya geldi. Sendika üyeleri adına açıklama yapan SES Şube Başkanı **Musa Bor**, kamu hastanelerinin işletmeye dönüştüğünü belirterek, "**Herşeyin başı sağlık, bu yıkımı durduralım**" dedi.

Ağrı

Saat Kulesi'nin önünde yaklaşık bin kişinin katıldığı basın açıklamasını Eğitim-Sen Şube Başkanı **Cezmi Gündüz** okudu. Doğubeyazıt ilçesinde İnsan Hakları Anıtı önünde 200 kişinin katılımı ile basın açıklaması yapıldı.

Adana

tesisi (ÇÜ) Balcalı Tıp Fakültesi Hastanesi poliklinikleri önünde toplanarak basın açıklaması yaptı. Demiryolu çalışanları ise Gar içinde trenleri 2 saatliğine durdurdu.

Emek Platformu bileşenlerinin son eylemi yaklaşık 5 bin işçi ve emekçinin katılımı ile Adana Başkent Hastanesi önünde yapıldı. Buradan Adana Numune Hastanesine kadar yürüyen emekçiler, yürüyüş boyunca AKP ve SSGSS karşıtı sloganlar attı.

Ankara

tek ses dile getirdiği gözlenirken, talepleri yerine getirilmezse eylemlerine devam edeceği uyarısında bulundular.

TEDAŞ önünde gerçekleşen eylemde ise 4 bine yakın işçi Türk-İş, DISK ve KESK'e bağlı bazı sendikaların yer aldığı bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Kamu-Sen ve Hak-İş başkanları da bu eyleme destek verdi.

(Ankara)